

ΤΕΥΧΟΣ 30

ΑΘΗΝΑΙ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ 1923

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΘΕΣΑΥΡΟΣ

ΤΟ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΝ
ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΤΕΡΟΝ
ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ
ΠΟΛΥΑΡΙΘΜΟΝ
ΤΟΥΡΚΟΝ
ΕΝ ΒΟΣΤΙΤΣΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 4

ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜ. 2

ΕΤΟΣ Α- ΑΡ. 30 ΑΘΗΝΑΙ ΜΟΥΛΙΟΥ 8 1923

ΘΗΣΑΥΡΟΣ,

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Γραφεία ὁδὸς Κοραΐ ἄρ. 4

Στοδ «Ν. Ασπεως»

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Διὰ τὰς Ἀθήνας Δρ. 120

Ἐπαρχίας » 150

Ἐξωτερικὸν Φρ. χρ. 50

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΙ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΕΡΟΙ

ΤΩΝ ἙΛΛΗΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ

ΕΚΛΑΓΚΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΒΟΛΗΣ ΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1.200

ΗΜΕΡΟΜ. 16-8-25

ΑΡΙΘ. 36032

ΘΗΣΑΥΡΟΣ.

ΑΘΗΝΑΙ

Οδός Κοραΐ αρ. 4 (Στοά «Ν. Αστωρ»).

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΝΙΚ. Μ. ΣΗΦΑΚΗΣ (Διευθυντής)

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΦΝΗΣ

ΑΗΜ. ΔΑΛΛΑΣ (σελίδες Αθλητισμού).

ΝΑΤΣ

ΚΟΣΜΙΚΗ κτλ, κτλ.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ

Εν ΧΑΛΚΙΔΙ—Ευάγ. Τσιρικάκης

Εν ΤΡΙΠΟΛΕΙ—Β. Σπυρόπουλος

Εν ΠΥΡΓΩ—Τ. Καλαθάς

Εν ΑΙΓΩ—Γ. Ανδρικόπουλος

Εν ΣΕΡΡΑΙΣ—Γιαν. Παπακωστήδης

Εν ΚΟΖΑΝΗ—Γ. Παπαδημητρίου

Εν ΛΑΜΙΑ—Δ. Ελασσώνας

Εν ΚΑΤΩ—Αριστ. Ζωγραφίδης

Οι εν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν ανταποκριταὶ δὲν διωρίσθησαν εἰσέτι ἐπισήμως.

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΧΑΘΕΝΤΕΣ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Θεοδ. Βελλιανίτου.

γένετο τόσος λόγος περὶ τῶν καλλιτεχνικῶν καταστροφῶν τὰς ὁποίας ἐπέφεραν ἡ πυρκαϊὰ τῆς Θεσσαλονίκης, προκαμένον περὶ τῶν Βυζαντινῶν νῶν. Παραδόξως ὅμως οὐδὲ ἡ ἐλαχίστη ἐγένετο μνεία περὶ τῶν χειρογράφων καὶ τῶν ἀρχαίων ἐκδόσεων πολυτίμων βιβλίων,

τὰ ὁποία εἶχον συγκεντρωθῆ ἔξ ὅλης τῆς ἑλληνικῆς Μακεδονίας ὅπως ἀποτελέσουν τὴν βιβλιοθήκην τῆς Θεσσαλονίκης. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρὸ ἑπτὰ ἐτῶν εἶχεν ἀποσταλῆ ὁ διευθυντὴς τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Βολίδης, ὅστις διατρέξας ὁλόκληρον τὴν Μακεδονίαν εὗρε θησαυροὺς ὁλοκληροῦς. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐνθυμούμαι χειρόγραφα ἐλάχιστα εὗρεν. Τοιαῦτα ἀνεκάλυψε μόνον ἐκκλησιαστικά, διότι τὰ ἄλλα, τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικὰ κείμενα, ἅλοι περιελθόντες τὴν Μακεδονίαν ἐπὶ Τουρκοκρατίας τὰ συνέλεξαν καὶ τὰ ἀπῆγαγον.

Ἐκ τῶν χειρογράφων τούτων ἔχουν πλουτισθῆ αἱ Βιβλιοθήκαι τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς. Ἄν δὲν εὗρεν ὅμως χειρόγραφα εὗρε πλῆθος ἀρχαίων συγγραφέων τῶν ἐκδόσεων Ἀλδοου, τῶν Μανοντιῶν, τῶν Ἐλγεβριῶν, τῶν Στεφάνων

(Estiarnes), ἤτοι ἐκδόσεις τῆς Βενετίας, τοῦ Ἀμστελδαμου, τῆς Βασιλείας τοῦ Λουυδοῦνου καὶ τῶν Παρισίων, αἵτινες ἀποτελοῦν σήμερον ὁ ὄνειροπόλημα παντός συλλέκτου ἀρχαίων βιβλίων καὶ ἐκδόσεων τῶν πρώτων χρόνων τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας.

Αἱ ἐκδόσεις αὗται δὲν εἶνε μόνον περιέργοι, ὥς ἐκ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν εἶδον τὸ φῶς. Εἶνε ἀπαράμιλλοι, λόγῳ τυπογραφικῆς καλῆς σθητικῆς καὶ θειασίας ἀκριβοῦς τῶν κειμένων. Εἰς τὰς πολυαριθμοὺς ἐκδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων Λατίνων καὶ Ἰσραηλιτῶν συγγραφέων, εἰς μάτην καὶ ὁ μᾶλλον ἐξησκημένος ὀφθαλμὸς θ' ἀναζητήσει ἐν τυπογραφικῶν σφάλματι, ἢ μίαν δυσαρμονίαν ἐνός τυπογραφικοῦ στοιχείου. Εἶναι αἱ ἐκδόσεις αὗται ἀληθῆ ἀριστοτεχνήματα τῆς τυπογραφικῆς τέχνης, δεικνύοντα τὴν μέριμναν καὶ τὴν σοφίαν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἐκδοτῶν, οἵτινες ποιοῦν ἐξαιρετικὴν τιμὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην καὶ εἰς τὴν τέχνην. Τὰ τοιαῦτα ἀντίτυπα εἶνε σπάνια πλέον, διότι κατέχουσιν ταῦτα κυρίως αἱ Βιβλιοθήκαι καὶ οἱ μεγάλοι βιβλιοφίλοι. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἔργα τῶν ἐποχῶν ἐκείνων δὲν ἐξεδίδοντο εἰς χιλιάδας ἀντίτυπων, ὅπως τὰ σύγχρονα βιβλία, κατεστάθησαν ἔτι σπανιότερα. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Μακεδονίαν, εἰς τὰς κοινότητας καὶ εἰς τὰς ἀρχαίας μονὰς τῆς Μακεδο-

νίας ευρέθησαν άρχετὰ έργα τῶν πρώτων ἐκδόσεων καὶ ἦσαν κάλλι-στα συντηρημένα. Οἱ μοναχοὶ τῆς ἐποχῆς τῆς Τουρκοκρατίας ἦσαν ἀνδρες σοφοί, εἰς τὰς βιβλιοθήκας δὲ τῶν μονῶν εἶχε συγκεντρωθῇ ἡ σοφία τῶν παρελθόντων αἰώνων.

* *

Δὲν πρόκειται φυσικὰ νὰ γράψω ἐνταῦθα τὴν ἱστορίαν τῆς τυπογραφίας, ἣτις ἀρχεταὶ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Βίβλου ὑπὸ τοῦ Γουτεμβέργιου κατὰ τὸ 1456. Ἀλλὰ ἡ σειρά τῶν ἀνακαλυφθέντων ἐν Μακεδονίᾳ βιβλίων ἐπαρουσίαζε πλήρη τὴν ἱστορίαν τῆς θαυμασίας ταύτης τέχνης. Ἡ Βίβλος τοῦ Γουτεμβέργιου ἐξεδόθη εἰς φύλλα καὶ περιέχει τεσσαράκοντα δύο γραμμὰς εἰς ἑκάστην σελίδα, διηρέετο δὲ εἰς δύο τόμους. Ἀργότερον ὁ Πέτρος Σάφερ ἐβελτίωσε τοὺς τυπογραφικούς χαρακτῆρας καὶ ἐξετυπώθησαν βιβλία μὲ μικροτέρους χαρακτῆρας. Ὁ Γουτεμβέργιος ἐξέδωκε καὶ ψαλτήριον μὲ μεγάλα καὶ μὲ μικρά στοιχεῖα, ἀλλ' αἱ διενέξεις δύο ἀρχιεπισκόπων προσκάλεσαν διαμάχας τεσσάρων καὶ τὴν λεηλασίαν τῆς Μακεδονίας, ἐξ ἧς κατεστράφησαν τὰ δύο πρῶτα τυπογραφεῖα.

Μετὰ τινὰ ἔτη ἐπιλημύνησεν ἡ Γερμανία τυπογραφείων, ἀληθῶς δὲ οἱ Γερμανοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἠσθάνθησαν τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν νέαν ἐφεύρεσιν, οἱτοὶ δὲ ἐδίδαξαν τοὺς Ἰταλοὺς καὶ τοὺς Γάλλους τὴν τυπογραφίαν. Γερμανοὶ ἐπίσης ἦσαν ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐγκατέστησαν ἐν Σορβόνῃ κατὰ τὸ 1470 τὸ πρῶτον τυπογραφεῖον. Ἐκ τῆς Γαλλίας μετεδόθη ἡ τέχνη αὕτη εἰς τὴν Ὁλλανδίαν καὶ τὸ Βέλγιον, ἐκεῖθεν δὲ

εἰσῆχθη εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὑπὸ τῶν Ἀρμενίων καὶ κατόπιν εἰς ὅλον τὸν ἄλλον κόσμον.

Ἀλλὰ τὴν τυπογραφικὴν τέχνην ἐκεῖνοι οἵτινες τὴν ἀνέψωσαν καὶ τὴν ἔφερον ἦσαν οἱ Ἄλδοι τῆς Βενετίας, οἱ Ἐλζεβίροι τοῦ Ἀμστελντάμου καὶ οἱ Στέφανοι τῶν Παρισίων.

Αἱ Ἀλδῖναι ὅπως ἀποκαλοῦνται αἱ ἐκδόσεις τῆς οἰκογενείας τῶν Μανουτίων εἶνε αἱ μᾶλλον περιζήτητοι, διότι αἱ πλείους ἐξ αὐτῶν εἶνε καὶ αἱ πρῶται ἐκδόσεις τῶν Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐκ τοῦτου ὡς χειρόγραφα. Ἐκτὸς τούτου ἐξέδωσαν καὶ νεωτέρους κλασικούς, τὸν Πετράρχην, τὸν Λάντην, τὸν Βοκκάκιον μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ ἀφ' οὗ προηγουμένως ἐγένετο πλήρη· ἐξακριβώσεις ἐπὶ τοῦ χειρογράφου. Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο ἱδρύθη ἐν Βενετίᾳ κατὰ τὸ 1468, ὃτε ἡ μεγάλη Δημοκρατία εὐρίσκατο εἰς ὅλην αὐτῆς τὴν ἀκμὴν καὶ τὸν πλοῦτον. Ἡ Βενετία κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἦτα ἡ καταλλήλοτέρα πόλις πρὸς τοιαύτην ἐπιχείρησιν. Ἦτο ἡ θαλασσοκράτειρα καὶ ἡ διενεργοῦσα μέγα καὶ παγκόσμιον ἐμπόριον, κατ' ἀκολουθίαν εὐρίσκατο εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ γκωστοῦ τότε κόσμου. Εἰς αὐτὴν εἶχον προστρέξει οἱ φυγάδες Ἕλληνες μετὰ τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου, ἄνδρες σοφοί, οἵτινες ποικιλοτρόπως συνέδραμον τὸν Ἄλδον εἰς τὸ ἔργον του.

Οὐδεὶς μέχοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχε παρουσιάσει παρομοίας ὥριον ὅστις τυπογραφικούς χαρακτῆρας. Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς τυπογραφικούς καὶ τοὺς λατινικούς χαρακτῆρας κατεσκεύαζεν οὗτος δέκα τέσ

σαρὰς διαφορετικούς τύπους. Αἱ πρῶται μάλιστα ἐκδόσεις ἐγένοντο διὰ ξυλίνων στοιχείων. Εἶνε δὲ αὐταὶ τυπωμέναι ἐπὶ διαφθέρων. Ὁ Μακκρίτης Βελούδιος διευθυντὴς τῶν χειρογράφων τῆς Μαρκεζινῆς Βιβλιοθήκης ἐν Βενετίᾳ μοῦ ἐπέδειξε τοιαῦτα ἀντίτυπα. Οἱ Ἄλδοι ὅμως δὲν ἦσαν ἀπλοὶ ἐκδοταί. Ἦσαν ἄνδρες σοφοί, ὡς ἐκ τοῦτου οὐδεὶς ἐκδότης οὔτε πρὸ αὐτῶν, οὔτε μετ' αὐτοὺς, ἐπέδειξε τοιοῦτον ζῆλον καὶ τοιαύτην εὐσυνειδησίαν εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτύπωσιν τῶν κειμένων, ὅσην ἐκεῖνοι, οἵτινες ἦσαν θαυρεῖς γνώσται τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς φιλολογίας.

* *

Τὸ τυπογραφεῖον τοῦτο εἰργάσθη ἐπὶ ἑκατὸν πενήκοντα ἔτη μεταβιβάζομενον ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱόν. Ἐν τῷ δὲ τριάκοντᾳ ἑτῶν ἐξεδόθησαν ἑκατὸν τριάκοντα τόμοι. Ἑλλήνων μόνον συγγραφέων, αἱ ἐκδόσεις δὲ αὐταὶ συνετέλεσαν μεγάλως εἰς τὴν διάδοσιν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων εἰς τὴν Δύσιν. Ἡ ἐπισημότερα ἐκδοσις τοῦ Ἄλδου εἶνε ἡ τῶν ἔργων τοῦ Ἀριστοτέλους, τοῦ Θεοφίλου καὶ ἡ τῆς Γραμματικῆς τοῦ Λασκάρους.

Ἀπὸ τοῦ 1590 ὁ τελευταῖος Παῦλος Ἄλδος μετεβίβασε τὸ θανασιον τυπογραφεῖόν του εἰς τὸν Νικόλαον Μανασσῆν, ἐξηκολούθησε δὲ τοῦτο ἐργαζόμενον ἐπὶ ὀγδοήκοντα ἀκόμη ἔτη.

Οἱ Ἐλζεβίροι ἐξ ἄλλου ἀπὸ τοῦ 1583 μέχρι τοῦ 1680 ἐξετύπωσαν πολυαριθμούς θαυμασίας ἐκδόσεις, τῶν ὁποίων τὰ πρότυπα ὑπῆρχον εἰς τὸ Λουβρὸν καὶ εἰς τὴν Λιέγην, ἐκ τούτων ἄλλα κατέστρεψαν καὶ ἄλλα

διήρπασαν οἱ εἰσβαλόντες εἰς τὸ Βέλγιον Γερμανοί. Ἡ συλλογὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν Ἑλλήνων καὶ Λατίνων συγγραφέων εἶνε θαῦμα τυπογραφικῆς καμψιότητος. Ὅμοιος ἡ Καινὴ Διαθήκη καὶ τὸ Ψαλτήριον, βιβλία κοσμούμενα δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων, εἶνε τὰ ἀριστουργήματα τῶν τυπογραφικῶν σημάτων, τῆς ἀκριβείας καὶ τοῦ κάλλους τῆς ἐκτύπωσης. Αἱ συλλογαὶ πάλιν τῶν μικρῶν ἔργων τῶν σχετιζομένων πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν γκωστῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα ρεσπισιουπλισσέ τοῦ Ἐλζεβίρου δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ἐκ τῶν ὡραιότερων βιβλίων, τὰ ὁποῖα ἐξήλθον ποτὲ ἀπὸ οἰονδήποτε τυπογραφείου οἷς δῆποτε ἐποχῆς. Τοιαῦτα ἐκδόσεις ευρέθησαν ἱκαναὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν.

Ἐκ τῆς ἄλλης δυναστείας τῶν τυπογράφων Στεφάνων (Estiarnes) τῶν Παρισίων ευρέθησαν πολυαριθμότεραι ἀκόμη ἐκδόσεις. Οἱ Παρισινοὶ τυπογράφοι ἀνέψωσαν τὴν τυπογραφίαν εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον, ἡ δὲ δυναστεία τῶν ἀογίσσας ἀπὸ τοῦ 1500 διετηρήθη ἐπὶ 174 ἔτη. Τὸ τελευταῖον μέλος τῆς ἐκδόσεως ταύτης οἰκογενείας, ὁ Ἀντώνιος, ἀπέθανεν ἐν ἔτει 1674 εἰς τὸ νοσοκομεῖον Hotel — Dieu τυφλὸς καὶ πάσχων ἐξ ἀνιάτου νοσήματος. Οὗτω ἔκλεισε τὸ περίφημον Τυπογραφεῖον τὸ εὐρισκόμενον ἐπὶ τῶν ὁδῶν Σαιντ — Ζάν ντε Βερβοῦ ἐξέδωνς χιλιάδας ἔργων καὶ ὅλους τοὺς κλασικούς Ἕλληνας καὶ Λατίνους. Ἦσαν οἱ Estiarnes κολοσσοὶ πληθῆνοί.

Ἐκδόσεις τῶν Βενετικῶν, τῶν Ὁλλανδικῶν καὶ τῶν Παρισικῶν τυπογραφείων δὲν γνωρίζω ἕαν ἔχουν αἱ ἡμέτεραι βιβλιοθήκαι. Ὁ κ. Βολίδης μοῦ ἔλεγεν ἄλλοτε ὅτι μετα-

ἐν τῶν 10000 ἀντιτύπων, τὰ ὅποια εἶχε περισυλλέξει, ἅπειρα ἦσαν τὰ ἐξελεθόντα τῶν τυπογραφείων, τῶν Ἀλδων, τῶν Ἑλζεβιρῶν καὶ τῶν Estiennes. Οἱ Μακεδόνες εὐρισκόμενοι εἰς ἐμπορικὰς σχέσεις μετὰ τῆς Αὐστρίας, τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ὀλλανδίας καὶ τῆς Γαλλίας ἐπρομηθεύοντο ἐκεῖθεν τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας συγγραφεῖς, οἵτινες διεσώθησαν εἰς τὰ μοναστήρια καὶ εἰς τὰς κοινοτικὰς βιβλιοθήκας. Ἀλ-

λὰ τί ἐγείναν ὅλοι αὐτοὶ αἱ περίφημοι ἐκδόσεις, ὅλοι αὐτοὶ οἱ θησαυροὶ τῆς τυπογραφικῆς τέχνης; Διεσώθησαν ἄρα γε ἡ τοὺς κατεβρόχθησαν, καὶ αὐτοὺς αἱ φλόγες τῆς πυρκαϊᾶς; Ἴδου τὸ ζήτημα. Ἐν περὶ τῶν καταστροφῶν, ἡ ζημία εἶνε ἐπίσης μεγάλη, ὥς παντὸς ἄλλου καλλιτεχνικοῦ μνημείου τῆς πρωτεύουσας τῆς Μακεδονίας. Ἰσως καὶ μεγαλειτέρα πάσης ἄλλης.

ΘΕΟΔ. ΒΕΛΛΙΑΝΙΤΗΣ

ΠΟΣΑ ΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ

Πόσα καὶ ποῖα εἶνε τὰ ποσὰ, τὰ ὅποια λαμβάνουσιν οἱ διάσημοι ἄστέρες τοῦ κινηματογράφου; Τὴν ἀπάντησιν τὴν δίδει ἡ κατάθεσις τοῦ Τζέιμς Γουίλλιαμς, ἰδρυτοῦ καὶ μέχρι πρό τινος γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἑταιρείας Πρώτῃ Ἑθνικῇ τῆς Ἀμερικῆς. Οὗτος ἀνακρινόμενος ὑπὸ τῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ἑμπορικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς διευκρίνισιν ζητήματός τινος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Τὸ πρῶτον συμβόλαιον τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ἡ Πρώτῃ Ἑθνικῇ Ἑταιρείᾳ, ἦτο τὸ διάσημον καταστὰν συμβόλαιον τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων μετὰ τὸν Τσαρλὲς Τσάπλιν διὰ ὅκτω παραστάσεις. Τούτο ἦτο τὸ μεγαλύτερον καὶ διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸ ἐνδυνάστευον».

Ὁ Γουίλλιαμς ἐξηγήσεν ὅτι τὰ ἔξοδα τῆς σκηνοθεσίας, τῆς πληρωμῆς τῶν ἡθοποιῶν, τῶν βοηθῶν, τῶν διευθυντῶν καὶ ἐν γένει ὅλων αἱ δαπάναι τῆς τελείας παραστάσεως, μέχρις ὅτου ἐκπιπῶσιν αἱ φωτογραφικαὶ ταινίαι τοῦ ἔργου πληρῶνουντο ὑπὸ τῶν

ἀστέρων, οἱ ὅποιοι συνεβάλλοντο μετὰ τὴν Ἑταιρείαν. Ἐπομένως αἱ ἄστέρες ἐν τέλει ἐλάμβανον ὅτι ἀπέμενον ἀφ' οὗ πληρῶνουντο τὰ ἔξοδα καὶ ἐτίσιν δὲν ἔδραζον τίποτε.

Ἡ Κόνστανς Τάλματς ἐπέγραψε τῷ 1919 συμβόλαιον δι' ἑξ ἔργα, ἀντὶ δολλ. 110.000 ἑκαστον καὶ ἑξ ἀντὶ 150.000 δολλ. ἑκαστον. Ἐτερον συμβόλαιον διὰ δώδεκα ἔργα ἀντὶ δολλ. 300.000 ἑκαστον.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1919 ἡ Νόρμα Τάλματς ἐπέγραψε δι' ὀκτὼ ἔργα ἀντὶ δολλ. 160.000 ἑκαστον. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐπέγραψε διὰ δώδεκα ἔργα ἀντὶ 350.000, ὅπερ δεικνύει ὅτι ἡ δημοτικότης τῆς Νόρμας ἦτο μεγαλειτέρα τὸ ἔτος ἐκεῖνο.

Ἡ Μαίρη Πίκφορντ ἐπέγραψε συμβόλαιον διὰ τέσσαρα ἔργα ἀντὶ 50.000 δολλ. ἑκαστον, ἡ Ἀνίτα Σιούαρτ ἀντὶ δολλ. 100.000. Ἡ Ὀλγα Πετρόββα ἐπληρώθη δολλ. 80.000 δι' ἑκαστον ἐκ τῶν ὀκτὼ ἔργων τῆς.

ΑΠΟ ΤΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΟΧΗ

Τόσο σκληρὰ λοιπὸν εἶνε ἡ ζωὴ γιὰ μερικά πλάσματα τοῦ Θεοῦ; Ὑπάρχουν ἀνθρώπινα ὄντα τὰ ὅποια ἀπὸ τῆς βροφικῆς τῶν ἡλικίας, ὑποχρεοῦνται νὰ κερδίσουν ὅπως - ὅπως τὸ ψομί των; Τρυφερὰ πλασματάκια, τὰ ὅποια ἀντὶ νὰ καταγίνωνται, εἰς ἀνα-

δυστυχῶς φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ὑπὸ τὸν σημερινὸν πολιτισμὸν.

Εἰς πολυσύγχαστον ὑπαίθριον κέντρον τῶν Ἀθηνῶν ἔχει παρέλθει τὸ μεσονύκτιον καὶ ὡς τελευταῖον νόμμερο, ἐμφανίζεται Ρουμανικὴ οἰκογένεια ἀκροβατῶν χορευτῶν, ἀπὸ τῆς ἀμερικῆς ἀπὸ τοὺς γονεῖς καὶ τρεῖς κοριτσάκια τὸ πρῶτον ἡλικίας 10—12 ἐτῶν, τὸ δεύτερον 7—8 καὶ τὸ τρίτον τριῶν; Ἰσως ὅχι. Μᾶλλον 2—2 1/2!

Καλλιτεχνικὸν σύνολον, τὸ ὁποῖον μετὰ τοὺς ὁραίους χοροὺς καὶ γυμνάσματα τοῦ συγκρατεῖ ἀρκετὰ τὴν προσοχήν, τῶν πολυπληθῶν θεατῶν. Ἡ μεγαλειτέρα κορσὶς, ἥτις ἀπὸ νήπιον βαθύως ἐξασκεῖται ἐκτελεῖ μετὰ θαυμαστῆς καὶ καταπληροσσοῦσης ρυθμικότητος καὶ εὐλυγισίας χοροὺς καὶ γυμνάσματα, εἰς βαθμὸν νὰ διερωτᾶται τις ἂν εἶνε πλασμένη μετὰ σάρκα καὶ ὀστά, ἢ λάσπη.

Τὸ δεύτερον κοριτσάκι ἀσθενέστερον εἰς δυνάμεις καὶ πείραν ἐκ

λόγους πρὸς τὴν ἡλικίαν τῶν ἀσχολίας, ἀντὶ νὰ τρέχουν πρόσχαρκα καὶ ροδαλά, σὰν μικροὶ ἄγγελοι, ἀμεριμνα στὸν ἄφροντι ἀκόμη γι' αὐτὰ κίητο τῆς ζωῆς, μοχθοῦν, καταπνίγοντα τὰς πρὸς τὴν μικρὰν ζωὴν τῶν προσαρμοζόμενας ἀπολαύσεις ἀπογυμνούμενας τῆς χαρᾶς καὶ τῆς εὐτυχίας, μοχθοῦντα καὶ τυραννιζόμενα διὰ νὰ διευκολύνουν εἰς τοὺς γεννήτοράς των τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς καὶ νὰ κερδίσουν διὰ τῆς προσοφικῆς τῶν ἐργασίας μόνον τὸ γάλα τοῦ μητιμερέ των;

τελφεί περίπου τὰ αὐτὰ, χορεύει θαυμασία, καὶ ὅταν ἐκτελεῖ τὰ γυμνάσματά του, ὁ θεατὴς σὺν τῷ θαυμασιῷ αἰσθάνεται, καὶ ὡς αἰχμὴ ἐγγχειριδίου, νὰ ἐγγίξῃ τὴν καρδίαν του, φοβούμενος μὴ ἴδῃ τὸ του φερὸν πλασματάκι νὰ ἐξαρθρῶνεται ἐντελῶς. Βλέπει τὰ μικρά του ποδαράκια καὶ τὰ λεπτοφυῆ χεράκια του νὰ συστρέφονται ἀπαισίως, τὸ καλαμένιο μικρὸ του σωματάκι, νὰ κάμπτεται καὶ νὰ λυγίξῃ εἰς βαθρὸν ποῦ κινδυνεύει νὰ χωρισθῇ εἰς δύο. Καὶ εἰς τινὰς στιγμὰς συνερχομένης μετὰ τοῦ τρομεροῦ πατρός, ποῦ αἰωρεῖται εἰς τὸ κενόν, στηριζόμενον μὲ τὸ ἓνα πόδι ἐπὶ τοῦ πέλματος του κατὰ γῆς κατακελιμένου πατρός, βλέπει τις τὸ ἀγγελικόν του προσώπακι παραμορφούμενον ἐκ τοῦ τρόμου πιθανῆς πτώσεως, ἐνῶ οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνίαν.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ θεατὴς δὲν ἀπολαμβάνει, φοιτᾷ, πνίγεται, ἡ καρδιὰ αὐτοῦ κτυπᾷ δυνατὰ καὶ τὸ βλέμμα του ἐκφράζει ἀγωνίαν. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἀγωνίσματος, ἔρχεται ὡς ἀνακούφισις καὶ αἱ παλάμαι ἀκουσίως ἐνοῦνται διὰ νὰ ἐπενερμηθοῦν καὶ νὰ ἐνθαρρύνουν τὸ τυραννόμενον, πλασματάκι.

Ἀλλὰ τὸ τρίτον κοριτσάκι, τί δύναται νὰ προσφέρῃ, θὰ εἴπῃ τις. Ἐν τούτοις.

Τίς οἶδε, πόσαι μοι κυρικαὶ ὤραι καὶ ποῖα ἐγκληματικὰ προπόνῃσις τὸ ἐδίδαξαν, τὴν στρέβλωσιν τῶν τρυφερῶν καὶ ἀσχηματιστῶν σκελῶν του. Τίς οἶδε ἡ πατρικὴ ἐπιβολή, πόσα δάκρυα ἐπροκάλεσε σ' αὐτὸ τὸ θρόνον καὶ πόσες φορὲς θὰ ἔμεινε ἀναίσθητον ἐκ τῆς ὑπερκα-

πώσεως, ἡ διετὴς ἢ τριετὴς αὐτὴ ὕπαρξις. Τίς οἶδε πόσες φορὲς δὲν θὰ ἔκλινε τὸ μικρὸ ξανθὸ κεφαλάκι ἐξηντηλημένον ἀπὸ αὐπνίαν, κατὰ τὴν ὥραν τῆς διδασχῆς. Ἡμίσεια ὥρα ἔχει παρέλθει μετὰ τὸ μεσονύκτιον, καὶ αὐτὸ ἴσταται, ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν του εἰς στάσιν προσοχῆς, ἔτοιμο νὰ σπεύσῃ εἰς τὴν πατρικὴν πρόσκλησιν νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον του, νὰ κερδίσῃ τὸ ψομί του!

Καὶ εἶνε ἀνεξάντλητα τὰ περίφημα αὐτὰ γυμνάσια καὶ τὰ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν, ἐξάπτουν τὴν φιλοδοξίαν, τοῦ ἀπλήστου πατρός ὅστις εὐθὺς διὰ νέου γυμνασίου σπεύδει νὰ εὐχαριστήσῃ τὸ κοινόν.

Καὶ τώρα εἰς τοιαύτην ἡλικίαν ἂν πὸ ἐνὸς ἔτους μέχρι δέκα πέντε τοιλάχιστον, ἐτῶν ἐπιτρέπει ὁ πολιτισμὸς καὶ ἡ φιλανθρωπία τοιαύτην ἀποτροπιαστικὴν ἐκμετάλλευσιν, τρυφερῶν ὑπάρξεων, ἔστω, ἐκ μέρους τῶν γεννητόρων του; Τὸ ἐπολιτισμένον κοινὸν ἔπρεπε νὰ χειροκροτῇ ἢ ν' ἀποδοκιμάζῃ, τὰ ὀδυνηρὰ καὶ βάρβαρα αὐτὰ θεάματα, πᾶσι τάσσον τὴν αἰσχρὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἀπλησίαν τῶν ἀπαισίων γονέων;

Καὶ ἡ ἀστυνομία πρέπει νὰ ἴσταται, ἀφελῶς ἀπολαμβάνουσα τὴν ἀπάνθρωπον ψυχαγωγίαν, ἢ νὰ συλλαμβάνῃ νὰ τιμωρῇ παραδειγματικῶς τοὺς ἀπαισίους ἐκμεταλλευτάς;

Ἄλλ' εἶνε πατέρας! Τὰ ἔφερε αἱ τὸς στὸν κόσμον, τοὺς χάρισε φῶς τῆς ζωῆς, ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῶν ὑπάρξεων τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐδημιούργησε, μὰ ἔχει ἀρὰ γε καὶ τὸ δικαίωμα, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων νὰ τοὺς ἀφαιρῇ τὴν χαρὰν τῆς ζωῆς.

νὰ τὰ καταδικάζῃ εἰς ἀποχὴν πάσης ψυχικῆς τέρεως, ἀναγκαίως, ἐπιβεβλημένης εἰς τὴν ἡλικίαν των;

Ἡ γυμναστικὴ θεοβίως διαπλάσσει σώματα εὐγραμμενὰ, ἐξασφαλίζει ὑγίαν σόματος καὶ ψυχῆς, καὶ εἶνε εὐεργέτημα γιὰ τὰς τρυφεράς ὑπάρξεις, ὅταν οἱ γονεῖς αὐτῶν, δὲν παραμελοῦσι σκεπτόμενοι ἐπιπολαιῶς καὶ ὑπολογίζοντες λαθρασμένως ἐπὶ τοῦ σωτηρίου διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τέκνων τῶν συστήματος τοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἐν τούτοις ἡ γυμναστικὴ εἶναι σήμερον ἐπιστήμη. Χρειάζεται μέθοδος, δέον νὰ διδάσκηται καὶ ἐκτελεῖται μαθητῶν, ἵνα μὴ καταπονῶνται, οἱ λεπτοὶ καὶ εὐαίσθητοι παιδικοὶ ὀργανισμοὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει των.

Ἀνάγκη νὰ παρουσιάζεται τὸ θαυμασίον αὐτὸ σύστημα, ὡς παιδιὰ καὶ τέρψεις, ὅχι ὡς καταναγκαστικὴ καταθλιπτικὴ ἐργασία καταπονούσα τὰ διάφορα ὄργανα εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, καὶ μάλιστα εἰς παιδιὰ κάτω τῶν δέκα ἐτῶν.

Ἡ τελευταία αὐτὴ ἀτραξιὸν τοῦ κινηματογράφου, ἀφίνει πάντα στὴν ψυχὴ τοῦ θεατοῦ, μία λύπη γιὰ τὸ μαρτύριον τοῦ θρόνου ποῦ ἀγρυπνᾷ στρεβλόνον τὸ μικρὸ τοκορμάκι γιὰ νὰ δώσῃ ὀλίγων δραχμῶν κέρδος, στὸν ἀρχηγὸν τῆς οἰκογενείας καὶ μία ἀηδία διὰ τὴν πτωχότητα τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀστέργου καὶ σκληροῦ πατρός. Ἐπειτα εἶνε καὶ ἀσυγχώρητον, εἶνε καὶ βάρβαρον, ἀποτέλεσμα ψυχικῆς πορώσεως καὶ ἀπολύτου ἀσυνειδησίας, νὰ προξενῇ τις τῶν φορικαστικῶν συγκινήσεων, εἰς τὰς τρυφεράς αὐτὰ καὶ οὐδεμίαν ἔχοντα συνείδησιν τοῦ ἐπιτελουμένου ἐγκλήματος, πλάσματα.

Ἐν τὸ κοινὸν χειροκροτεῖ διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ θύματα αὐτὰ τῆς πατρικῆς αἰσχροκερδεῖας, κατὰ βάθος

νοῦ ἐγκλήματος, πλάσματα.

Παρατηρῶν τις μετὰ προσοχῆς τὰς φυσιογνωμίας των κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς ἐκτελέσεως τῶν διαφόρων ἀκροβασίων καὶ γυμνασμάτων, πείθεται, ὅτι ὑποφέρουν, συγκινεῖται καὶ ἀγανακτεῖ ἐναντίον τοῦ ἀπαθῶς καὶ ἀγρύπνως παρακολουθοῦντος τὴν ἀγωνίαν τῶν τέκνων τοῦ πατρός, αἰσθανόμενος πολλὴν διὰ θεοῦ, νὰ τὸν τιμωρήσῃ.

Ἡ ὄψις τῶν πτωχῶν μικρῶν πλάσμάτων, μεταβάλλεται ἀλληλοδιδόχως, πότε ὠχρεῖ καὶ συσπάζεται ἐκ τοῦ τρόμου καὶ πότε παθαίνει ὑπεραίμιον. Ἡ προγυμνασίς, ἥτις θὰ τοῖς στοιχίξῃ ἀσφαλῶς, ὅλα τ' ἀθῶα παιδικὰ παιχνίδια των, δὲν τὰ ἔχει ἀρκούντως ἐξοικειώσει πρὸς τὸν κίνδυνον καὶ κατὰ τὰς κρίσεις στιγμὰς τὸ συναίσθημα τοῦ φόβου κυριεύει τὴν μικρὴν καρδοῦλάν τους καὶ στὸ συμπᾶδες προσώπακι τὸν καθρεπτίζεται ἡ ἀγωνία. Ἀναντιρρήτως εἰς παραμοίαν περιπτώσεως εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐπεμβαλῇ ἡ ἀστυνομία καὶ ἂν δὲν δύναται ν' ἀφαιρήσῃ τὸ δικαίωμα ἀπὸ τοὺς γονεῖς νὰ βασανίσουν τὰ παιδιὰ των, δύναται ὅμως, ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τοὺς διευθυντάς των θεάτρων, τὴν ἀποκινήσιν τὸν ἀτυτοπιασμὸν πώσε-νοῦσαν ἐπίδειξιν, τοιούτων βαρβάρων καὶ ἀπολιτίστων θεαμάτων.

Εἶνε ἀποτρόπαιον θέαμα νὰ βλέπῃ τις, μικρὰ τρυφερά πλάσματα, καὶ ἐκτελούντα ἐπικίνδυνα γυμνάσματα προσοριζόμενα δι' ἰσχυρτέρους ὀργανισμούς καὶ ποιοὺς δυνάμεις σώματα.

Ἐν τὸ κοινὸν χειροκροτεῖ διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὰ θύματα αὐτὰ τῆς πατρικῆς αἰσχροκερδεῖας, κατὰ βάθος

ἀγανακτεῖ καὶ διαμαρτύρεται. Καὶ ἐάν ἡ ἀστυνομία, αἱ ἀρχαί, οἱ πολυὺν ὠνυμοὶ σύλλογοι, ἀπ' οὗ μάλιστα ὑπάρχει καὶ σύλλογος πρὸς προστασίαν τῶν ζώων, ἀφοῦ λέγομεν, οὐδεὶς ἐξ ὅλων τούτων τῶν παραγόντων δὲν ἐπεμβαίνει νὰ ἀπαγορεύσῃ τὰς τσικάντας θηριοφιλίας τὰς κατασχινούσας τὸν πολιτισμὸν καὶ αὐτὸ τὸν ἀνθρωπισμὸν, οἱ θεαταὶ πρέπει νὰ συρίξουν τὸ ἀπαύσιον αὐτὸ μέρος τοῦ προγράμματος καὶ νὰ ἀπαγορεύσουν διὰ βοῆς τὸ θασανιστικὸν γύμνασμα τῶν ἀδῶν ὑπάρξεων. Διότι μὰ τὴν ἀλήθειαν ἐὰν δὲν γίνῃ τοῦτο θὰ ἴδονατο τις νὰ κρίνῃ ὅτι ἀπεθιωθήμεν τόσοι ὥστε ἀφοῦ θανατῶμεν καὶ χειροκροτοῦμεν τοὺς αὐτοτραυματισμοὺς τοῦ Ταχράν μπερὶ καὶ τὴν ἐπὶ σκηνῆς στρέβλωσιν τῶν βρεφῶν διατὶ νὰ μὴ εὐρεθοῦν καὶ ἐπιχειρηματίαι οἱ ὅποιοι νὰ σφάζουν ἀνθρώπους ἐπὶ σκηνῆς χάριν διασκέδασις τῶν θεατῶν ἐπὶ εἰσιτηρίων πέντε δραχμῶν ;

ΝΑΪΣ

Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος

Δέχεται Βαλαωρίτου 9

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΣ

Καταγγέλλεται ἡμῖν ἐκ διαφόρων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ διπρακτορὲς τινες πωλοῦσι τὸν «Θησαυρὸν» πρὸς δρχ. 2.20—2.50 ἑκατομμύριον τεύχος.

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας διὰ τὸ «Θησαυρὸς» πωλεῖται μόνον πρὸς δύο δραχμάς. Ὅτιδήποτε ζητήσῃ ὁ πρᾶκτωρ περὶ αὐτοῦ εἶναι κατάχρησις, διότι οὐδεμία δαπάνη δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τοῦτο. Ἐπομένως πᾶς τις νὰ πληρώσῃ μόνον 2 δραχμάς καὶ νὰ καταγγέλλῃ ἡμῖν πάντα πρᾶκτορα ὅπουδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἂν ζητεῖ περισσότερα.

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΟΥ

Θέλω νὰ χτίσω ἓνα σπίτι
Στὴ μοναξιά καὶ στὴ σιωπή
Ξέρω μὰ πρόσῃν ραχοῦλα
Δὲ θὰ τὸ χτίσω ἐκεῖ.

Ξέρω σὴν χώρα τὴ μεγάλη
Τὸν πλούσιο δρόμο τὸν πλατὺ.
Μὲ τὰ παλάτια καὶ τοὺς κήπους
Δὲ θὰ τὸ χτίσω ἐκεῖ.

Ἀτέλειωτη τραβᾷ μιά σιρόα.
Σχίζει μιά χέρσα ἀπλοχωριά.
Σκληρὰ τὴ δέρνει τ' ἀγριοκαῖρι
Καὶ ὁ ἥλιος τὴ χτυπᾷ.

Μιά σιρόα χιλιοπατημένη
Τὸν καθάλαρον γησικὸ.
Τὸν πεζοδρόμο διασπασμένο.
Θάφτει σὶν κονταχτικό.

Ἐκεῖ τὸ σπίτι μου θὰ χτίσω
Μὲ μιά βουρούλα σὴν ἀλλή.
Πάντα ἡ γωνιά του θὰ καπνίζει
Καὶ ἡ θύρα του ἀνοίγει.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΟΝ

ΛΕΒΙΑΘΑΝ

Ἐγράψαμεν ἤδη εἰς δύο προηγούμενα τεύχη περὶ τοῦ μεγαλειέρου ἀτμοπλοίου τοῦ κόσμου, τὸ ὅποιον εἶνε τὸ πρῶν Γερμανικὸν «Λιπεράτορ» κατασκευθὲν καὶ τῶν «ρεπολιτηνὲν ὑπὸ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν» καὶ ὀνομασθὲν «Λεβιάθαν».

Ὁ νέος οὐτιος ὑπερωκεάνειος κολλοσὸς ἤρχισεν ἤδη τὰ ταξείδια του μετὰ τὸ Ν. Ὑόρκης καὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ λιμένος Ἰουδαμοῖον.

Αἱ Ἀμερικανικαὶ ἐφημερίδες περιγράφουσι διὰ μακρῶν τὴν θάλασσαν αὐτὴν πλοὺν πόλιν.

Ἡ κινητήριός του δύναις εἶνε 100,000 ἵππων. Ἐχει 976 καμπίνες Α' θέσεως, 548 Β' θέσεως καὶ 1,878 Γ' θέσεως. Ἐν ὅλῳ 3,402 καμπίνες.

Ἐχει 20,000 τετραγωνικὰς γυνάδες καρπείας, 3,000 τετραγωνικὰς γυνάδες Τουρκικοὺς τέλειτας, 15 μίλια σωλήνων, 500 μίλια ἡλεκτρικῶν συρμάτων, 15,000 ἡλεκτρικὰς λάμπας, 600 τηλεφῶνα, 72,000 κομμάτια μαχαροσῆστρονα, 12,000 πιάτα, 48,000 ποτήρια, 86 βάρκες.

Ἐχει ταχύτητα 23—25 μιλίων τὴν ὥραν. Κῆποι, ἐστιατόρια, θέατρα, βιβλιοθήκη, κολυμβητήρια, γυμναστήρια, ἐκκλησίαι, νοσοκομεία, πυροσβεστικὰ, ὅτι δύναται νὰ φαντασθῇ τις, εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ κολλοσσοῦ αὐτοῦ.

Τί ἄλλα πράγματα ἔχει; Σκεπάσματα 34,000, σιρώματα 4,499, σινδόνα 190,000, ψυγεῖα 42, ὠρολόγια 140.

Δι' ἓνα ταξίδι θὰ χρειασθῇ: Ἀυτὰ 80,000 μίλια 600 κιβώτια βούτερον 15,000 πάουντς (130 δρὰμια), γλυκίσματα 20,000 πάουντς, λάχανα 20,000 πάουντς, κρεῖας 180,000 πάουντς, γὰρ 20,000 πάουντς, πατάτες 60,000 πάουντς, ψάδια 56,000 πάουντς, ζάχαρι 16,000 πάουντς.

Τὸ δρομολόγιον τοῦ «Λεβιάθαν» θὰ εἶνε: Ἀπὸ τὴν Νέαν Ὑόρκην 4 Ἰουλίου Τετάρτη, 28 Ἰουλίου Σάββατον, 18 Ἀυγούστου Σάββατον, 8 Σεπτεμβρίου Σάββατον, 29 Σεπτεμβρίου Σάββατον, 20 Ὀκτωβρίου Σάββατον, 10 Νοεμβρίου Σάββατον, 1 Δεκεμβρίου Σάββατον. Ἀπὸ τὸ Σανθόμαπτον: 17 Ἰουλίου Τρίτη, 7 Ἀυγούστου Τρίτη, 28 Ἀυγούστου Τρίτη, 18 Σεπτεμβρίου Τρίτη, 9 Ὀκτωβρίου Τρίτη, 30 Ὀκτωβρίου Τρίτη, 20 Νοεμβρίου Τρίτη, καὶ 11 Δεκεμβρίου Τρίτη.

Ἡ κατωτέρα τιμὴ τῆς Β' θέσεως εἶνε δολ. 135 ἀπὸ Νέας Ὑόρκης εἰς Σανθόμαπτον ἢ Χερσοῦρον. Τιμὴ Γ' θέσεως εἶνε δολ. 90. Ἡ Γ' θέσις εἶνε ὅλη μὲ καμπίνας διὰ 2 ἢ 6 ὅπου. Ἐχει δύο ἐστιατόρια ποῦ ἐκτείνονται καθ' ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ πλοίου, μὲ καθίσματα ὡς τὰ τῶν κορυφῶν. Τραπέζοι ἀνδρῶν καὶ καθαριότης ὡς εἰς ἓνα ἀπὸ τὰ σύγχρονα μεγάλα ξενοδοχεῖα. Σαλόνια διὰ τὰς κυρίας, Σαλόνια διὰ τοὺς ἀνδρας. Μεγάλα σκεπασμένα καταστρώματα διὰ περιπάτους. Ἰδιαίτερα μυσική διὰ τὴν Γ' θέσιν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΛΑΙΤΕΧΝΙΑΝ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΥΜΠΛΕΓΜΑΤΑ ΓΑΥΠΤΙΚΗΣ

Η ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

Ἐν τῇ νήσῳ Σαμοθράκῃ, ἡ ὁποία λέγεται ὅτι ὠνομάσθη τοιοῦτο ὅπως διότι οἱ πρότεροι αὐτῆς κάτοικοι ἦσαν Σάμιοι ἀναμειγμένοι μετὰ Θρακῶν, ὑπῆρχεν εἰς στενὴν αὐτῆς κοιλάδα μεγαλοπρεπῆς καὶ τῶν μεγάλων Θεῶν Καβείρων. Ἐν τῷ ναῷ τοῦτῳ ἐτελοῦντο μυστήρια ἐφάμιλλα τῶν Ἑλεοντίνων, εἰς ταῦτα δὲ ἐμνήθησαν Φίλιππος ὁ Μακεδὼν, ἡ Ὀλυμπιάς καὶ τινες τῶν Πτολεμαίων. Εἰς τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὗρισκετο ὁ ναὸς τῶν Καβείρων ἀνεκαλύφθη τῷ 1863 περιγεγραφορὸν ἄγαλμα Νίκης, ὕψους τριῶν περίπου μέτρων ἀλλ' ἄνευ κεφαλῆς καὶ χειρῶν, τοῦτο δὲ τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει Γάλλου προξένου μετηνέχθη εἰς Παρισίους καὶ κοσμεῖ σήμερον τὸ Μουσεῖον τοῦ Λούβρου. Τῷ 1879 ἀνεκαλύφθησαν καὶ λίθοι κολοσσαῖοι ἀποτελοῦντες τὸ βάθρον τοῦ ἀγάλματος καὶ ἀπεσπάλθησαν καὶ αὐτοὶ εἰς Παρισίους. Ἐκεῖ συναρμολογηθέντες ἀπετέλεσαν τὸ βάθρον, τὸ ὁποῖον ἔχει ὕψος 7 περίπου μέτρων.

Τὸ ἄγαλμα τῆς Νίκης, κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους, ἐστίθη ἐν τῷ Ναῷ τῶν Καβείρων ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς νίκης ἣν ἤρατο παρὰ τὴν Κύπρον, κατανανμαχήσας τὸν σιό-

λον τοῦ Πτολεμαίου τῷ 306 π. Χ. Ἐπὶ χρόνῳ νομίσματος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, εὗρισκομένου ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φλωρεντίας, ἀναφαίνεται ἀκέραιος ὁ τύπος τοῦ μνημείου ἔχων ὡς ἐξῆς. Ἐπὶ τοῦ βάθρου ὑπῆρχεν ἡ προῖρα τῆς ναυαρχίδος Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ἐπ' αὐτῆς δὲ ὤσιατο τὸ ἄγαλμα τῆς Νίκης. Ἡ θεὰ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς ὑψωμένης ἐκράτει εἰς τὸ στόμα αὐτῆς σάλπιγγα, διὰ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ὑποστήραγμα τριπόδου. Τὸ ἔργον ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων εἰς τὸν μαθητὴν τοῦ Λυσίππου Εὐνυχίδην, εἶνε δὲ ἀριστούργημα.

ΛΑΟΚΟΩΝ

Τρεῖς Ρόδιοι γλύπται, οἱ Ἀγήσανδρος, Πολύδωρος καὶ Ἀθηρόδωρος, ζῶντες ἐπὶ τῶν πρώτων Ρωμαίων Αυτοκρατόρων, κατεσκεύασαν πελώριον ἄγαλμα, ἀποτελούμενον ἐκ 5 τεμαχίων, ταῦτα ὅμως ἦσαν τοσοῦτον ἐπιτηδείως συνηρμοσμένα, ὥστε ὁ τὸ ἄγαλμα ἰδὼν Πλίνιος ἐθεώρησεν αὐτὰ ὡς μονόλιθον. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο παριστᾷ τὸν Λαοκόοντα καὶ τοὺς δύο αὐτοῦ υἱοὺς φονευομένους ἐκ τῆς περὶ αὐτοὺς σφοδρῆς ἐξέως δύο πελώριων ὄφρων ἐλθόντων ἐκ Τενέδου, ἐκόςμει δὲ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ρωμαίου συγγρα-

φέως Πλινίου, Ζῶντος κατὰ τὴν Ἰην μ. Χ. ἑκατοσταετηρίδα, μίαν τῶν αἰδουσῶν τῶν λουτρῶν τοῦ Τίτου. Εὐρέθην τῷ 1506 ὑπὸ τινος Φελίππε δὲ Φρῆσι, ἐπωλήθη ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Πάπαν Ἰούλιον τὸν Β', ὅστις ἀνέθηκε τὴν προσομασίαν τῶν 5 τεμαχίων τοῦ ἀγάλματος εἰς τὸν διάσημον γλύπτην Μιχαὴλ Ἀγγελον, ἀλλὰ τοῦτου μὴ προσφθάσαντος νὰ τὸ προσαρμώσῃ ἀνέλαβον τὴν ἐργασίαν ταύτην δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο εἰσέθη εἰς τὴν ἀλλήν τοῦ Βελθερέδε, ἐν τῷ Βατικανῷ, ὑπάρχοντι δὲ πολλὰ τοῦτου ἀντίτυπα. Ἐν τῶν ὁποίων κοσμεῖ τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικὸν Φιλολογικὸν Σύλλογον.

Ὁ μῦθος ἐξ οὗ οἱ Ρόδιοι καλλιτέχναι ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ γλύψωσι τὸ σύμπλεγμα τοῦτο, ἔχει ὡς ἐξῆς: Οἱ Ἕλληνες μὴ δυνηθέντες μετὰ πολυχρόνιον πολιορκίαν νὰ κυριεύσωσι τὴν Τροίαν, ἀπεφάσισαν νὰ κατορθώσωσι τοῦτο διὰ τοῦ δόλου. Ἐπομένως κατεσκεύασαν μέγαν ξύλινον ἵππον, τὸν Δούριον, ἐπὶ τῆς κοιλίας τοῦ ὁποίου ἐκλείσθησαν οἱ ἄριστοι τῶν μαχητῶν, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ ὁ πανούργος Ὀδυσσεὺς, κατὰ συμβουλήν τοῦ ὁποίου κατεσκευάσθη ὁ ἵππος. Ἀμα ὡς ὁ Δούριος ἵππος εἰσῆγγετο εἰς τὴν πολιορκουμένην πόλιν, θὰ ἐξήρχοντο ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ οἱ Ἕλληνες μαχηταί, θὰ ἤρριον τὰς πύλας τῆς πόλεως καὶ θὰ εἰσῆρχοντο εἰς αὐτήν καὶ οἱ ἔξω Ἕλληνες.

Ὁ Λαοκόων, ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ ἑλκων τὸ γένος ἐκ τοῦ βασιλικοῦ οἴκου τῆς Τροίας, ὑπόπτευσε τὸν δόλον καὶ ἐπειράθη παρὶ σθένει

νὰ ἐμποδίσῃ τὴν εἰσοδὸν τοῦ Δουρείου ἵππου εἰς τὴν Τροίαν. Ἐτόλμησε μάλιστα καὶ νὰ ἀκοντίσῃ αὐτόν. Ἀλλ' ἐνῶ ἐδυσσαίεν εἰς τὴν παραλίαν εἰς τὸν Ποσειδῶνα μετὰ τῶν δύο αὐτοῦ υἱῶν, οἱ φίλοι τῶν Ἑλλήνων Θεοὶ ὀργισθέντες κατ' αὐτοῦ ἐπεμψαν δύο μεγάλους ὄφεις ἐλθόντες ἐκ Τενέδου, οἱ ὁποῖοι περισφίγγαντες τὸν ἱερέα καὶ τοὺς δύο αὐτοῦ υἱοὺς ἀπέπνιξαν αὐτοὺς.

Ο ΦΑΡΝΕΣΙΟΣ ΤΑΥΡΟΣ

Τὸ σύμπλεγμα τοῦτο εἶνε ἔργον τῶν Ροδίων γλυπτῶν Ἀπολλωνίου καὶ Ταυρίσκου. Εὐρέθην τῷ 1234 ἐπὶ τοῦ Πάπα Παύλου τοῦ Γ' ἐν Ρώμῃ κατὰ τοὺς λουτρῶνας τοῦ Καρακάλλου. Ἐκεῖθεν μετηνέχθη εἰς Νεάπολιν καὶ σήμερον κοσμεῖ τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τῆς πόλεως ταύτης. Τὸ πελώριον τοῦτο σύμπλεγμα ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου λίθου, ἐφ' οὗ ἐγλύφθησαν ὁ Ταῦρος, ἐν σχοινίῳ, ἰέσσαρα πρόσωπα καὶ εἰς σκέλλους, ἀφορμὴν δὲ εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἔδωκε τὸ ἐξῆς: Κατὰ τὴν μυθολογίαν ἡ Δίρκη, δευτέρα σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Λέκων, κατακλείσασα τὴν πρώτην αὐτοῦ σύζυγον Ἀντιόπην, κατετυράννει αὐτήν. Ἀλλ' ἡ Ἀντιόπη εἶχεν ἀποκτήσει ἐκ τοῦ Διὸς δύο υἱοὺς, τὸν Ἀμφίονα καὶ τὸν Ζῆνον, οὗτοι δὲ ἐκδικούμενοι τὴν μητέρα αὐτῶν καὶ συναντήσαντες τὴν Δίρκην ἐπὶ τοῦ Κιθαιρώνος ἐν μέσῳ βαρκικῆς ἐορτῆς, τὴν συνέλαβον, τὴν ἔδεσαν εἰς τὰ κέρατα ἀγρίου ταύρου, καὶ ἀφοῦ τὴν ἐφόνευσαν τὴν ἐξοργισμένην παρα τὰς Θήβας πηγὴν, ἡ ὁποία ὠνομάσθη Πηγὴ τῆς Ἀντιόπης.

Η ΚΟΚΑΪΝΗ

ἄδέποτε ἡ μιλία τῆς κοκαΐνης ἦτο περιοσότερον τῆς μόδας εἰς τὸ Παρίσι οἱ ὅσον σήμερον. Ἡ «κοκὸν» ὅπως ἀποκαλεῖται χαρδενικά ἡ κοκαΐνη ὑπὸ τῶν Παρισιανῶν ἀποτελεῖ παντοῦ τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας. Τὰ θύματα τῆς αὐξάνοντα καθημερινῶς παρ' ὅλην τὴν ἀγροίαν καταδίδωσιν τοῦ εμπορίου τῆς κοκαΐνης ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Ὅλα τὰ λαμβανόμενα μέτρα ἐναντίον τῆς ἀποδεικνύονται ἀνεπαρκῆ. Ἡ «κοκὸν» θρῆαμβεύει εἰς πείσμα ὅλων τῶν προσπαθειῶν τῆς Γαλλικῆς ἀστυνομίας καὶ τῆς διεξαγομένης προπαγάνδας ὑπὸ δι' ἀφόρων σωματοειῶν.

Ὁ Γάλλος ἱατρός κ. Κουστοῦ Σουφφιῆ ἔδωκε πρὸ τινος ἐνδιαφέροντος διάλεξιν περὶ τῆς κοκαΐνης εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν. Ὁ κ. Σουφφιῆ, ἀφοῦ διεπίστωσεν ἐν ἀρχῇ τὸ γεγονός ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν θνύματων τῆς κοκαΐνης αὐξάνεται διαρκῶς, ὅχι μόνον εἰς τὸ Παρίσι, ἀλλὰ καὶ εἰς τῆς ἄλλας Γαλλικὰς πόλεις, αὐτοῦ ἤθελε κατόπιν γενικώτερον περὶ τοῦ «κοσμικοῦ» τοῦτου δηλητηρίου.

Κατὰ τὸν Ἰάλλον ἐπιστήμονα ἔνα μέρος τῆς μεγάλης διαδόσεως τῆς κοκαΐνης δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ οργανισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πράγματι, ἡ κοκὸν προκαλεῖ ἓνα εἶδος ἐνθύμου μέτης καὶ μίαν διέγερσιν τῶν νέρων. Ἐν ταῦτοις ἡ μεγάλη διάδοσις τῆς ἀφείλεται κυρίως μᾶλλον εἰς ἓνα «σομοτισμὸν», εἰς μίαν μίμησιν παρὰ εἰς τὰς ἰδιότητάς τῆς, αὐτὰς καθ' ἑαυτάς. Τὰ περισσότερα θύματα τῆς «κοκὸν» μεταχειρίζονται αὐτὴν ἀπὸ μαρίαν μίμησης. Ἡ κοκαΐνη εἶνε βεβαίως ἓνα διεγερτικόν, ἀλλὰ διεγερτικὸν ἐλαχίστης διαρκείας, τοῦ ὁποῦν ἡ συνήθεια συνεπάγεται ἀναγκαιῶς τὴν αὐξησιν τῶν δόσεων καὶ συνεπῶς τὴν ἐπίτασιν τῶν ἐπιβλαβῶν τῆς ἀποτελεσμάτων. Μία ἐξαιρετικὴ κόπῳσις ζωνρὰ ἀγωνία καὶ καρδιακαὶ ἀνωμαλίαι εἶνε ὁ μικρότερος φόρος τῶν ἀνοήτων τεχνητῶν ἐξεγέρσεων τοῦ ἐγκεφάλου καὶ τῶν ἀνοήτων τεμνωδῶν ὀνείων ὡς αἰσθήσεων. Οἱ «τεχνητοὶ παράδεισοι» ἔχον τρωμερὰς συνεπείας καὶ ὁ ἀτυχὴς κοκαΐνομανὴς παραδιδόμενος ὁλόκληρος εἰς τὸ πάθος του καθίσταται ἓνα ἀληθινὸν ἐρεῖπιον τὸ ὁποῖον ἀναμένει ἡ θανάσιμος ἐξάντησις, ἡ φυματίωσις καὶ ἡ παραφροσύνη.

Ἡ κοκαΐνη, εἶπεν ὁ κ. Σουφφιῆ, εἶνε ἓνα τρωμερὸν δηλητηρίον τῆς διαφύσεως καὶ τοῦ ἡθικοῦ αἰσθήματος. Οἱ κοκαΐνομανεῖς δὲν αἰσθάνονται οὐδὲνα ἡθικῶν περιορισμῶν, δὲν δοκιμάζουν οὐδεμίαν τύψιν συνειδήσεως. Ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἶνε περιττὸν νὰ λεχθῇ οὐ φέρονται οραδαίως πρὸς τὴν ὁδὸν τοῦ ἐγκλήματος. Πράγματι αἱ κλοπαὶ, αἱ ἀπάται, τὰ ἀδικήματα κατὰ τῶν ἡθῶν εἶνε συνηθέστατα εἰς τοὺς κοκαΐνομανεῖς, ὅσας οὗτοι δὲν τρέπονται πρὸς τὴν ὁδὸν τῶν σοβαροτέρων ἐγκλημάτων. Β

Ἡ μαρία τῆς κοκαΐνης δὲν κυριεύει μόνον τὴν πελατεῖαν τῶν κέντρων τῆς Μονμάρτης, ὅπως θὰ ἠδύνατο νὰ ὑποθέσῃ τις, δηλαδή τὰς γυνάκας τοῦ ἡμικόσμου καὶ τῶν παρασκηνίων. Ἀριθμεῖ ἐπίσης θύματα καὶ μετὰ τὸ καλλιτέρον Παρισιοῦ κόσμου. Ἐπιτόλαισι νέαι συγγραφεῖς, καλλιτέχναι ἀκόμη καὶ σοφοὶ ἀντιλοῦν ὥρας ἡδονῆς ἀπὸ τὴν χρῆσιν τῆς «θείας κοκὸν» ἢ ὁποία ὅμως δὲν εἶνε τίποτε περισσότερον ἀπὸ ἓνα φροδερὸν δηλητηρίου. Ἡ τέχνη ἐφύσσεται τῷ ὄντι μεγάλως κατὰστροφὰς ἐκ τοῦ δηλητηρίου τοῦτου.

Ἡ κοκαΐνη εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλίαν λαθραίως ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Εἰς ἀκόμη λόγος διὰ τὰ ἐγθρεύονται οἱ Γάλλοι τοὺς Γερμανούς. Σημειωτέον, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ μορφινομανία, ἡ ὁποία ἄλλοτε εἶχε διαδοθῇ ἐπίσης ἐπικινδύνως ἐν Γαλίᾳ, ὡφείλετο ἐν μέρει εἰς τοὺς Γερμανούς, διότι καὶ ἡ μορφίνη εἰσάγεται ἐκεῖθεν. Ὅπως λέγουσι οἱ Γάλλοι, ἡ Γερμανία εἶνε ὁ μεγαλύτερος παραγωγὸς δηλητηρίων. Κατασκευάζει ποσότητάς ἱκανὰς νὰ δηλητηριάσῃ ὁλόκληρον

τὸ σύμπαν. Τρόπος καὶ αὐτὸς ὑπερσχεύσεως καὶ συγχρόνως ἐκδικήσεως ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι τὴν περιήγαγον εἰς τὴν σημερινὴν θέσιν.

Οἱ Γερμανοὶ ἐξήγουν κοκαΐνην, μορφίνην καὶ ἄλλα παρόμοια δηλητήρια, ἰδίως πρὸ τοῦ πολέμου. Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν νὰ εἴπῃ Δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν νὰ εἴπῃ «τοξικὴ» ἐπίθεσιν ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου.

Τὸ ἐμπόριον τῆς κοκαΐνης γίνεται λαθραίως. Παρ' ὅλους τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποῖους συνεπάγεται, ὑπάρχον ἀνθρώποι, οἱ ὁποῖοι τὸ διεξάγουσι, ἀψηφόντες τοὺς κινδύνους τοῦτους, λόγῳ τῶν μεγάλων κερδῶν. Ἐκαστον κοιλὸν ἀγοραζόμενον πρὸς 1000 — 1200 φράγκα μεταπωλεῖται πρὸς 20.000 καὶ πρὸς 30.000 φράγκα. Οἱ διεξάγοντες τὸ ἐμπόριον τῶν ναρκωτικῶν κερδίζουν οὕτω κολοσιὰ ποσὰ, τὰ ὁποῖα δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ κερδίσουν εἰς ἄλλα ἐπαγγέλματα. Οὗτος δὲ εἶνε καὶ ὁ κυριώτερος λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον τὰ μέτρα τῶν Γαλλικῶν ἀρχῶν πρὸς παρεμπόδισιν τοῦ ἐμπορίου τῆς κοκαΐνης εἶνε πάντοτε καταδικασμένα εἰς ἀποτυχίαν.

ΕΘΝΙΚΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ

2. — 1821. Μάχη μεταξὺ Ἀσκούρου καὶ Κράτης τῆς ἐπαρχίας Σφακιῶν 500 Ἑλλήνων καὶ 10 χιλ. Τούρκων καὶ λαμπρὰ νίκη τῶν Ἑλλήνων· ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν Τούρκοι ὑπὲρ τοὺς 1000. Ἕλληνες δὲ ἐφρονεύθησαν 7 καὶ 5 ἐπληρώθησαν.

1859. Κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου.

3. — 1821. Κατὰ τὴν θέσιν Ἀμπελον τῆς ἐπαρχίας Σφακιῶν κατεστρέφεται ὁλόκληρον τάγμα ἐκ 500 Τούρκων ἐντοπίων, ὑπὸ 300 Ἑλλήνων ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ρούσου Βουρδουμπᾶ Α. Προποπαπαδάκη, Πολογεωργάκη, Γ. Τσελεπῆ, Σήφρακα, τῶν Δεληγιαννάκιδων καὶ Χάλιδων.

4. — 1821. Μάχη εἰς τὸ Πέτα χωρίον τῆς δυτικῆς Ἑλλάδος καθ' ἣν ἐφρονεύθησαν 1.400 Τούρκοι καὶ 200 φιλέλληνες. Ὑποχώρησις τῶν Ἑλλήνων.

6. — 1821. Ὁ Δράμαλης εἰσβάλλει μετὰ 28.000 στρατιωτῶν εἰς Πελοπόννησον κυριεύει τὸν Ἀκροκόρινθον καὶ προχωρεῖ μέχρι τῆς Ἀργολίδος.

8. — 1824. Μάχη εἰς Μουσωνίτσαν (πλησίον τοῦ Λοιδωρικίου) καὶ νίκη ὀλίγων Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν Σκαλιτσᾶν κατὰ 6.000 Ἀλβανῶν ὑπὸ τὸν Ἀπὰτ Πασσά.

9. — 1821. Διὰ Σουλτανικοῦ διατάγματος ἀπαγορεύεται ὁ ἀρχι

ἐπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός-Σφαγγὴ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων τῆς νήσου, τῶν προκρίτων καὶ εὐπόρων γράβειν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν τῶν μὴ δυναθέντων νὰ καταφύ-
Εὐρωπαϊκῶν Προξένων.

10. — 1826. Μάχη εἰς τὴν Ἑλευσίνα καθ' ἣν οἱ ἀρχηγοὶ Ν. Κριεζώτης καὶ Βάσος Μανροβουνιώτης κατεστρέψαν 3.000 πεζοὺς καὶ ἵππους τοῦ Κιουταχῆ φρονεῦσαντες ὑπὲρ τοὺς 300 ἐκ τῶν Ἑλλήνων οὐδείς ἐφρονεύθη.

11. — 1829. Συγκρούσεις τῆς ἐν Ἀργεῖ δ' τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

13. — 1821. Μάχη εἰς τὸ Πούσι τῶν Πατρῶν καὶ ἦτα τοῦ Ἰσοῦφ Πασᾶ καὶ τῶν Αἰαλαίων Τούρκων, ἐξ ὧν ἐφρονεύθησαν ὑπὲρ τοὺς 200 ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἐφρονεύθησαν 12.

14. — 1822. Ἐξολοθρεύονται 370 ἐκλεκτοὶ Ἀλβανοὶ κλεισθέντες εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κρονοσσῶτος (ἐπ. Κνωσσῶ), ἀπὸ τοὺς ὀπλαρχηγούς Μπουζομάκον, Ζερβονικόλαν Χ. Γεώργιον, Μουριώτην, Πολογεωργάκην, Χούρδιδας, Δεληγιαννάκιδας καὶ Π. Ζερβουδάκην.

15. — 1821. Μάχη εἰς τὸ Σαραβάκι τῶν Πατρῶν καὶ αἰσχίστη φυγὴ μετὰ μεγάλων ζημιῶν τοῦ Ἰσοῦφ Πασσά.

16. — Πολιορκία διὰ θαλάσσης τοῦ Μεσολογγίου. Οἱ Τούρκοι ἀνάψαντες ὑπόνομον εἰσεπήδησαν διὰ

τοῦ γενομένου ἐκ τῆς ἐκρήξεως ῥήγματος καὶ ἔσπινσαν τὰς σημαίας αὐτῶν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἀλλὰ τότε ἀπεκρούθησαν καὶ 400 ἐξ αὐτῶν ἐφρονεύθησαν καὶ ἐπληρώθησαν.

18. — 1826. Οἱ Ἕλληνες ἐνεδρεῦσαντες εἰς τὸ χωρίον Μεχμέταρα τῆς Μαντινείας ἐφόνευσαν ὑπὲρ τοὺς 200 Ἀραβας.

21. — 1825. Οἱ Τούρκοι ἐφορμῶσι κατὰ τῶν τειχῶν τοῦ Μεσολογγίου καὶ ἀποκρούονται ἀπολέσαντες 200 ἄνδρας.

22. — 1821. Οἱ Χατζῆ Γεώργης καὶ Σταῦρος Ἀμοιραδάκης Κρητῆς, Σταῦρος Πελοποννήσιος καὶ Σταμάτης Γεωργίου Σάμιος ἀποκρούουσιν ἀπὸ βάσιν τουρκικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν νήσον Σάμον οἱ γενναῖοι οὗτοι ἄνδρες μετὰ μεγάλης ἀνδρείας κατὰ τῶν Τούρκων ὁρμήσαντες κατέστρεψαν ἐν αὐτῶν 200 περίπου.

23. — 1021. Τὸ φρούριον τῆς Μονεμβασίας παραδίδεται διὰ συνθήκης εἰς τοὺς Ἕλληνας.

1890. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἐν διωγμῷ ἐπὶ τῆς πατριαρχείας Διονυσίου τοῦ Ε' διατάξαντος τὸ κλεισιμον τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἱερῶν Ναῶν.

24. — 1825. Ναυμαχία τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου κατὰ τοῦ Τουρκικοῦ, πυρπόλησις καὶ βυθισμὸς δύο πολεμικῶν τουρκικῶν πλοίων καὶ αἰσχρὰ φυγὴ τοῦ καπετὰν Πασσά.

25. — 1822. Μάχη εἰς Μαλάξαν τῆς Κρήτης καθ' ἣν ὁ γενναῖος Α. Προτοπαπαδάκης ἐνδόξως ἔπρεσε τὴν ἀρχηγίαν ἀναλαμβάνει πάσαντα ὁ υἱὸς του Ἑμμανουήλ.

26. — 1822. Καταστροφὴ τοῦ

Δράμαλη εἰς Ἀγιονόρι καὶ Στεφάνι ὑπὸ τοῦ Δ. Ὑψηλάντου, Γ. Δικαίου καὶ Νικηταρά τοῦ ἐπονεμασθέντος μετὰ τὴν μάχην ταύτην Τουργοφάγου· ὁ Δράμαλης καταφεύγει μετὰ ὀλίγα λείψανα τοῦ στρατοῦ του εἰς Κόρινθον.

27. — 1822. Μάχη εἰς τὸν Προφήτην Ἡλίαν τῆς Ἀμφίσης καὶ φυγὴ τοῦ Ἀολάμ βέη ἀπωλέσαντος πλέον τῶν 200 Τούρκων.

29. — Μάχη εἰς Λιάτανι τῆς Ἀττικῆς 700 Ἀθηναίων κατὰ 3 χιλ. Τούρκων ὑπὸ τὸν Ὁμέρ Βουρδουμπῆ, οἱ Ἕλληνες ὑποχωροῦσιν οἱ δὲ Τούρκοι εἰσβάλλουσιν εἰς Ἀθήνας.

30. — 1822. Μάχη διαρκέσασα ἐξ ὁλοκλήρους ἡμέρας εἰς Λάκκους τῆς Κρήτης μεταξὺ 2000 Ἑλλήνων καὶ 22.000 Τούρκων ὑπὸ τὸν Χασᾶν Πασσά· οἱ Ἕλληνες ἀποκρούσαντες πολλὰκις τοὺς Τούρκους ἐν τέλει ὑποχωροῦσι.

31. — 1824. Ναυμαχία 11 πλοίων Ἑλληνικῶν ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Σαχτούρην κατὰ 22 Τουρκικῶν παρὰ τὴν Σάμον ἦτα καὶ καταδιώξεις τῶν τουρκικῶν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ἀσίας καταστροφὴ 40 πλοισιῶν μεταδιβαζόντων στρατὸν τουρκικὸν ἐκ τῆς Ἀσίας εἰς Σάμον καὶ ὀλεσθῶς 3000 Τούρκων.

D.ZIRUS & Cie

5 Rue de l'Archevêque 5
Alexandrie (Egypte)

Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι
Κλάδοι ἀντιπροσωπειῶν
Εἰσαγωγῆς καὶ Εἰξαγωγῆς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΜΑΡΚΟΝ

ΜΙΑ ΛΙΡΑ ΕΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΜΑΡΚΑ

(Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. Κ. Κωνσταντινίδου)

Γερμανία ἐπὶ ἔξοχῃ κατὰ τὸν μέγαν κοσμο-
πόλεμον. Συνεπὺς ἡ τέως κραταιὰ καὶ πλουσιωτάτη αὐτοκρατορία ὑπέστη τὰς μεγαλει-
τέρα καταστροφάς διὰ τὴν ἐπανόρθω-
σιν τῶν ὁποίων ὁ
ἀπαιτηθῇ μακρὸν διάστημα χρόνου.
Ἡμῶς δ' ἀπασχολήσῃ σήμερον ἡ
σύντομος ἐξέτασις τῶν οἰκονομι-
κῶν ἐρεσιῶν, ἅτινα ἐδημιούργη-
σεν ἡ Γερμανικὴ ἥττα. Καὶ κυρίως
θὰ πραγματευθῶμεν περὶ τῆς νομι-
ματικῆς καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν
προϊόντος τοῦ χρόνου ἀντικρύζει ὁ
λονὲν δεινότεραν ἢ ἡττηθεῖσα Γερ-
μανία.

Λήξαντος τοῦ πολέμου πολλοὶ ὁ-
λγοὶ ἦσαν οἱ ἐκτιμήσαντες ἐπα-
κριβῶς τὰς φερενδὰς οἰκονομικὰς
συνεπείας, αἵτινες θάἐπηρεχοῦντο
κατὰ τὴν μεταπολεμικὴν περίοδον
τὴν στρατιωτικὴν συντριβὴν τῆς αὐ-
τοκρατορίας. Τὸ Γερμανικὸν μάρ-
κον καθ' ἡν ἐποχὴν εἰς Βερσαλλί-

ας συνεζητοῦντο οἱ ὅροι τῆς μελ-
λούσης νὰ ὑπογραφῇ συνθήκης εἰ-
ρήνης εἶχεν ἀξίαν πολὺν μεγαλειτέ-
ραν τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ γαλ-
λικοῦ φράγκου. Καὶ ὅμως ἡ Γερμα-
νία εἶχεν ἤδη ἡττηθῇ καὶ ὁ πόλε-
μος εἶχε λήξει. Ἡ τύχη τῆς Γερ-
μανίας εἶχε κριθῇ. Ἡ στρατιωτικὴ
ὅμως καὶ ἡ πολιτικὴ τύχη καὶ οὐχὶ
ἡ οἰκονομικὴ περὶ τῆς ὁποίας τὴν
τελευταίαν λέξιν ἐπέμενεν ἀνενδὸς
τως νὰ εἴπῃ ὁ προδρεῖων τῆς Δια-
σκέψεως τῶν Βερσαλλίων φοβερός
γαλλικὸς Τίγρις.

Οἱ ἀνὰ τὸν κόσμον θαυμασται τῆς
Γερμανικῆς ἀντοχῆς, οἱ ἐξακολου-
θοῦντες καὶ μετὰ τὴν βεβαιωθεῖσαν
τῶν καίτερον λεγεώνων συντρι-
βὴν, νὰ πιστεύουσιν εἰς ταχεῖαν γερ-
μανικὴν παλιννόρθωσιν συνωθοῦν-
το εἰς τὰ χρηματιστήρια καὶ ἐσπευ-
δὸν προθύμοι ἀγορασταὶ γερμανι-
κῶν ἀξιῶν καὶ νομισμάτων ἐν ἐκ-
πτώσει τότε εὐρισκομένων. Καὶ οὐ
δεῖς ἐξ αὐτῶν ἐφρατίζετο, ὅτι ἔ-
σπευδε νὰ συλλάβῃ πενυρακτωμέ-
νους ἄνδρακας ὅσων καὶ ἂν οἱ θα-
θεῖς γινώσκει τῆς θετικῆς οἰκονομι-
κῆς ἐπιστήμης προσεπάθουν ν' ἀνα-
χαιτίσωσι τοὺς ἀσυλλογίστους τοῦ-
τοῦτους κερδοσκοποῦς.

Ἡ συγκρατήσις τοῦ Γερμανικοῦ
συναλλάγματος κατὰ τὴν ἐποχὴν

τῶν διαπραγματεύσεων τῶν Βερ-
σαλλίων ὀφείλεται κατὰ μέγα μέ-
ρος εἰς τὴν ἀνδράν ζήτησιν αὐτοῦ
ὑπὸ τῶν κερδοσκοπῶν. Καὶ ἐνθυμοί-
μεθα ὅλοι καλῶς πῶς καὶ εἰς τὴν
ιδιὴν μας χρηματαγορὰν συνωθοῦν-
το οἱ ἀγορασταὶ γερμανικῶν μάρ-
κων εἰς τιμὴν 60 καὶ 70 ἑκατο-
στῶν τῆς πραγματικῆς εἰς χρυσὸν
ἀξίας των, τῆς λίρας τιμωμένης τό-
τε 25 δραχμῶν — ἢ 35 μάρκα. Ἐν
τούτοις τὰ θεμέλια τῆς νομισματι-
κῆς ὑποστάσεως τῆς Γερμανίας εἰ-
χον κλονισθῇ καὶ ἡ κατάρρευσις ἡ
το φυσικὸν νὰ ἐπέλθῃ διὰ τῆς πα-
ρόδου τοῦ χρόνου.

Ἡ συνθήκη τῶν Βερσαλλίων ὑ-
πεγράφη τέλος. Διὰ ταύτης ἡ Γερ-
μανία ἀπώλεσε τὰς σπουδαιότερας
βάσεις τῆς οἰκονομικῆς τῆς ὑποστά-
σεως, ἐκολοβώθη ἐδαφικῶς, ἐνυ-
μνώθη τῶν πλουσιωτάτων ἀποικι-
ῶν τῆς, ἔχασε τὰς εἰς τὸ ἐξωτερικόν
τοποθετήσεις τῆς (ἀνερχομέ-
νας εἰς ποσὸν πλέον τῶν 1250 ἑκα-
τομμυρίων λιρῶν στερελινῶν) καὶ ἀ-
νέλαβε κολοσσιαίας ἀληθῶς ὑπε-
χρεώσεις πληρωμῆς ὑπὸ τὸν τίτλον
ἐπανορθώσεων καὶ ζημιῶν πολέ-
μου ἑκατοντάδων δισεκατομμυρίων
χρυσῶν μάρκων εἰς τοὺς νικητάς.
Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀρχεῖται
πλέον σταθερὰ ἡ πτώσις τοῦ Γερμα-
νικοῦ συναλλάγματος. Τὸν Σεπτέμ-
ριον τοῦ 1920 ἡ λίρα Ἀγγλίας ἐτί-
ματο εἰς τὸ Βερολίνον ὅσον περίπου
σήμερον τιμᾶται ἐν Ἀθήναις, ἥτοι
περὶ τὰ 180 μάρκα. Ὁ συνελεσθὲς
τῆς πληθωρικῆς κυκλοφορίας ἀ-
καλύπτου χρητονομίσματος δὲν ὑφί-
στατο ἐν Γερμανίᾳ διὰ νὰ ἐπιδρά-
σῃ οὐσιωδῶς ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ

Γερμανικοῦ συναλλάγματος. Κατὰ
τὸ 1914 ἐκυκλοφόρουν δύο περὶ-
πον δισεκατομμύρια μάρκα εἰς χαρ-
τονομίσματα τῆς Ραῖχσμπάνκ καὶ
τῶν τραπεζῶν ἰδιωτικῶν Τραπε-
ζῶν, οἵτινες εἶχον τὸ ἐκδοτικὸν
προνόμιον καὶ μικρὰ ποσότης 200
περίπου ἑκατομμυρίων μάρκων εἰς
γραμμάτια τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.
Ταῦτοχρόνως ἐκυκλοφόρουν 2750
ἑκατομμύρια χρυσὰ μάρκα εἰς χρυ-
σὰ νομίσματα καὶ 750 ἑκατομμύρια
εἰς ἀργυρὰ καὶ χάλκινα. Δηλαδή
τὸ σύνολον τῶν κυκλοφορούντων κα-
τὰ τὰς παραμονὰς τοῦ πολέμου ἀ-
νῆρχετο εἰς 6 δισεκατομμύρια.

Μετὰ τὴν ὑπογραφὴν ὅμως τῆς
συνθήκης τῶν Βερσαλλίων τὸ Γερ-
μανικὸν κράτος διὰ νὰ καλύψῃ τὰς
ἀνάγκας τοῦ προσέφυγε εἰς τὴν σύ-
ναψιν ἀλλεπαλλήλων ἐσπερικῶν
δανείων διὰ τὴν πραγματοποίησιν
τῶν ὁποίων ἤρξαντο συνεχεῖς ἐκδό-
σεις ἀκαλύπτου χαρτον. παρὰ τῆς
Τραπεζῆς τοῦ Ραῖχσμπάνκ παραλ-
λήλως δ' ἡ Γερμανία ἠγωνί-
ζατο ν' ἀποσείσῃ τὸ βάρος τῶν οἰ-
κονομικῶν ὅρων τῆς συνθήκης τῶν
Βερσαλλίων. Εἶνε γνωστὰ αἱ πο-
λυάριθμοι διασκέψεις αἵτινες συ-
νῆλθον εἰς διάφορα μέρη τῆς Εὐ-
ρώπης διὰ νὰ ρυθμίσουν τὸ πολὺ
κροτον ζήτημα τῶν Γερμανικῶν
ἐπανορθώσεων. Τέλος ὅμως ἡ Ἀγ-
γλογαλλικὴ ἀλληλεγγύη, τὴν ὁποί-
αν πιστῶς ἐξεπρόσώπει ὁ Λόυδ
Τζόρτζ διακηρύσσων εἰς τὰς πα-
ραμονὰς τῶν πρώτων μεταπολεμι-
κῶν ἐκλογῶν ἐν Ἀγγλίᾳ ἐνώπιον
τῶν ἐκλογέων του, ὅτι ἡ Γερμα-
νία θὰ ὑποχρεωθῇ νὰ πληρώσῃ
μέχρι τοῦ τελευταίου λεπτοῦ, ἔ-

πανος ύφισταμένη κατόπιν τῆς ἰσχυρᾶς πίσεως τοῦ κόμματος τῶν Ἀγγλων ἐργαζῶν. Ἡ Ἀγγλία ἤρχεισε μεταβάλλουσα πολιτικὴν καὶ ἀσπασμένη τὰς θεωρίας τῶν ὁπαδῶν τοῦ εἰρηνοφίλου καὶ μεγάλου οικονομολόγου Κένυς καὶ οὕτω ἡ Γαλλία ἀπομονωθείσα σχεδὸν προσέφυγε, πρὸς πειθαναγκασμὸν τῶν Γερμανῶν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ἀντλεφμένες ὑπ' αὐτῶν ἐποχρεώσεις, εἰς βίαια μέτρα καταλαβοῦσα τὴν ἀνθρακοφόρον κοιλάδα τῆς Ρούρ. Μέχρι τοῦ σημείου τούτου τὸ γερμανικὸν μάρκον ἀντεῖχε ζωηρῶς. Πρὸ ἐνὸς ἔτους ἡ λίρα Ἀγγλίας ἐτιμᾶτο ἐν Βερολίνῳ ἀντὶ χιλίων μάρκων. Τὸ Γερμανικὸν συνάλλαγμα ὑποστὰν ἀλλεπαλλήλους διακυμάνσεις μὲ σταθερὰν πιστικὴν ἰσὺν ὑπέστη τὸ τελικὸν πλήγμα τὸν παρελθόντα Ἰανουάριον ὅτε ἐπραγματοποιήθη ἡ Γαλλικὴ εἰσβολὴ ἐν Γερμανίᾳ. Ἡ Γερμανικὴ Κυβέρνησις διὰ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς μεγάλας δαπάνας τῆς κατόπιν τῆς ραγδαίας πίσεως τοῦ μάρκου, δὲν ἐδίστασε ν' ἀνξήσῃ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ χαρτονομίσματος, ἥτις τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον ἔφθασε τὸ ἡλιγγιώδες ποσὸν τῶν 3537 δισεκατομμυρίων μάρκων.

Ἐποῖτε τὸ Γερμανικὸν μάρκον ἤρχεισε νὰ βαίνει φανερὰ πλέον πρὸς τὴν ἐξουθένωσιν. Ἡ λίρα Ἀγγλίας ἔφθασε νὰ τιμᾶται 50, 60, 150, 250, 400, 500 700 καὶ τὴν στιγμήν κατ' ἑξῆς 850 χιλιάδας μάρκα. Ἀσφαλῶς δὲ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἡ λίρα Ἀγγλίας θὰ τιμᾶται 1 ἑκατομμύριον μάρκων.

Τὸ περίεργον εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν τοῦ γερμανικοῦ νομίσματος εἶνε ὅτι ἡ ἀύξουσα πῖσις αὐτοῦ ἀκολουθεῖται καὶ ἀπὸ ἀφόαν ζήτησίν του εἰς τὰς ξένας ἀγοράς. Οἱ κερδοσκόποι—οἱ ἀφελέστεροι τὴν φροδὸν αὐτὴν—δὲν παύουν ἐλπίζοντες εἰς χμαῖρας. Ἵσως νὰ στηρίζονται εἰς τὰς παραδοξολογίας τοῦ Κάσελ περὶ τῆς σταθεροποιήσεως τῆς νομισματικῆς μονάδος λαμβανόμενης διὰ τὸ Γερμανικὸν νόμισμα ὡς θάσεως τιμῆς κεντροῦ τοῦ στρογγύλου ἀριθμοῦ τοῦ ἐνὸς ἑκατομμυρίου διὰ μίαν λίραν. Ἡ τραγικὴ ὁμως ἀλήθεια τὴν στιγμήν ταύτην εἶνε ὅτι ἡ Αὐστριακὴ κορῶνα, ἥτις ἀπειλεῖ ἀπὸ τινος τὴν ἀστειοτέραν ἐμφάνισιν νομίσματος, ἔχει ἤδη τριπλασίαν ἀξίαν τῆς τιμῆς τοῦ μάρκου καὶ ὅτι τὸ τελευταῖον τοῦτο ἤρχισεν ἤδη πωλούμενον εἰς τὰς τριόδους ὑπὸ τῶν ἰδίων πλανοδίων πωλητῶν, αἵτινες μάτην ζητοῦσιν ἀγοραστὰς ρουβλίων ἀπὸ μιᾶς ἤδη τετραετίας.

Κ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΥΤΥΧΙΑ

Τρελλὴ ξανθιά ἀριστοκρατία
μέσ' στήν καρδιά σου θέλησα νὰ
(μπῶ,
μὰ δίχως πειὰ ντροπὴ θάσοῦ ἰσπύ-
ρσιν ἀγκινάρα πάλι 'παίησα.

Ὀλότρελλα χαρούμενα πουλιὰ
πειτᾶτε σ' ἡσυχίᾳ μου τὸ σπῆ-
κι' ἀν' τὴν εὐρήτε σ' ἄλλου ἀγκαλιὰ
...μὰ κοινοῦλιὰ ἀφῆστέ τῆς στῆ-
νήντη.

Ο ΜΥΜΟΣ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ.—ΘΕΟΦΗΝΙΑΙ

ΕΙΣ ΦΟΒΕΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ ΚΥΚΛΩΝ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΝΟΣ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΩΝ ΛΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ. — ΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΕΙΣΗΛΘΟΝ ΕΙΣ ΒΑΘΟΣ 25 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΩΝ. — ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΠΕΡΒΑΙΝΟΝ ΤΑΣ 100,000.

Ἐνας τρομερὸς κατακλυσμὸς, τόσο φοβερὸς ὥς πολλὰ σημεῖα ὄσον ὑπῆρξεν ἄλλοτε ἡ καταστροφὴ τῆς Μαργινίκας, ἐνέσκηψεν εἰς ἐν μέγα μέρος τῆς ἐπαρχίας Κουαντινγκ τῆς Ἀνατολικῆς Κίνας.

Ἐκ τῶν τεσσάρων κυριωτέρων λιμένων τῆς χώρας ταύτης, τοῦ Χαοκούφ, τοῦ Χιάουάγκ, τοῦ Χιανγκά, καὶ τοῦ Σβαϊνῶ, ὁ τελευταῖος οὗτος, ὁ ὁποῖος ἔχει πληθύνει 100,000 κατοίκων, εἶνε ὁ μόνος, ὅστις εἶνε ἀνοικτὸς εἰς τὸ διεθνὲς ἐμπόριον. Ὁ λιμὴν οὗτος τοῦ Σβαϊνῶ ὅσον καὶ τὰ περίχωρα αὐτοῦ, ἐξηφανίσθησαν πρὸ ἐνὸς μηνὸς σχεδὸν εἰς βάθος περὶ 25 χιλιομέτρων.

Πρὸ ἑκατὸν δέκα ἑτῶν ἀκριβῶς μία πρωτοφανὴς καταιγὶς κατέσχευε τὸ τιμῆμα τοῦτο τῆς ἐπαρχίας, ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν θνητῶν καὶ τῶν ζημιῶν ἦτο πολὺ μικρότερος ἀπὸ ἐκείνον τῆς προσφάτου συμφορᾶς.

Ἡ πόλις τοῦ Σβαϊνῶ, εἰς τὴν ὁποῖαν διαμένονσι περίπου 500

Εὐρωπαῖοι, δὲν συνδέεται μὲ καμμίαν ἄλλην σιδηροδρομικῶς, ἀλλ' ὅμως ὑπάρχουν δεκαεὶ ἀεροπλοῖα καὶ εἰσιρέται, τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα διαπερατοῦν τοὺς ταξιδιωτάς, τὰ τοῦρμα τὰς ὕλας καὶ ἄλλα προσόντα ὡς καὶ περὶ τὸν ἀριθμὸν ἄλλων πραγμάτων εἰς τὸ Χογκὼγκ, τὸ Σιάμ, τὸ Σιγκαπούρ, τὸ Φαγκόν, τὰς Ὀλλανδικὰς κτήσεις ὅλον τὸ Ἀσιατικὸν Ἀρχιπέλαγος, τὸ Σαγκόν, τὴν Φορμόζην καὶ τὴν Ἰαπωνίαν.

Τὸ Σβαϊνῶ δὲν εἶνε εἰς τοὺς ἀντίποδας. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ ἐπολογίσῃ τις ἕνα διάπλουν πενήντα ἡμερῶν περίπου.

Ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύξ τῆς 1ης Ἰουνίου ἐπῆρξαν ἐξαιρετικῶς θεομαὶ καὶ βαρεῖται. Τὴν 2αν Ἰουνίου ὁ οὐρανὸς ἦτο πλήρης σκοτεινῶν νεφῶν καὶ ὁ ἄηρ ἐγένετο ἀκατάλληλος πρὸς ἀναπνοήν. Μετεωρολογικὰ τηλεγραφήματα προειδοποιούσαν τοὺς κατοίκους περὶ τοῦ πλησιάζοντος κυκλώνος. Ἐν τηλεγράφημα ληφθὲν ἀργὰ μετὰ

μεσημβρίαν ἐσημείωσεν ὅτι ἡ ὑέλλα διηρθύνετο κατ' εὐθείαν πρὸς τὸ Σβατώδ.

Κατὰ τὸ λυκόφως ὁ ἄνεμος ἠγέρθη. Ἐπνεε μὲ ἀκανόνιστον ὄρμην προσερχόμενος ἐκ βορείου. τῶν καὶ τὰ ὕδατα ἦσαν πολὺ ταραγμένα, ὥστε δὲν ἐπέτρεπον εἰς τὰ ἀκάτια καὶ τὰ ἀδιοκίνητο πλοῖα νὰ διεξαγάγουν τὴν διαπεραίωσιν. Εἶχαν λάβει ὅλας τὰς συνήθεις προφυλάξεις διὰ νὰ προσπίσουν τὰς ἐπιβιβάσεις* καὶ νὰ προστατεύσουν πᾶν ὅ,τι θὰ ἐχρησίμευεν πρὸς ἄμυναν ἐναντίον τῶν συνήθων κινδύνων, διότι τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ εἶους οἱ ἀνεμοστρόβιλοι εἶνε φοβεροί.

Ὅταν ἐφθασεν ἡ νύξ, τὰ προειδοποιητικὰ σημεῖα τοῦ κυκλώρος ἤρχισαν νὰ γίνονται αἰσθητὰ καὶ ὁ ἄνεμος ἔπνεεν ὀρμητικὰ μέχρι τοῦ μεσονυχτίου. Ὀλίγον ἀργότερα ἀποτόμως μία καταπληκτικὴ γαλήνη ἐπεκράτησε. Τὸ Σβατώδ ἐφθασε εἰς τὸ κέντρον τῆς καίλατος. Αἰφνης ἄνας ἄνεμος ἀπὸ τοὺς πλέον ὀρμητικούς ἠγέρθη, ἀνανεῶν τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ ἀπὸ βορειοδυτικὸς μετεπήδησεν εἰς νοτιοκατολῶν. Ὡς ἀντιθέτως. Μεταξὺ τῆς τρίτης καὶ τετάρτης πρωτῆς ἡ φύσις ἐν παραφροσύνῃ ἐφθασεν εἰς παροξυσμὸν ἐμπνέοντα εἰς πάντα τὴν φρεσίν. Ἡ κατάστασις γίνεται τρομερά. Ἀστράται ἔκαναν νὰ λάμπουν τὰ νέφη παρακολουθούμεναι ἀπὸ ἐκκωφαντικὸς κρατοῦς. Ἐπειτα ἀμέσως ἄνας φοικιαστικὸς μηνιδμὸς ἠκούσθη. Ἦτο ἡ ἐξαγριωθεῖσα θάλασσα, ἥτις ἐπέπιπτε κατὰ τοῦ λιμένος.

Κύματα ὑπερμεγέθη περίπου 40 μέτρων ὕψους ὑψώνοντο καὶ κατέπιπτον ὥς κροτοὶ ἐφρομῶνες ἐναντίον φρουρίων, αἵτινα συντρίβουσι. Τὰ κύματα ἐκάλυψαν καὶ πάλιν ὀλόκληρον τὴν πόλιν. Τὰ ὑπερμεγέθη ταῦτα κύματα σπερμασμένα μὲ ἀφρούς, διήλθον μετ' ὀλίγον ὑπεράνω τῆς πόλεως πνίγοντα τὰ πάντα.

Μία ματωμένη θάλασσα ἐφθασε μὲ καταπλησσοῦσαν ταχύτητα καὶ κατέκλυσε τὴν περιοχὴν. Οἱ δύο σύμμαχοι, τὸ ὕδωρ καὶ ὁ ἄνεμος κατέστρεψαν πᾶν ὅ,τι εὗρον κατὰ τὴν διάβασίν των.

Δεπιτομέραι τινες εἶνε ἀναγκαῖαι διὰ νὰ εἰμφορέσωμεν νὰ κρίνωμεν διὰ τὴν λύσαν τῶν καταστροφικῶν στοιχείων. Τὸ Σβατώδ καὶ ὅλη ἡ περιοχὴ πρὸς βορρᾶν ἐπὶ ἐκτάσεως 40 περίπου χιλιομέτρων καὶ πρὸς Νότον ὁμοίως περὶ τὰ 100 χιλιόμετρα, ἐπλήμυνθη. Τὰ γιγάντια κύματα κατέκλυσαν τὰ πάντα.

Ἡ πλημμύρα αὕτη ἐπεξετάθη εἰς τὸ δευτερικὸν εἰς βάθος πλέον τῶν 30 χιλιομέτρων εἰς τὴν περιφέρειαν Χάν.κα. Εἰς τινὰ σημεῖα τὸ ὕδωρ εἶχε καλύψει τὰ πάντα εἰς βάθος περισσότερον τῶν 3 μέτρων.

Μόλις τὴν πρωτὴν ἐκόπασεν ἡ θύελλα. Τότε ἐνεφανίσθη ἐν φρεσὶν ἀληθὺς θάνατος. Δὲν ἔμενε πλέον τίποτε εἰμὴ γυμνοὶ τοῖχοι, πανταχοῦ σωροὶ ἐρεπίων, τηλεγραφικοὶ στύλοι πεσμένοι καὶ συντρίμμινοι, οὐδὲν ἴχνος ὁδῶν ἢ διαβάσεων. Ὅλη ἡ ἐξοχὴ ἦτο κεκαλυμμένη ἀπὸ δυώδη πηλὸν καὶ σωροὺς συντρίμματων παντὸς εἴδους. Τὰ δένδρα εἶχον ἐξαφανι-

σθῆ. Κατὰ διαστήματα μόνον ὑπῆρχον μεμονωμένοι τινὲς κορμοὶ μὲ δύο ἢ τρεῖς κλάδους. Οὔτε ἐν φύλλον ὑπῆρχε. Τὰ πτηνὰ εἶχον ἀπέλθει καὶ τὰ κατοικίδια ζῶα ἦσαν νεκρὰ ὑπὸ τὰ ἐρείπια. Αἱ σὺν κομιδαὶ ὄχι μόνον εἶχον ἀπωλεσθῆ ἀλλὰ καὶ τὸ ἔδαφος τὸ τόσον γόνιμον μέχρι τότε εἶχε κατὰσθῆ ἀκατάλληλον διὰ τὴν καλλιέργειαν διὰ πολὺ χρόνον. Τὸ περισσότερον τραγικὸν ἦτο ἡ παντελὴς ἔλλειψις ἀμείων βοηθειῶν καὶ ἡ φρεσὶ καταιστροφῇ. Ἀπὸ τὰς λέμβους 95 τοῖς ἑκατὸν εἶχον μεταβληθῆ εἰς συντρίμματα. Ἐκ τῶν 6 πλοίων, αἵτινα εὗρίσκοντο εἰς τὸν λιμένα, τὰ 4 κατεστράφησαν τελείως. Ἐν ἄλλο πλοῖον ἀποπειραθὲν νὰ διαφύγῃ τὴν καταστροφὴν ἀπομακρύνοντο τοῦ λιμένος κατέληφθη ἀπὸ τὴν θύελλαν εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων χιλιομέτρων καὶ ἐροίφθη ἐπὶ τῶν βράχων. Τὸ ἀνύπλοιο «Κόνια» κατεποντίσθη αὐτάρδρον.

Ὁ φοικτικὸς οὗτος κυκλὼν ἔσχε πολυάριθμα θύματα μεταξὺ τῶν ἀντοχθόνων. Πλέον τῶν 6000 ἀπολέσθησαν πνιγνῆτες ἢ καταπλακωθέντες ὑπὸ τὰ ἐρείπια. Ἀνθρώπινα σώματα ἀνευρίσκοντο ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν Σινικὴν θάλασσαν. Εἰς τὴν ἐντὸς τῶν τειχῶν περιοχὴν ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξεν ἀκόμη μεγαλύτερα. Εἰς τὴν περιφέρειαν Χάν Καὶ ἐμεινόνθησαν 40,000 θύματα. Εἰς ἐν μόνον τμήμα τῆς ἀτυχοῦς ταύτης περιφερείας τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ ἐξηφανίσθη.

..

Νεώτεροι εἰδήσεις πληροφοροῦσιν, ὅτι ἡ διεθνὴς ὑπηρεσία τῆς στατιστικῆς υπολογίζει τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων εἰς πλέον τῶν ἑκατὸν χιλιάδων.

Παραλλήλως πρὸς τὴν δραματικὰ τῶν φοικιαστικῶν τοῦτων συμβάντων ἐσημειώθησαν καὶ μερὶ καὶ σκληραὶ ὀλιγώτερον παθητικαί. Μία γραῖα ἔξη μόνη εἰς τὴν ἰδιόκτητον βίλλαν τῆς. Εἶχεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἓνα ἀρσισκωτὸν ὑπηρετᾶν, ὁ ὁποῖος κατῴκει εἰς τὸ ἐπάγειον. Μετὰ τὴν θύελλαν ἀπὸ τὴν οἰκίαν ἔλειπεν ὅλη ἡ ἐμπροσθία ὄψις, ἀλλ' ἔμενον ἀνέπαφοι οἱ τοῖχοι καθὼς καὶ τὰ δωμάτια. Πῶς συνέβη τοῦτο εἶνε μυστήριον. Εἰς ἐκ τῶν ἐπιφορτισμένων τὴν σπηραίαν τῶν ὑπολειφθέντων μετὰ τὴν καταστροφὴν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ μὴ βλέπων κανένα ἀνέβη εἰς τὸ ἰανώγειον ὅπου εἶχε τὴν γραῖαν κρυβὰν ἡσυχῶς καθισμένην εἰς τὴν κρεβατοκάμαράν τῆς.

— Ἀγαπητὴ κυρία, ἠρώτησε, μήπως εἶσθε τραυματισμένη;

— Πῶς εἰσέρχεσθε εἰς τὸ δωμάτιόν μου; Ἐξέλθετε εἰδ' ἄλλως θὰ διατάξω νὰ σᾶς συλλάβουν, ἀπήντησεν ἡ κυρία. Ὁ ξένος κατὰπληκτος ἐπρόσθεσεν.

— Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν οἰκίαν αὐτήν; δὲν εἶσθε ἀσφαλὴς ἐδῶ καὶ ὁ τυφὼν παρήλθε.

— Ποῖος τυφὼν; ἐφώνησεν ἡ γραῖα κυρία.

Ὁ ξένος ἀπῆλθε καὶ διὰν ἐπέστρεψε μὲ τὸν μικρὸν ὑπηρετὴν, ἡ κυρία Μπλάνκ—αὐτὸ ἦτο τὸ θυμὰ τῆς γραίας κυρίας—ἐπαιρνε τὸ λουτρόν τῆς...

ΚΥΝΗΓΙΟΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΒΟΡΕΙΟΥΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

κριβῶς τώρα εἶνε ἡ ἐποχή τῶν παγετῶ-
νων—ἡ ἐποχή κατὰ
τὴν ὁποίαν τὰ ἐπι-
πλέοντα αὐτὰ τέρατα
οὗ ὠκεανοῦ καταδι-
ύκονται ἀμειλίχως
ἀπὸ ὠργανωμένης δυνάμεις τῆς
ναυτικῆς.

Ἡ καταδίωξις αὐτὴ εἶνε μονα-
δικὴ εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Ὁ σκο-
πὸς τῆς εἶνε καθαρῶς ἀμυντικὸς.
Εἰς ἄλλα κυνήγια ὁ ἄνθρωπος χρη-
σιμοποιεῖ τὰ νέα του ἐργαλεῖα καὶ
μηχανήματα διὰ τὰ πολέμησιν καὶ
καταστροφὴν τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐ-
ρευνῆς του. Τοὺς παγετῶνας ὁ-
μως τοὺς κυνηγᾷ μόνον διὰ τὰ
ἀφήσιν ἐλευθερον τὸν δρόμον εἰς
τὰ πλοῖά του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐλευθερίαν
τῶν παγετῶν εἶνε ἓνας μονάρχης
μεγίστου κράτους. Ἡ ἐπιστήμη ὁ-
μολογεῖ τὴν ἀδυναμίαν τῆς πρὸ
τῆς ἀπειλῆς τοῦ ἐπιπλέοντος πάγου.
Ἐξαράνοις τῶν πάγων εἶνε ἀδύ-
νατος. Τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον
ἐλπίζει νὰ ἐπιβῇ ὅτι θὰ κατορ-
θῶσιν ὁ ἄνθρωπος, εἶνε νὰ ἀνακα-
λύψῃ τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον πλέ-
ουν οἱ πάγοι καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ
τοὺς ναυτικούς ἐν καιρῷ διὰ τὰ

τοὺς ἀποφύγουν.

Διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἡ Διεθνὴς
Περιπολία Πάγου, ἐξασκεῖ μίαν
ἀγρυπνον ἐπιτήρησιν. Κατὰ τὴν ἄ-
νοιξιν καὶ τὸ καλοκαίρι, οἱ παγε-
τῶνες κυνηγούνται μετὰ μίαν ἐπιμο-
νὴν ἀγρυπνίαν πρὸ ὀλίγων μίλις ἐ-
κτῶν. Ἡ ἀνακάλυψις ἐνὸς θύκου
πάγου γίνεται ἀμέσως γνωστὴ εἰς
τὰ ταξειδεύοντα πλοῖα, χάρις εἰς
τὸν ἀσύρματον καὶ ὁ κίνδυνος τοι-
σούτοτρόπως περιορίζεται πολὺ. Ἡ
περιπολία διατηρεῖται σύμφωνα μετὰ
μίαν συνθήκην μεταξὺ τῶν δεκα-
τεσσάρων ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐνδια-
φέρονται ἀμέσως διὰ τὴν ναυτιλί-
αν τοῦ Βορείου Ἀτλαντικοῦ. Με-
ταξὺ τῶν ἐθνῶν αὐτῶν εἶνε αἱ
Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Μεγάλη
Βρετανία καὶ διάφοροι Εὐρωπαῖ-
καὶ δυνάμεις. Ἡ ἐρευνάσι γίνεται
ὑπὸ τῆς Ἀκτοφυλακῆς τῶν Ἡνω-
μένων Πολιτειῶν, καθόσον εἶνε ἡ
καλλίτερον ὠργανωμένη καὶ ἐξω-
πλισμένη διὰ τὴν σπουδαίαν αὐτὴν
ἐπιχείρησιν.

ΗΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΣΩΘΗ
Ο «ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ»

Ἐὰν ἡ καταδίωξις αὐτὴ τῶν πα-
γετῶνων ὑπῆρχε τῷ 1912 ὁ «Τι-
τανικός» δὲν θὰ ἐβυθίζετο. Μὲ
διαρκὴ ἀναγραφὴν τοῦ μέρους ὁ-
ποῦ ὑπάρχουν παγετῶνες, ὅμοιοι
καταστροφὰὶ προλαμβάνονται εὐκό-
λως. Ὁ «Τιτανικός» ἐβυθίσθη δι-
ότι δὲν ἦτο γνωστὸν ποῦ ὑπῆρχον
οἱ παγετῶνες μετὰ τοὺς ὁποίους συ-
νεκρούσθη τὸ πλοῖον.

Πρὶν ἐγκατασταθῇ ἡ περιπολία
τοῦ πάγου, τὰ πλοῖα τὰ ὁποῖα διέ-
σχίζαν τὸν Βόρειον Ἀτλαντικόν,
ἐπροχώρουν ὥς τιφλά. Γενικῶς
οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν ἐγνώριζαν ὅτι
εἰς ὠρισμένας ἐποχὰς καὶ εἰς ὠ-
ρισμένα μέρη παρεμόνευν ὁ κίν-
δυνος, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἦτο γνω-
στὸν ἀκριβῶς. Τὸ πλοῖον τὸ ὁποι-
ον ἐταξείδευε μετὰ πολλὴν ταχύτητα
μέσα εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν παγετῶ-
νων τὸ ἔκαμνεν ὑπ' εὐθύνην του,
καὶ ὅταν τὸ πρῶτον ταξειδίον τοῦ
«Τιτανικοῦ» κατέληξεν εἰς τὸ φο-
βερὸν δυστύχημα, τὸ ὁποῖον ἔσπει-
ρε τὴν φοβὴν εἰς ὁλόκληρον τὸν
κόσμον, ἰδρυθῇ ἡ διεθνὴς αὐτὴ
περιπολία διὰ τὰ προλαμβάνειν ἄλ-
λοτε ὁμοίαν καταστροφάς.

Καὶ τὸ πρῶτον κίνημα ἐναντίον
τοῦ κινδύνου τῶν πλεόντων πάγων
ἦτο νὰ γίνῃ μία διεθνὴς συνθήκη
διὰ τὴν Ἀσφάλειαν τῆς Ζωῆς εἰς
τὴν θάλασσαν, ἡ ὁποία ὑπεγράφη
ἀπὸ τὰς διαφόρους κυβερνήσεις
τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1914. Σύμφωνα
νὰ μετὰ τὴν συνθήκην αὐτὴν αἱ διά-
φοροι δυνάμεις ἀνέλαβον τὴν ὑπο-
χρέωσιν νὰ πληρῶνουν τὰ ἐξοδα
τῆς διατηρήσεως μιᾶς διαρκοῦς
περιπολίας, κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν
κινδύνων. Διακοπεῖσα τῷ 1917
καὶ 1918, ἔνεκα τοῦ πολέμου, ἡ
περιπολία αὐτὴ διετηρήθη ἔκτοτε
διαρκῶς.

Ἡ ἐποχὴ τῶν παγετῶνων περι-

λαμβάνει τοὺς μῆγας Ἀπρίλιον,
Μάιον καὶ Ἰούνιον καὶ ἐπὶ ἐκτά-
κτους περιστάσεις διαρκεῖ καὶ πε-
ρισσότερον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν αὐ-
τὴν κόπτερα τῆς Ὑπηρεσίας τῆς
Ἀκτοφυλακῆς εὐρίσκονται εἰς δι-
αρκὴ ὑπηρεσίαν εἰς τὰ μέρη ἐκεῖ-
να τῆς ὑπερωκεανείου γραμμῆς
τῶν ἀεροπλοίων, εἰς τὰ ὁποῖα ὑ-
πάρχουν αἱ μεγαλύτεραι πιθανότη-
τες γὰρ παρουσιασθῶν οἱ παγετῶ-
νες. Τὸ προσεταιευτικὸν ἔργον τῶν
κοιτῶνων εἶνε νὰ ἀνακαλύπτουν
τοὺς πλέοντας αὐτοὺς κινδύνους
καθ' ἡμέραν καὶ νὰ κρατοῦν ἐνη-
μέρους τοὺς θαλασσοπόρους.

Αἱ ὙΠΗΡΕΣΙΑΙ ΤΟΥ ΡΑΔΙ- ΟΥ

Αἱ πληροφόρησις δίδονται καθ' ἓνα ἀνεγνωρισμένον τρόπον καὶ μετὰ
μίαν ταχύτητα καὶ ἀποτελεσματι-
κότητα, ἡ ὁποία θὰ ἦτο ἀδύνατος
χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ ἀσυρμάτου
τηλεγράφου. Ἡ περίπολος ἀναγ-
γέλλει τὴν ἀνακάλυψιν παγετῶνων
εἰς τὸ Ὑδρογραφικὸν Γραφεῖον
τοῦ Ἀμερικανικοῦ Ναυτικοῦ, τὸ
ὁποῖον πάλιν διαδίδει τὴν πληρο-
φορίαν. Καὶ ὥς ἓνα μεγαλύτερον
μέσον ἀσφαλείας τὰ κόπτερα ἐπί-
σης στέλλουν τὴν πληροφόριαν εἰς
τὰ πλοῖα, τὰ ὁποῖα πλησιάζουν τὴν
ἔκτασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκου-
νται οἱ παγετῶνες.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὰ πλοῖα
γνωρίζουν ἀκριβῶς ποῦ εὐρίσκου-
νται οἱ ἐπιπλέοντες πάγοι καὶ κα-
νονίζον ἀναλόγως τὴν πορείαν
τῶν Αἱ πληροφόρησις εἶνε πολὺ
ἐκτεταμέναι καὶ καλύπτουν τὰ γε-
ωγραφικὰ ὅρια τοῦ πάγου, δεικνύ-
ουσαι τὴν ὅλην ἔκτασιν τοῦ κινδύ-

νου και εις τα τέσσαρα σημεία της περιοχής. "Όταν ανακαλυφθῇ μία φορὰν ἕνα ὄγκος πάγου, παρακολουθεῖται διαρκῶς. Ἡ σημερινὴ αἴφνης πληροφορία περὶ τῆς τοποθεσίας ἐνὸς παγετῶνος, δὲν ἔχει πολλὴν ἀξίαν διὰ τὸν θαλασσοπόρον μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, διότι ὁ πάγος κινεῖται διαρκῶς. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῶν ἀνέμων καὶ τῶν ρευμάτων τοῦ ὠκεανοῦ τὰ σημεία τοῦ κινδύνου ἀλλάσσουν ὁλοκλήρως. Δι' αὐτὸ ἡ περίπολος πρέπει νὰ παρακολουθῇ τοὺς παγετῶνας, ἐνῶ προχωροῦν πρὸς νότον, ὥστε νὰ εἶνε δυνατόν νὰ διδῇ διαρκῶς ἀσφαλεῖς πληροφορίες περὶ αὐτῶν.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΝ ΕΝΟΣ ΠΑΓΕΤΩΝΟΣ

Ἡ ἀνακάλυψις ἐνὸς παγετῶνος εἶνε τὸ σύνθημα ζωηρᾶς ἐργασίας εἰς τὰ κόττερα. Ἡ ἀναγνώρισις τοῦ μεγέθους καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ κινδύνου ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἀκριβεῖς παρατηρήσεις διὰ τὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ ἀκριβὴς του θέσις κατὰ πλάτος καὶ μῆκος. "Όλα αὐτὰ ἐτοιμάζονται μὲ προσοχὴν ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ κατέρου διὰ τὰ ἀποσταλοῦν μὲ τὸν αὐτοματον.

Ἀναγνωρίζεται ὅτι ὁ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος διὰ τὴν βποστολὴν τῶν πληροφοριῶν αὐτῶν εἶνε νὰ ἀποστέλλωνται εἰς ὥριμην ὥραν. Αὐτὸ ἐπιτρέπει εἰς τοὺς τηλεγραφητὰς τῶν πλοίων νὰ περιμένουν τὰ συνθήματα, τὰς ὥριμην ὥραν καὶ ἀκόμη ἐμποδίζει τὰ συνθήματα αὐτὰ νὰ συρροῦνται μὲ συνθήματα ἄλλων

τηλεγραφημάτων.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν πληροφοριῶν γίνεται εἰς τὰς ἑξ ἀκριβῶς καθεπρωτὶ καὶ θράδν. Εἰς τὰς ἐπὶ τὸ θράδν ὅλαι αἱ πληροφορίες τῆς ἡμέρας στέλλονται εἰς τὸ Ὑδρογραφικὸν Γραφεῖον εἰς τὴν Οὐασινγκτόνα. Ἐκεῖ ὁρίζεται ἡ ζώνη τοῦ κινδύνου, τὸ τελευταῖον νότιον ὄριόν της καὶ ὅλα τὰ ἄλλα νέα. Μίαν ὥραν ἀργότερον αἱ πληροφορίαι αὐταὶ ἀποστέλλονται πάλιν δι' αὐτομάτου εἰς πλοῖα, τὰ ὅποια ἤσαν πολὺ μακρὰν διὰ τὰ εἰδοποιηθῶν ἀπὸ τὰ κόττερα. Ἐκτὸς ὅλων αὐτῶν τὰ κόττερα εἶνε εἰσιμα νὰ δώσουν πληροφορίες εἰς κάθε πλοῖον, τὸ ὅποion ἀπευθύνει ἰδιαιτέρως ἐρωτήσεις. Αὐτὸ ἔχει μεγάλην ἀξίαν, διότι οἱ πάγοι προχωροῦν διαρκῶς καὶ εἰνεἀνάγκη διὰ τὰ πλοῖα τὰ ὅποια εὐρίσκονται πλησίον τῆς ζώνης τοῦ κινδύνου νὰ ἔχουν ὅλας τὰς τελευταίας πληροφορίες.

Ἐπὶ πλέον τὸ Ὑδρογραφικὸν Γραφεῖον ἐκίδει ἕνα ἐβδομαδιαῖον χάρτην πάγων, εἰς τὸν ὅποιον σημειώνονται ὅλοι οἱ πάγοι, οἱ ὅποιοι παρατηρήθησαν ἀπὸ τὰ κόττερα.

ΤΕΡΑΣΤΙΟΙ ΟΓΚΟΙ ΠΑΓΟΥ

Τὸ μέγεθος τῶν πλεόντων πάγων διαφέρει, ἀλλὰ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς πλείοντας αὐτοὺς ὄγκους εἶνε πραγματικὰ ὄρη πάγων. Ἐκδόσεις τῶν περιπολούντων πλοίων δεικνύουν ὅτι ὁ μεγαλύτερος πλωτὸς πάγος, ὁ ὅποιος παρατηρήθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἶχε μῆκος 700 ποδῶν καὶ τὸ ὕψος του ἀνῶθεν τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἦτο 250

ποδῶν πόντες. Αὐτὸ δίδει τὴν εἰκόνα ἐνὸς ὄγκου ὑψηλοῦ ὡς ἕνα κίτριον μὲ εἴκοσι πατώματα, καὶ μὲ μῆκος περισσότερον ἀπὸ ἓν ὄγδον τοῦ μιλίου—καὶ ὅλον αὐτὸ ἐπάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος. "Όταν σκεφθῇ κανεὶς ὅτι ὑπάρχει ἐπὶ φορὰς τόσον καίω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἀντιλαμβάνεται καλὰ ὅτι ὁ πλωτὸς αὐτὸς πάγος ἦτο τεραστίων διαστάσεων.

Ἡ περίπολος τοῦ 1923 ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ κόττερα τῆς Ἀκτινοφυλακῆς Τάμπα καὶ Μόδοκ. Κάθε ἕνα ἀπὸ τὰ κόττερα αὐτὰ πλέει ἐπὶ δεκαπέντε ἡμέρας καὶ ἐπιστρέ-

φει κατόπιν εἰς τὸ Χάλιφαξ τῆς Νέας Σκωτίας, διὰ ναυομοιὸν ὕλην καὶ τρόφιμα, ἐνῶ τὸ ἄλλο πλοῖον ἐξακολουθεῖ τὴν ἐργασίαν, χωρὶς νὰ ὑπάρξῃ οὔτε μίσης σιγμῆς διακοπῇ. Διαρκὴς παρατήρησις εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐργασίας καὶ κάθε κόττερον ἔχει διαταγὰς νὰ ἐκτελῇ τὴν ὑπερθεσίαν του ἕως αὐτοῦ ἀντικατασταθῇ.

Ἐκτὸς τῆς καταδιώξεως πλεόντων πάγων, τὰ κόττερα προσέχουν μὴπως ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι κίνδυνοι διὰ τὰ πλοῖα καὶ σπεύδουν νὰ τὰ εἰδοποιήσουν ἐν καιρῷ.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

1. Γράφετε καθαρά καὶ εὐανάγνωστα ἐὰν θέλετε νὰ μὴ ἀδημονῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀναγινώσκοντες τὰς ἐπιστολάς ὑμῶν.

2. Ὁ γράφων δυσανάγνωστα δεικνύει περιφρόνησιν πρὸς τοὺς μέλλοντας νὰ ἀναγνώσωσι τὴν ἐπιστολὴν του, οἵτινες εἶνε ἡραγμαμένοι νὰ σπαταλῶσι πολὺ τιμὴν χρόνον εἰς διάλυσιν τῶν κακογραφῶν των. Τί τῷ ὀφείλομεν ἐπὶ τέλους;

3. Τὸ δυσανάγνωστον τῆς ὑπογραφῆς ἐμφαίνει ἄνθρωπον ἀκατάστατον καὶ μὴ ἔχοντα συνείδησιν τῆς ἰδίας ἀξιοπρεπείας του.

4. Δὲν ὑπάρχει πρᾶγμα γελωτοδότερον νέον κομψομορφῶν καὶ μὴ δυναμένου νὰ γράφῃ πεντάστιχον ἐπιστολὴν ἄνευ δέκα τοῦλάχιστον ὀρθογραφικῶν καὶ συντακτικῶν

σφαλμάτων.

5. Ἀμα λαμβάνοντες ἐπιστολὴν, ἀπαντᾶτε ὅσον τὸ δυνατόν, τάχιστα. Πρὶν ὅμως ἀπαντήσετε, ἀναγινώσκετε ἅπασι ἔτι τὴν ἐπιστολὴν, μὴπως ἐκ παραδρομῆς ἀφήσετε μέρος τι ἀνευ ἀπαντήσεως.

6. Τὸ ὕψος τῆς ἐπιστολῆς νὰ εἶνε σύμφωνον πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, πρὸς τὴν περὶστασιν καὶ πρὸς τὸν ἄνθρωπον πρὸς ὃν γράφετε.

7. Ἴδιον ἀνδρὸς καὶ αἵματος εἶνε αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ πρὸς βλάβην συναδέλφου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ἀνθρώπου.

8. Ἴδιον παραχαράκιον εἶνε αἱ ψευδώνυμοι ἐπιστολαὶ πρὸς βλάβην ἄλλου.

9. Ἴδιον ἀναγῶγον καὶ ἀγροίκου εἶνε αἱ ὑβριστικαὶ ἢ ἄλλως πως προσβλητικαὶ ἐπιστολαί.

Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΛΟΥΛΟΥΔΙΟΥ

Μιά ἀχιτίδα τοῦ ἡλίου ποῦ ἔμπαινε ἀπὸ μιὰ χαραμάδα τῆς κα-
τακλειστῆς γρύλλιας ἔπεφτ' ἀκρι-
βῶς ἀπάνω στὸ κίτρινασμένο κου-
τελό τῆς νεκρῆς τῶρα Μάρθας.
Τὸ κασόνι τῆς στολισμένο γύρω
γύρω μὲ κάτασπρα κρόσια γιολάν-
τες καὶ χρυσὰ ἀστράκια ἄρμοζε
πολὺ στὰ ἄχρωμα χεῖλια τῆς, καὶ
τὰ σφιγμένα μὲ μιὰ λευκὴ κορδέλ-
λα χέριγιά τῆς ἦτανε πιδ συνεспа-
σμένα ἀπὸ ὅλων τῶν πεθαμένων
ποῦ ὅσους σήμερα εἶδα. Τὰ μαῦρα
μαλλιά τῆς σφιγμένα σὲ δυὸ μακρο-
νὲς πλεξιίδες κατὰ μῆκος τοῦ σώ-
ματός τῆς φθάνανε ὅσους τῇ μέσῃ
τῆς καὶ κρυβώτανε κάτω ἀπὸ τὸ
μεγάλον ἀνθένιον σταυρὸ ποῦχαν ἀ-
κουμπήσῃ στὰ γόνατά τῆς.

Ἦσαν οἱ βασιλεῖς σ' ὅλο τὸ σπῆ-
τι καὶ μετὰ δὲν θγάσαν οἱ πολυ-
πληθεῖς συγκεντρωμένοι μπροστὰ
στὸ νεκρὸ τῆς. Κάπου κάπου ἕνα
ἐλαφρὸ ντοσόνου ντοσόνου ἀκου-
γώτανε ἀπὸ δυὸ τρεῖς μικρίτσαις
ποῦ χαρούμεναις κ' ἀξένιασταις πε-
τοῦσαν πότε πᾶν ἀπὸ τὸ στίγμα
τῆς καὶ πότ' ἀπάνω ἀπὸ τὸ λουλου-
δέσιο Σταυρὸ τῆς. Ὑποτέρα τίποτα...
κανεῖς δὲν ἔκλαιγε, κανεῖς δὲν
σιέταζε, κανεῖς δὲν μιλοῦσε.

Ἡ κουραστικὴ αὐτὴ σιῶπὴ μὲ
κρατοῦσε ἄθελα προσηλωμένον ἀ-
πάνω τῆς καὶ σιγὰ σιγὰ σὺν κοιμι-
σμένος ἄρχισα νὰ ἀνδραγαδῶμαι
πῶς εἶχα γνωρίσει τὸ δυστυχισμέ-

νο αὐτὸ πλῆμα καὶ γιατί τῶρα
κοιτώτανε μπροστὰ μου ἄψυχο καὶ
πιδ κίτρινο κ' ἀπὸ τὰ ὠραία τρι-
αντάφυλλα τοῦ Σταυροῦ τῆς.

Ἡ ἀκίνα κατέβαινε σιγὰ σιγὰ,
πῆγε στὰ φρύδια τῆς, στὰ ὠραία
καὶ γαλανὰ μαῦρα φρύδια ποῦ
στολίζανε τὸ εὐρὸν κ' ἔξυπνο κοῦτε-
λό τῆς, κατέβηκε στὰ κλειστὰ τῶρα
μάτια τῆς κ' ὅσο κατέβαινε ἡ νε-
κρὴ ζωντάνευε μπρὸς στὰ μάτια
μου καὶ νόμιζα πῶς βλέπω τὸ ἐ-
ρωτηματικὸ καὶ διαπεραστικὸ βλέμ-
μα τῆς ποῦ τὰ γλυκὰ κ' ἀμυγδαλά-
τα μάτια τῆς σκορποῦσαν 24 χρό-
να στοὺς γύρω τῆς. Τὰ μάτια τῆς
τῶρα ἦτανε κατὰ καὶ σφιγμένα νό-
μιζες πῶς προσπαθοῦσαν νὰ κρα-
τήσουν γιὰ πάντα μέσα στὸ φανό
τους μιὰ τρελλὴ τελευταία εἰκόνα
ποῦ εἶδανε, κ' οἱ ἀκριαῖς τους συ-
νεσπασμέναις προσδίνανε μιὰ ἐκ-
φρασι μεγάλῃς προσπάθειας νὰ
μὴν κλείσουνε.

Κατέβαινε στὴν μύτη τῆς καὶ
στὸ γλυκὸ τῆς σόμα καὶ ξαπλώ-
θηκε στὰ κάτασπρα κ' ἀναιμικά
τῶρα χεῖλια τῆς, χεῖλια ποῦ σὺν
ζούσανε χαρίζανε μὲ τὴν αλιτὴν
κοκκινάδα τοὺς χιλιάδας φαιδρὰ
μειδιάματα κ' ἀπειρίαν παρηγορι-
ῶν στὰ φτωχὰ γύρω τῆς πλά-
σματα.

Κατέβαινε διαρκῶς κ' ὅσο προ-
χωροῦσε ἡ ὥρα τόσο καὶ κατέβαι-
νε, κατέβαινε σὺν ἀλαδίστην

λαμὸ τῆς ποῦ τὸν στίλιζε θανά-
σιο μαργαριταρένιο περιδέριον,
καὶ στοὺς κατάλευκους ὤμους τῆς
ποῦ δὲν μπόρεσαν νὰ βασιάξουν
πιδ πολὺ τὸ θρόνυ μιάς κακῆς ἀρ-
ρώστιας ποῦ μᾶς χαρίζουνε πολ-
λαῖς φοραῖς αἱ πιδ προσφιλεῖς ὑ-
πάρξεις μας, κατέβηκε σὺν σῆνός
τῆς κ' ἐσιτάθηκε γιὰ λίγο πιδ φεγ-
γερὴ καὶ πιδ γλυκεῖα μπρὸς στὴν
μαραμένη καρδιά τῆς, καρδιά με-
γάλη, καρδιά ποῦ ὑπέφερε γιὰ καὶ
τὸ μαρτύριο τῆς σκληρῆς πατρὶ-
κῆς θελήσεως καὶ ποῦ σὺν τέλος
κάμθηκε κ' ἐμαράθηκε ἀπὸ ὑπερ-
φυσικὴ ὑπερέντασι τῆς δυνάμεως
τῆς.

Γεννήθηκε μέσα σὺν πλοῦτι κ' ἐ-
μεγάλωσε μαζί του τὰ κρινένια
χέρια τῆς δουλεύανε μονάχα γιὰ
νὰ περνοῦνε οἱ ὥραις μὲ πιδ δια-
σκέδασι καὶ τὸ γλυκὸ τῆς στίγμα
δὲν γνώρισ' ἄλλο ἀπὸ τὸ τραγοῦδι
ποῦ κάθε μέρα ξιπνοῦσε τῇ γειτο-
νιᾷ μὲ τοὺς τεχνικοὺς φθόγγους
τοῦ Γεννήθηκε σὲ μεταξένια σεν-
τόνια καὶ τὰ πόδια τῆς μονάχα
ταῖς πλάκες τοῦ λουτροῦ ἀντικρύσα-
νε γυμνά. Δὲν εἶχε γνωρίσει τῇ
μιζέρια καὶ τῇ φτώχεια μὰ ὅσο με-
γάλωνε μέσα σὺν ἐκθαμβωτικὸ
πλοῦτι τοῦ σπιτιοῦ τῆς τόσο ἡ καρ-
διά τῆς πονοῦσε μπρὸς στὴν ὄφι-
τῆς φτώχειας καὶ τῆς κακομοιρίας.
Τὴν εἶχα δεῖ νὰ χύνη ποτάμι δά-
κρυα μπρὸς σὲ κορβεδάκια φτωχῶν
ἀρρώστων καὶ τὴν εἶχα παρακολου-
θῆσῃ νὰ σφίγγῃ μὲ θέρη στὴν ἀγ-
καλιά τῆς τὰ γυμνά ζητιανάκια
ποῦ τὸ χεῖμῶνα συναντοῦσε σὺν
δρόμῳ τῆς.

Θύμωνε σὺν ἐτύχαινε μπροστὰ
τῆς νὰ κακομεταχειρίζονται τὰ
ζῶα, κ' ἀπεστέρεφτο τὰ ὡς ἐπὶ τὸ
πλείστον κακοανατεθραμμένα ἀρχόν-

τόπουλα τῆς σειρᾶς τῆς, τρώμαζε
μπρὸς σὲ ξέρον κίνδυνον καὶ δὲν γέ-
λασε ποτε σὺν ἔπεφε χάμω ἕνας
θυσιὸς τῆς, φτωχὸς ἢ πλούσιος,
γέρος ἢ νέος.

Τέτοιαις καρδιαῖς δὲν μποροῦν
ποτε νὰ ἀνθέξουν σὺν μαρτύριο τῆς
καθημερινῆς ἀξανομένης διαφθο-
ρᾶς κ' εἶνε ἐπόμενον γρήγορα ἢ
νὰ σκοιτωθοῦν ἢ ν' ἀκολουθήσουν
κ' αὐταῖς τὸ δρόμον τῆς γενικῆς
σαπίλας ποῦ προσέρχεται ἀπὸ τὰ
κατὰ παραδείγματα τῶν ἀνωτέρων
μας, κ' ἀπὸ τὴν ἀμέλεια τῶν γο-
νέων. Μποροῦν ὅμως νὰ ζήσουν
πολλὰ χρόνια, δυναμωνόμεναι μὲ
τὸ βάλασμα τοῦ θεοῦ δώρον τῆς
ἐνσπληχνίας ποῦ μᾶς χάρισε ὁ
Θεὸς, ὅχι γιὰ νὰ τὸ κρατᾶμε μο-
νάχα γιὰ μᾶς καὶ γιὰ τοὺς δικούς
μας ἀλλὰ νὰ τὸ σκορποῦμε ἀφει-
δῶς σὺν δυστυχισμένο γύρω μας
κόσμον. Τὸ ν' ἀνακουφίξῃ κανεῖς
τοὺς πάσχοντας, τὸ νὰ λειαινῇ τὸν
δρόμον τους, τὸ νὰ συμπαθῇ τὴν
δυστυχίαν τους εἶνε ἕνα δῶρον ποῦ
ὁ Θεὸς χάρισε σ' ὅλαις ταῖς καρ-
διαῖς καὶ θέλει νὰ τὸ βλέπῃ ἐκτε-
λούμενον κατὰ γράμμα. Θὰ ζοῦσε
ἴσως πιδ γλυκὰ καὶ πιδ εὐχάριστα
ἀπ' ὅτι ζοῦν ἕνα σωρὸν μεγηθραῖς
ὑπάρξεις γύρω μας καὶ θὰ εὐε-
ργετοῦσε μὲ ταῖς θυσίαις τῆς κα-
θένα ποῦ θὰ προσέτερεχε σ' αὐ-
τὴν.

Μὰ ὁ σκληρὸς νόμος τῆς φύσε-
ως (νὰ μᾶς ἀφαιρῇ ὅτι ἐφελίμο
καὶ ὠραῖο ἔχομε) ἐφημεροῦσθ κα-
τὰ γράμμα καὶ ἀσθητότερος τοῦ
συνήθους σὺν τρυφερό αὐτὸ λου-
λοῦδι ποῦ στίλιζε τὸ μὴ μου ἄπτον
ἀνδοκήσιο τοῦ νησιοῦ μας.

Τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές.

Σῦρος.— Teddy 1347

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΠΩΣ ΣΚΕΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΜΑΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΑ·Ι·ΔΑ

Τ.Τ. 928 τῇ 24 Ἰουνίου 1923

Ἀγαπητή μου Μητερούλα,

Τὸν ἔπ' ἀρ. 27 «Θησαυρὸν» εἶδα νὰ σὰς γράφει ἡ Μάννα: «Δὲν μπορῶ, δὲν θέλω νὰ πνιστεύω πῶς σήμερα, ὅστερα ἀπ' ὅτι ἐτραβήξαμε ὁ Ἑλληνισμός, ἀπ' ὅτι γάμε νὰ διπλοσκληρώσωμε δι' ἓνα πείσμα, δι' ἓνα γόητρο μποροῦν νὰ ὑπάρχουν ἀκόμη ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἑλλήν. στρατοῦ μὲ στραβὴ ἀκίληψιν».

Γιατί τῶν γραφῶ αὐτό; μήπως σ' ἡ τελευταία τῆς ἐπισκεψί τοῦ μέτωπου, ποῦ εἶχαμε τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν δοῦμε καὶ μεῖς ἐδῶ, συνήντησε ἀνδρώπους ἔχοντας στραβὴ ἀκίληψιν; Δὲν μπορῶ νὰ ὑποθέσω ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἀκόμη, οἱ ὅποιοι νὰ ἀντιδρῶν σὲ ἔργο τῆς καὶ τὸ ἔργον τὸ δικό μας, τὸ Ἑλληνικὸ ἔργο.

Ἀγαπητή μου Μητερούλα, τὰ ἰδανικά, τὰ Ἑλληνικά ἰδανικά, σήμερα ἀνέζησαν, ἐνεργέστερα παρὰ ποτὲ, αὐτὸ εἶμαι εἰς θεοὶν νὰ σὰς τὸ βεβαιώσω καὶ ἐκ τῆς θέσεώς μου καὶ τοῦ βαθμοῦ μου.

Ὁ Ἑλλήν. στρατιώτης ἀπέκτησε πάλιν τὸ ἡθικὸν ἐκεῖνο ποῦ τὸν ἐδόξασε σὲ περασμένες καλὰς μέρες καὶ ἔχει ἐπίγνωσιν τῶν ὑψηλοῦν του πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὴν οἰκογένειάν του.

Ἀπόδειξις τοῦτου, οὐ καὶ μετὰ τὴν ἀπογοήτευσιν, ἡ ὁποία μᾶς ἐκρύβενσε τὴν ἐπιούσαν τῆς συμφωνίας, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ παραμένων ἐδῶ ἔξω ἀγογγύσας καὶ πρόθυμος νὰ σκοιωνῇ γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ σ' ἡ πατρίδα ἂν ὅχι κέρδη, ἀλλ' ἀσφαλῶς τὴν τιμὴν τῆς καὶ τὰ ὑπάρχοντα.

Στὸ ἴδιο τεῦχος γράφετε καὶ σεῖς σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν του κατὰ τὴν ἐπάρωδον σ' αὐτὴν τοῦ. «Ε, λοιπὸν σὰς βεβαιῶ ὅτι καλλίτεροι πολλοὶ δὲν θὰ ὑπάρξουν ἀπ' αὐτοὺς, διότι τὰ παιδιὰ μας ἔχουν ἤδη ἀρκετὴν μόρφωσιν, ἔχουν πείραν, διδάγματα καὶ ἐπίγνωσιν τῆς σημερινῆς καταστάσεως καὶ θὰ ἐκπαιδεύων ἀφ' ὧν ζῆλον καὶ σ' αὐτὰ ἰδικὰ των καθήκοντα πρὸς ἀναγέννησιν τῆς Ἑλλάδος μας.

Ἡ Ἑλλὰς προὐρίσται νὰ ζήσῃ καὶ θὰ ζήσῃ. Ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ μας καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν καὶ ἐπιτυχίαν τῆς ἔχουμε δώσει τὰ νεῖδα μας, τὸ πνεῦμά μας, τὸ κορμὶ μας.

Μὲ σεβασμὸν καὶ ἀγάπην
Σ.

Τ.Τ. 926 30 Ἰουνίου 1923

Κυρία μου,

Καὶ πάλιν θὰ σὰς ἐνοχλήσω καὶ πάλιν ἔχω κατὰ νὰ γράψω σὲ σὰς

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

31

τὴν τόσο καλὴ μητέρα τοῦ Στρατιώτη τὸν παρήγορο ἀγγελοῦ του.

Ἰδοὺ πᾶν ὅτι ἡλπίσαμεν καὶ σ' ὁποῖον ἀνενίσταμεν μὲ ἐνδομυσίων γιὰ μιὰ μόρον σιγμὴ ἐσχορπίστη, ἡ ἐκδίκησις ποῦ ποθοῦσαμε ἀνεβλήθη δι' αὐτοῦ.

Ἔτσι καὶ ἐγὼ μὲ πορευμένη τὴν καρδιά γύρωσα πίσω ἀπ' ἐμπρὸς τοῦ ἐχθροῦ ποῦχα φθάσει τὴν ἡμέραν ἐκείνην ποῦ μᾶς εἶπανε:

Αἱ, παιδιὰ, ἀρκεῖ, ὅχι πόλεμος εἰρήνη.

Ἀλλὰ πῶς; μιὰ τέτοια εἰρήνη ἐπ' ἀντὶ τῆς ἐκδίκησεως, ἀντὶ νὰ πάρωμεν ὅπισθεν ὅτι μιὰ κατηραμένη σιγμὴ ν' ἀφίσωμεν ἔτσι τὴν ματωμένη καὶ ἐλευθερωμένη Σκλάβαν γῆ;

Ἦτο πεπωμένον...

Ἡ καλὴ μου νοῦν ποῦ μοῦ χαρίζετε μοῦ γράφει:

«Μ' ἀκόμας σταματήσουνε σ' ἡ ἐντιμὴν εἰρήνην ἃς περιμένουμε ὅχι πλάνουτας ὄνειρα πλάνα καὶ φευτικά, ἀλλὰ ἐλπίδες καινούργιες στερεωμένες μεσ' τὴ γιγάντια ἐθνικὴ ἐργασία ποῦ σὲ μιὰ μέρα κοινὴν σ' αὐτὴν δικὰ μας θάνατον».

Ναὶ καλὴ μου Νονά, καὶ σεῖς καλὴ μου Κυρία. Μαιωμένη ἀπὸ τὸν πόνο ἡ ψυχὴ μας ἃς σταματήσῃ. Ναὶ, πρὸς σ' ἡ ἐντιμὴν εἰρήνην, ἀλλὰ μὲνα χαμόγελο ποῦ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶνε πικραμένο. Γιατί;

Γιατί ἂν στρέψωμε γύρω μας καὶ κοιτάξωμεν ὅλες τῆς μεριτὲς σ' ὅλα τὰ χωριά ἀκόμη τῆς Ἑλλάδος μας, θὰ ἴδομε συντριμμάτια τοῦ χθεσινοῦ πολέμου, τῆς χθεσινῆς καταστροφῆς ποῦ μὲνα πόνο ἔχωμε ζωγραφισμένο σ' ἡ μορφὴ των, ὡποῦν τὰ πάντα, τὶ θὰ γί-

νον, γιατί δὲν θὰ ἐπιστρέφουν σ' ἡ πατρίδα τους, σ' ὁ χωριό τους; Θάρχεσθαι τάχα... ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς μας νὰ τὰ ἐμψυχώσῃ καὶ νὰ τὰ γαλουχήσῃ μὲ τὴ γλυκίαν ἐλπίδα τοῦ «τάλι δικὰ μας θάνατον», χωρὶς νὰ ρωτήσουν ποτε;

Ὁ ἓνας πόλεμος πέρασεν καὶ ἀρχίζει πρὸς μας πόλεμος μεγαλείτερος καὶ πὺν κουραστικὸς, μὲ τὰ πολλὰ καθήκοντα τῆς εἰρηνητικῆς ζωῆς τῆς ἀναγεννήσεως.

Εἶνε πολλὰ τὰ καθήκοντα καὶ σ' ἡ νέα αὐτὴ ζωὴ μας καὶ πρὸ παντὸς ἡ ἀναγέννησις καὶ ἡ περὶ ὧν εἰς τὴν ἐκδίκησιν.

Θὰ νικήσωμεν αὐτοῦν τὸ βλέπω ἀπὸ σήμερον. Ναὶ.

Ἀφοῦ λοιπὸν, Κυρία μου, ὁ Θεὸς καὶ ἡ δύναμις τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ἔτσι ἠδύοκῃσεν, ἃς κάμωμεν ὑπομονὴν ἐλπίζοντες εἰς μίαν αὐτοῦ πολὺ καλλιτέραν.

Μετὰ τιμῆς
Μ.

Καλὴ μου Νονά,

Πρὸ ὀλίγον ἔλαβα τὸ γράμμα σου τῆς 24 τ. μ., τὸ ὁποῖον μὲ δόλην τὴν βραδύτητα μὲ ἡνυχάζεισε πολὺ, ποῦ ἡ καλὴ Νονά, δὲν ἔρχῃ τὰ παιδιὰ τοῦ Μετώπου.

Αἱ βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων διεξάγονται αἱ ἐργασίαι τῆς Δωδεκανήσου, μᾶς πείθουν (ὡς γράφετε), νὰ πιστεύσωμεν, ἀργὰ μὲν ἀλλὰ βεβαίαν καὶ ἐντιμὸν εἰρήνην, καὶ ὅτι ὅπως ἀρχικῶς ἐφρατίσθησαν καὶ ἐδήλωσαν οἱ... φίλοι Τοῦρκοι, ἡ πατήθησαν... ἀπὸ μετώπου ἔβρον.

Ἵσως ἐπιφυλάσσεται νὰ θροαιδίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ λόγχη, ἐν καιρῷ ἀρμόσῃ. Διότι ἡ—ἃς τὴν εἰ-

πούμεν— ειρήνη αὐτὴ δὲν εἶνε πραγματικὴ, ἀλλὰ μόνον τυπικὴ, ἢ μᾶλλον μιὰ προσωρινὴ ἀνακωχή. Εἰρήνη δὲν ἐπιτυγχάνεται ὅπως ἐμεῖς θέλουμε, ἀλλ' ἐδέχθημεν ἐπὶ τέλους, ὡς ἐκανοποιητικὴν ἀρκούντως.

Πῶς περνοῦμε. Πρὸ λίγες ἡμέρες ἡ Μεραρχία μας ἔστειλε καὶ ἔφερε ἀπὸ τὴν Ἀθῆνα ὅλα τὰ ὄργανα μιᾶς μουσικῆς καὶ ἕναν κινήματογράφον. Ἡ μουσικὴ ἀμέσως ἄρχισε τὰς προγymνάσεις καὶ προοδεύει πολὺ, διότι εἶνε εἰδικοί οἱ στρατιῶται. Ὁ δὲ κινήματογράφος μᾶρτον συναρμολογήθη, ἐτοιμοθετήθη πρὸ τοῦ περιθώλου τῆς Μεραρχίας καὶ ἄρχισε κάθε διήμερον νὰ παίξῃ διάφορες ταινίες ἔργων ἀμερικανικῶν.

Καὶ σὰς ἔκανα λόγο γιὰ ὅλα αὐτὰ, διότι σήμερον ἐξαιρετικῶς ἡ μουσικὴ μας ἔχει πυρετώδεις προγymνάσεις. Ὁ δὲ κινήματογράφος ἀπόψε ἔχει, μετὰ τινος στρατιωτικοῦ ἔργου ἕνα ἀστυνομικὸ ἔργο ἀμερικανικὸ νὰ παίξῃ. Γιὰ συμπλήρωση δὲ ἔχουμε καὶ ἕνα ὥραϊο πιάνο τῆς Μεραρχίας, τὸ ὁποῖον παίξει ἕνας ἀξιωματικὸς ἐπιτελής Μεραρχίας καὶ βοηθεῖ δὲ μετὰ τὸ χρυσὸν τοῦ φῶς καὶ τὸ φεγγάρι μετὰ ὅλην τὴν παρουσίαν. Τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἔχει ὁ στρατηγὸς μας, ὁ ὁποῖος μᾶς διηγεῖται κάτι ἀνέκδοτα, κάτι ἀστεία ὥστε νὰ εὐχαριστοῦμεθα πρὸς πολὺ μ' αὐτὰ παρὰ μετὰ τὸν κινήματογράφον. Σὲ τέτοιες περιστάσεις μεταχειρίζεται κάτι ἀφέλειες, κάτι ἀστεία, σὰν νὰ εἰμεθα συνάδελφοι.

Ἐξαιρετικὴ χαρὰ ἔχουν οἱ κά-

τοικοὶ ἐδῶ, καὶ τοῦτο διότι τέλειωσαν πλέον τὰ κοινούλια τους, τὸ (μεγάλον τὸ παροικίον) καὶ θὰ τὰ δώσουν σὲ πολὺ καλὴ τιμὴ· παράδοξα δὲ τοὺς φαίνεται γιὰτὶ, σὲ 40 ἡμερῶν ἐργασία νὰ πέρανουν χιλιάδες κάθε ἕνας καὶ ἀπὸ τοὺς πρῶτους καὶ οἱ ἴδιοι δὲν τὸ πιστεύουν.

Δὲν θὰ σοῦ γράφω περισσότερα, διότι πλησιάζει ἡ ὥρα γιὰ τὸν κινήματογράφον καὶ περιμένει ὁ στρατηγός, μας ὁ «συνάδελφός μας». λοιπὸν πρέπει νὰ πάω γιὰ νὰ μὴν στέλῃ δεύτερα τὸ αὐτοκίνητο καὶ διαγγελεῖς καὶ καὶ καὶ καὶ μετὰ γυρνέει... ἔ ;

Αὐτὴ εἶνε ἡ ψυχαγωγία μας σὲ Μέντοπο.

Μὲ ἐκτίμηση
Κ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα ἔτη ἔπαυον ἐκ φοβεροῦ ἐκβέματος. Τὰ ἄπειρα φάρμακα καὶ τὰ λουτρά δὲν ἴσχυον νὰ βελτιώσωσι τὴν κατάστασίν μου. Τῇ συνστάσει φίλου μου θεραπευθέντος, μετέβην εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ Κάνιγγρος Ἰατρεῖον κ. Λουδ. Α. Καμπὰ ἐνθα τελείως ἐθεραπεύθην δι' ὃ καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζω τὰς ἀνείρους εὐχαριστίας μου καὶ προτρέπω τοὺς ἀπληξιζομένους καὶ ἐγκαταλειμμένους πάσχοντας νὰ προστρέξουν εἰς τὸ ἐν λόγῳ Ἰατρεῖον ἵνα ἐβρωσὶ τὴν σωτηρίαν των.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΗΣ
Παρισιῶλης

Ὁδὸς Τσαμαδοῦ 3 Πειραιᾶ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

ΕΙΣ ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ

Τὸ ἐκτικτὸν μὲς συνεγράτον κ. Γρηγ. Ξενοπούλου.

ἴνε ἡ ἐποχὴ πού οἱ μεσήλικες ἐνθυμοῦνται τὸν ἀσθρῆτισμόν των καὶ ἂν αὐτὸς ἀζομῇ τοὺς λημονῆ. Καὶ σπεύδουν νὰ προλάβουν τοὺς πόνοους καὶ τὰ βάσανα τοῦ χειμῶνος.—ἂ, τί φοβερὸς κάθε χειμῶνας πού ἐρχεται γιὰ τοὺς καυμένους τοὺς μεσήλικας ἀσθρῆτικούς ! — μετὰ πολὺ ἢ ὀλίγα λουτρά. Ἀλλὰ μόνον οἱ μεσήλικες ; Ὅπως κατήχησεν ὁ κόσμος, ἀσθρῆτικοὶ εἶνε σήμερον καὶ οἱ νέοι. Πόσοι δὲν ἐποφέρουν ἀπὸ ἰσχυαλγίας καὶ ἐκβέματα, πόσοι δὲν ἔχουν ζωνορὰ ἐκδηλωμένας τάσεις καὶ δὲν κάμνουν ἀναλύσεις καὶ διαίταν, εἰς ἡλικίαν ἢ ὁποία. Ἄλλοτε, ἀγνοοῦσεν ἐντελῶς τὰ γεροντικά αὐτὰ δεινά ! Ἔτσι δὲν ὑπάσχει σπῆτι πού νὰ μὴν ἔχη τὸν ἀσθρῆτικόν των, εὐτυχῆς μόνον ὅταν ἔχη καὶ τὰ μέσα νὰ τὸν θεραπεύσῃ... Πότε εἶνε ὁ κύριος, πότε ἡ κυρία, πότε καὶ οἱ δύο μαζί. Ἀλλὰ συχνὰ καὶ ὁ γυνὴς ἔχει ἀνάγκη, καὶ ἡ κόρη. Καὶ φεύγουν ὅλοι διὰ τὰ λουτρά. Εἶνε ἡ ἐποχὴ των. Πηγαίνεις σ' ἕνα μαγαζὶ, ζητεῖς τὸν κατασηματάρχην καὶ σοῦ ἀπαντοῦν :

— Δεῖπει σὲ λουτρά... Σὲ δέκα μέρες θὰ γυρίσῃ.

Πηγαίνεις σ' ἕνα σπῆτι, ζητεῖς τὴν κυρίαν καὶ σοῦ ἀπαντοῦν :

— Ἐφυγε χθὲς σὲ λουτρά... Θὰ γυρίσῃ μετὰ δυὸ ἐβδομάδες.

Εἰς τὸν δρόμον ἀκούεις :

— Καλὴ ἀντάμωσι, Γιάννη ! Φεύγω αὖριον γιὰ νὰ κάμω καμμιὰ δεκαορὰ λουτρά.

Ἡ ..

— Καλῶς σὰς βρῆκα... Ἡμουν ξέρεῖς, σὲ λουτρά... Θὰ ξαναπάω ὁ μὲς γι' ἄλλη μιὰ ἐβδομάδα. Τί νὰ κάμω !

Ποῦ πηγαίνουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ; ποῦ κάμνουν τὰ περίφημα αὐτὰ λουτρά ; ποῦ θεραπεύουν τοὺς ἀσθρῆτισμούς των ; — Οἱ περισσότεροι ἀκόμῃ προτιμοῦν ἀκόμῃ τὰς ἑλληνικὰς «λουτροπόλεις», Μέντανα, Αἰδημὸν καὶ προπάρτων Λουτροκί. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι αὐτὸ δὲν θὰ διαρκέσῃ. Θὰ ἴδωμεν ὅτι τοὺς συμφέρει καλλίτερον νὰ πηγαίνουν εἰς τὰς Εὐρώπας. Μία συνουσία τὸνλάχιστον πού εἴναι νὰκοῖσω προχθὲς εἰς ἕνα μαγαζὶ, μ' ἔκαμε νὰ σκεφθῶ, ὅτι ἂν εἶχα ἀνάγκη ἀπὸ λουτρά, θὰ ἐπροτιμοῦσα νὰ ὑπάγω εἰς τὴν Ἰταλίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, ὅπουδήποτε, παρὰ εἰς τὸ Λουτροκί αὐτὸ, πού ἀπέχει ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας ὀλίγας ὥρας.

— Ἐ, πῶς τὰ πέρασες ; ἐροῦσέν ἕνας φίλος τὸν κατασηματάρχην, πού μόλις εἶχεν ἐπιστρέφει ἀ

πὸ τὴν λουτρόπολιν.

— Ἄς τὰ λέμε καλά.

— Ἐκαμες τὰ λουτρά σου ;

— Τὰ λουτρά μου τὰ ἔκαμα, ἀλλὰ πόσο μοῦ κόστισαν εἰς ὁ Θεὸς τὸ γνωρίζει...

— Μὰ πόσο κοστίζει ἓνα λουτρό σὶδ Λουτράκι ;

— Τρεῖς δραχμὲς τὸ κοινὸ καὶ πέντε τὸ λουτρό τῆς πολυτελείας.

— Ἐκαμες πολυτελείας ;

— Ἀ, ὅχι... δὲν εἶναι γιὰ μᾶς οἱ πολυτελείες... κοινά.

— Ἐ, μὰ τότε... ἂν ἔκαμες εἴκοσι λουτρά, ἔξῃντα δραχμὲς.

— Σωστά. Βάλε ὅμως ἄλλες ἓκα τὸν πενήντα τὴν ἡμέρα πὸν ἤθελα γιὰ τὰ ζῶ...

— Ἐκατὸν πενήντα τὴν ἡμέρα ! Μὰ τί καθόσουν σὲ ξενοδοχεῖο ;

— Τί λὲς ἐκεῖ. Ἄν καθόμουν σὲ ξενοδοχεῖο, θὰ ἤθελα τριακόσιες.

— Τόσο πολλές ;

— Βέβαια... Τὸ ξενοδοχεῖο θέλει διακόσιες πενήντα δραχμὲς μόνο φαί καὶ ὕπνο. Λογάριασε τώρα...

— Μὰ ποῖος τρελλάθηκε λοιπὸν γιὰ τὸν σὲ ξενοδοχεῖο ;

— Ἐδινχῶς λίγοι... Οἱ περισσοῦτοι πιάτουν κάμαρα. Τὰ ξενοδοχεῖα ἀναγκάσθηκαν γὰ κατεβάσουν τὶς τιμὲς ὥστε ἔκατὸν πενήντα. Ἀλλὰ καὶ πάλι εἶναι ἄδεια.

— Ὡστε ἔτσι, καὶ σὲ κάμαρα, ἐξόδευες τόσα ;

— Φυσικά. Τὸ νοῖκι ἀκριθό. Ἡ ὑπηρεσία ἀκριθὴ. Τὰ τρεῖς ἡμέρας ἀπάνταστα. Αἰσχροκέρδεια, φίλε μου, παντοῦ αἰσχροκέρδεια !..

— Ἦταν τοῦλάχιστον τρεῖς ἡμέρες καὶ καλά ;

— Μόνο χόρτα, αὐτὰ καὶ γαλατερά. Κοιτόπουλα τίποτα. Ψάρια τίποτα.

— Δὲν ὑπάρχουν ψάρια σὶδ Λου

τράκι ;

— Τὰ παίρνουν, ὅλα σὰ ξενοδοχεῖα.

— Καὶ κοιτόπουλα ;

— Αὐτὴ τὴν ἐποχὴ εἶναι μικρά.

— Φρουτὰ τοῦλάχιστο ;

— Μετριώτατα καὶ ἀκριθώτατα.

— Περιοποιήσεις, καθαριότης, ἄνσεις, εὐκολία ;

— Ὅλα ρωμέζα. Μιζέρια καὶ κακομοιριά.

— Κρίμα ! Κι ἐγὼ πὸν λογάριον γὰ τὰ πάω τὴν ἐρχομένη ἐβδομάδα...

— Ἄ ! ἔχεις ἀνάγκη ἀπὸ λουτρά ;

— Καὶ ποῖος δὲν ἔχει, φίλε μου !..

— Ἐ, τότε σὲ συμβουλεύω γὰ πᾶς σὴν Ἰταλία. Ἐγὼς κέρδους πὸν ἤρθε σήμερ' ἀπὸ κεί, μοῦ εἶπε ὅτι μ' ἐβδόμηνα πέντε δραχμὲς τὴν ἡμέρα περιόσσε, σὲ λουτρόπολιν, θανατοῖα.

— Ἀηλαδὴ μὲ τὰ μισὰ ἀπ' ὅτι θέλει κανεὶς σὶδ Λουτράκι... οἰκονομικά.

— Μάλιστα ! Καὶ μὲ τὸ τέταστον ἀπ' ὅτι θέλει κανεὶς σὶδ Λουτράκι μὲ πολυτελεία. Ἀηλαδὴ τί πολυτέλεια ; Μὲ τὰ κόμμοδα ἐνὸς ρωμέζου ξενοδοχείου, πὸν καὶ τὸ χειρότερο ἐδραστηαῖο εἶναι πάντα καλύτερο. Ἐπιτέλους σὴν Ἰταλία βλέπεις καὶ κόσμο, ζεῖς καὶ ζωὴ, κάνεις καὶ τὰ λουτρά σου καί, μὲ τὰ αὐτὰ, ἐξοδεύεις ἄς ποῦμε τὰ ἴδια πὸν θὰ ἐξόδευες κ' ἐδῶ. Δὲν εἶσαι κερδισμένος ;

— Θέλει καὶ ρώτημα ; Ἄ, σὴν Ἰταλία θὰ πάω, χωρὶς ἄλλο ! Σὲ ποῖα πόλη ἦταν αὐτὸς ὁ κύριος ;

— Δὲν ξέρω καλά... μὰ τὸν ρωτᾶμε.

— Σὲ παρακαλῶ ! Νὰ τὸν ρωτᾶ

σης καὶ γὰ μὲ πληροφορήσης γιὰ ὅλα.

Ἀπ' αὐτὴ λοιπὸν τὴ συνομιλίᾳ πὸν ἄκουσα, κρίνω ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ λουτρόπολεις θὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἐντὸς ὀλίγου καὶ ἀπὸ τοῦ αἰσχροκέρδους πὸν ἐρχομὴν τῶν προτιμῶν. Θὰ φρονιμῶν καὶ αὐτοὶ καὶ θὰ πηγαῖν εἰς τὰς Εὐρώπας. Ἐκτὸς ἂν φρονιμῶν πρωτίτερα οἱ ἐπιχειρηματῆες τῶν ὀλληρικῶν λουτρῶν καὶ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἡ κερδοσκοπία ἔχει καὶ τὰ θεῖά της, ὅτι ὅταν τὰ ἀπερβαῖν ἡ λέγεται αἰσχροκέρδεια, καὶ ὅτι ἡ αἰσχροκέρδεια δὲν εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος διὰ τὰ εὐδοκίμησιν μία ἐπιχείρησις. Καὶ τὸ ἐνδεχόμενον αὐτὸ εἰλικρινῶς. Ἀπ' οὗ ὁ Θεὸς ἐπροείκισε τὴν Ἑλλάδα μὲ τόσας ἱαματικὰς πηγὰς, ἁμαρτία εἶναι γὰ μὴ τὰς χρησιμοποιεῖν οἱ ἴδιοι οἱ Ἕλληνες, τὴν σιγμὴν πὸν θὰ ἡμποροῦσαν ἐξαίρετα γὰ προσελκύσουν καὶ ἔξνοις, μὲ μίαν καλύτεραν ἐκμετάλλευσιν, ὁργάνωσιν, διαφήμισιν καὶ προπόντων... διατίμησιν.

ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΛΙΝΙΚΗ ΦΡΟΔΙΣΙΩΝ

ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς

Τηλ. 808

ΚΛΙΝΙΚΗ ΑΦΡΟΔΙΣΙΩΝ ΚΑΙ ΔΕΡΜΑΤΙΚΩΝ

ΑΘ. ΤΡΑΧΙΑΝΗΣ

Υψηλ. τῆς Συφιλιδολογίας Πειραιῶς 9 Τηλ. 888,

Α. Ο. Δ. Ο.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑπάρχει τηλεγραφικὸν γραφεῖον τοποθετημένον εἰς ὕψος 4000 μέτρων καὶ τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ κανονικῶς. Εἶνε τὸ γραφεῖον τοῦ Φάρι Γιδγκ εἰς τὸ Θηβέι.

Ἡ τελευταία ἐκθεσις τῆς διοικήσεως τῶν ΤΤΤ τῶν Ἰνδιῶν μᾶς παρέχει τὴν πληροφορίαν ταύτην καὶ μᾶς γνωρίζει ὅτι ἡ προτελευταία τοῦ Θηβέι, ἡ ἀγία καὶ μυστηριώδης Λάσσα, ἔχει συνδεθῇ μὲ τὰς Ἰνδίας δι' ἐνὸς τηλεγραφικοῦ δικτύου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἰδίου θεοκρατικοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐπιγείου Θεοῦ. Ὡστε ἡ ἀπομόνωσις, εἰς τὴν ὁποίαν τόσον ἀργίως εἶχε περιέλθει ἡ θεοκρατικὴ Κυβέρνησις τοῦ Θηβέι, δὲν ὑφίσταται πλέον, καὶ ἀρχὴν τοῦλάχιστον χάρις εἰς ἓνα σύμμαχον, ὁποῖον διὰ μέσον τῶν γιγαντιῶδων βουνῶν καὶ τῶν ἀβύσσων τῶν Ἡμαλαῶν, συνδέει τὰ σιωπηρὰ φρούρια τῶν μοναστηρίων τοῦ Βουδισμού μὲ τὸν λαμπρὸν μας πολιτισμόν.

Ο Ἐρρίκος Φόρδ ὁ πασίγνωστος κατασκευαστὴς τῆς ὁμοτύμου μάσκας αὐτοκινήτων προστίθεται γὰ ἐκθέσιν ὑποψηφιότητα διὰ τὸ προσδοκῶν ἀξίωμα τῆς Ἀμερικῆς τὸ προσεχὲς ἔτος.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

(ΞΕΝΑ ΣΩΜΑΤΑ ΕΝ ΤΩ Ο-
ΦΘΑΛΜΩ)

Όταν αισθανθῆτε ξένον τι σῶ-
μα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν (καρβουνάκι,
τριῖχα ἢ ἄλλο τι) κρατήσατε διὰ
τοῦ ἀντίχειρος καὶ τοῦ δείκτου
ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν τὸ ἄνω
βλέφαρον, τὸ τραβάτε ὀλίγον πρὸς
τὰ ἔξω καὶ τὸ χαμηλώνετε ἐπὶ ἡ-
μιου λεπτὸν χωρὶς ὅμως νὰ δα-
κρύωσῃ. Όταν ἀφήσῃτε τὸ ἄνω βλέ-
φαρον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν φθοι-
κὴν του θέσειν, κύμα δακρύων θὰ
ἐξέλθῃ καὶ ἀσφαλῶς θὰ συμπα-
ρασῶσιν τὸ κάρφος.

(ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΟΔΟΝΤΑΛΓ-
ΑΣ)

Ὁ παρόδοντος —τὸ μεγαλεῖτε-
ρον δάσσαν τοῦ ἀνθρώπου—περ-
νὰ μὲ τὸ ἐξῆς ἀπλοῦστατον φάρ-
μακον : Εἰς ἓν κοχλιάριον σιύβειτε
ὀλίγον λεμόνι, ἐντὸς δὲ αὐτοῦ ρί-
πτετε ἅλας τριμμένον. Ἐμβαπίζε-
τε καλὰ εἰς τὸ μίγμα αὐτὸ τεμά-
χιον θάμβακος καὶ μὲ αὐτὸ βουλώ-
νετε τὸν ὁδόντα ὅστις πονεῖ. Ἐν-
τὸς λεπτοῦ οἱ πόνοι ἐξαλείφονται.

(ΕΛΕΙΟΓΕΝΕΙΣ ΠΥΡΕΤΟΙ)

Ἰδὸν καὶ ἓν πρακτικὸν φάρμα-
κον κατὰ τῶν ἐλειογενῶν πυρε-
τῶν. Συνδυαζόμενον τὸ ἀπλοῦν φάρ-
μακον ποῦ θὰ σᾶς εἴπω μὲ τὴν
λοιπὴν ἀντιπυρετικὴν θεραπείαν

ἔχει θανάσια ἀποτελέσματα.

Ἐκάστην πρωΐαν, μετὰ τὸν καφ-
γῆν σας ἢ τὸ γάλα σας καὶ ἀφοῦ
παρέλθῃ μία ὥρα, πίνετε οἱ πά-
σχοντες ἀπὸ ἐλειογενεῖς πυρετοὺς
ἓν μέγα κύπελον ζωμοῦ ἀγρίων
χόρτων (ραδίκια καὶ παρόμοια).
Μετὰ μίαν ὥραν δεύτερον, καὶ
τὴν ἐσπέραν πρὸ τοῦ φαγητοῦ.

Τὰ χόρτα πὰ ὅποια ἐβρασάν τὰ
τρῶγονν οἱ ὑγιεῖς καὶ βλέπουν
καὶ αὐτοὶ ἀληθῆ ὠφέλειαν.

ΙΑΤΡΟΣ

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΕΓΑΛΩΝΕΙ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς τῆς
Στουτγάρδης ισχυρίζεται ὅτι ἡ
μουσικὴ μεγαλώνει τὰ μαλλιά.
Κατὰ τὴν γνώμην του οἱ μουσικοὶ
εἶνε οἵπερισότερον καροχμομόντες
μεταξὺ τῶν ἐξασκούντων ἐλευθέ-
ρια ἐπαγγέλματα. Ὅχι μόνον οἱ
μουσικοὶ ἀφήρουν τὰ μαλλιά των
διὰ νὰ κάμουν τὸν κόσμον νὰ πι-
στεύσῃ περὶ τοῦ ταλάντου των, ἀλ-
λὰ καὶ διότι ὄντως ἔχουν μεγα-
λότερα μαλλιά ἀπὸ τοὺς ἄλλους.
Πράγματι, οἱ πιανίσται καὶ οἱ βι-
ολισταὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχουν
τῆς τοῦφες τῶν μαλλιῶν ποῦ τοὺς
χαρακτηρίζουν, ἐὰν ἦσαν φαλα-
κροί. Κατὰ γεομένην στατιστικὴν,
μεταξὺ τῶν μουσικῶν 2 τοῖς 100
εἶνε φαλακροὶ, ἐνῶ μεταξὺ τῶν
φιλολόγων εἶνε 16 τοῖς 100.

Ἄς μαρθάνωμεν λοιπὸν μουσι-
κὴν.

ΟΙ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗΝ

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δ. Ι. Καλογεροπούλου)

Αἱ νεώτεραι τάσεις ἐν Εὐρώπῃ
εἰς τὴν τέχνην δὲν ὑπολείπονται
τῶν ἐξωφρενικῶν προσπαθειῶν
εἰς τὴν φιλολογίαν, περὶ ὧν ἔγρα-
ψα εἰς προηγούμενον τεύχος τοῦ
«Θησαυροῦ». Ὅπως ἡ ποίησις καὶ
ἡ ζωγραφικὴ κακοποιεῖται ὑπὸ με-
ρικῶν νεοφανῶν, οἱ ὅποιοι τὴν ἐλ-
λειψιν τοῦ ταλάντου ἀναπληροῦν
διὰ μεγάλης τόλμης, ὑποδαυλιζόμε-
νης ἀπὸ ἀκατάσχετον φιλοδοξίαν.

Εἰς τὴν Γαλλίαν θορυβοῦν οἱ
«Ἀνεξάρτητοι» λεγόμενοι ζωγρά-
φοι. Αὐτοὶ δὲν ἀναγνωρίζουν κα-
νένα τεχνικὸν κανόνα. Τὰ ἔργα
των—καὶ ἐφρημιστῶν ἂν ἀποκλη-
θοῦ ἔργα—κύριον σκοπὸν ἔχουν
τὴν ἐντύπωσιν, ἔστω καὶ κακὴν.
Ἀρκεῖ νὰ εἶνε καταπληκτικὴ. Εἰς
ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἐφετερινὴν ἔκθε-
σιν τῶν Ἀνεξαρτήτων—διότι δι-
οργανώνουν ἰδικὴν των ἔκθεσιν ἀ-
κλεισθέντες ἐκ τῶν ἐπισήμων καὶ
ἀνεγνωρισμένων Σαλὸν—ἐξέθεσε
μίαν γυναικα μακροῦ χειρός. Καὶ ὅ-
ταν ἠρωτήθῃ διατί αὐταὶ αἱ ἀτε-
λεῖστοι διαστάσεις τῶν χειρῶν ἀ-
πῆντησε :

—Τὸ ἔκαμα διὰ νὰ συμβολίσω
τὴν ἀρπακτικὴν ἐκρηβολίαν τῶν
φελγητῶν τῆς γυναικός.

Ἀλλὰ δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον
νὰ συμβολίσῃ τὴν γυναικείαν φιλα-
ρέσκεϊαν διὰ τεραστίων ὀφθαλμῶν
οἱ ὅποιοι ξετρελλαίνονν τοὺς ἄν-
δρας ;

Ἐνας ἄλλος συνάδελφός του πα-
ρέστησε μίαν μητέρα καὶ ἓνα παι-
δί. Τὴν μητέρα παρουσιάζει ὀλόγν
μην, μὲ σάρκας φερούσας ζωηρὸν
πράσινον χροῶμα. Καὶ ὅταν τὸν ἠ-
ρώτησαν διατί προσέβη εἰς τὴν ἀ-
πονεμονμένην αὐτὴν προαινάδα, δι-
ότι—ἀπῆντησε—τὸ χροῶμα τῆς μη-
τρικῆς στοργῆς πρέπει νὰ εἶνε πρά-
σινο. Ἄλλοι ὅμως—ἐπίσης Ἀνε-
ξάρτητοι—διεφώνησαν ἰσχυρίζομε-
νοι ὅτι τὸ χροῶμα τῆς μητρικῆς
στοργῆς πρέπει νὰ εἶνε ἰόχρουν
πρὸς τὸ ἐρυθρῶτον καὶ οἱ Παρι-
σινοὶ διεσκόδασαν ἀρκετὰ μὲ τὸν
καλλιτεχνικὸν αὐτὸν κανῶνα.

Τὸ γεγονός αὐτὸ μᾶς ἐνθυμίζει
Ἑλληνα ποιητὴν συμβολιστὴν ἀνα-
φανέντα πρὸ εἰκόσιαι πενταετίας, ὁ ὁ-
ποῖος ἐντυχῶς ἔπαυσε νὰ γράφῃ ἀ-
σχολούμενος ἤδη μὲ τὰ «ἐπάνω»
καὶ μὲ τὰ «κάτω» τῶν χρηματι-
στηριακῶν κύκλων, καὶ ὅστις εἰς
ἓν ποίημά του ἀνέφερε ἀπρασίνη
μουσικὴν. Ἐτόλμησε νὰ τὸν ἐρω-
τήσῃ εἰς φίλος του τί ἐννοοῦσε
πράσινη-μουσικὴ. Διότι, τοῦ ἀπῆν-
τησε, τὰ φύλλα τῶν δένδρων θὰ
κινοῦνται κάμουν θόρυβον, ἓνα
φροσσ... καὶ ἐπειδὴ τὰ φύλλα εἶνε
πράσινα, ἄρα πράσινη μουσικὴ εἶ-
νε τὸ ψιθύρισμα ποῦ κάμουν τὰ
φύλλα θὰν φνοῦσ ἁεράκι...

Οἱ μελλοντισταὶ εἰς τὴν ζωγραφικὴν καθιέρωσαν τὴν ἀναρχίαν εἰς τὰς γραμμὰς, εἰς τὴν προοπτικὴν, εἰς τὸ σχέδιον. Ὁ Βέρμερ, ὁ διασημότερος Γερμανὸς ζωγράφος ἀπεκάλεσε τὴν μελλοντικὴν τέχνην «κωμικὴν» καὶ «παυλογικὴν». Δὲν θὰ ἤξιζε—εἶπε—τὸν κόπον νὰ τὴν καταπολεμήσῃ τις, ἐὰν δὲν ἐγίνετο τοιαύτη σύγκρισις, ὥστε οἱ νέοι νὰ χάνουν πῶσαν ἰδέαν ποδοσυνταλισμοῦ πρὸς τὸ καλόν. Ὁ δὲ Βωττλὶ ὁ ἐπιφανέστερος Γάλλος χρονογράφος ἔγραψεν: «Ὅταν ἰδῇ τις εἰκόνα μελλοντιστοῦ, δὲν γνωρίζει ἂν οἱ καλλιτέχναι αὐτοὶ εἶνε ἡλίθιοι ἢ ἂν θεωροῦν τοὺς ἄλλους ἡλίθιους ὥστε νὰ τοὺς ἐμπαΐζουν κατὰ τόσον κωμικὸν τρόπον».

Εἰς τὴν ἐπανάστασιν αὐτὴν κατὰ τοῦ Κάλλους καὶ τῆς Ἀρμονίας ἐν τῇ τέχνῃ δὲν ὑπολείπονται οἱ Ἀνεξάρτητοι Ἰδοῦ τί γράφει εἰς ἐξ αὐτῶν: «Ἡ λογικὴ ἐν τῇ ζωγραφικῇ εἶνε ἀπλὴ διακόσμησις τὸ πᾶν εἶνε ἡ... χρωματικὴ ὑπόκρουσις».

Ἐκτὸς τῶν Μελλοντιστῶν καὶ τῶν Ἀνεξαρτήτων ἀνεφάνη καὶ τρίτη Αἵρεσις ζωγραφικῇ. Ὁ κυβισμός. Ἰδού τῃς ὁ Γάλλος Πικασσὸς, ὅστις ἐξέδρασε διὰ πρῶτην φοράν πρὸς τριετίας εἰς τὸ Παρίσι ἔργα ἰδικῆς του ἐφευρέσεως, τὰ ὅποια ἀπετελοῦντο ἀπὸ ρόμβους, τετράγωνα καὶ κύκλους.

Ὁ Πικασσὸς διὰν ἦτο νέος εἶχε κάμῃ καλὰς σπουδὰς, ἀλλὰ δὲν εἶχε φήμην. Καὶ ἐφεῖρε τὸν Κυβισμὸν μετὰ τὰ ἀρροσουργήματα τῶν ἀντιγνατωδῶν γραμμῶν καὶ τῶν σαλευσθησάντων χρωματισμῶν καὶ ἔγινε διάσημος. ἀριστοτέλης ζωγράφος.

Ἐπειδὴ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐννοήσῃ κανεὶς, ἔχων ὄχι στοιχειώδη καὶ καλλιτεχνικὴν ἀντίληψιν, ἀλλ' ἀπλῶς κοιτῶν τοῦν, τί παριστάνουν αἱ εἰκόνες τῶν κυβιστῶν, συνοδεύουν αὐτὰς μετὰ τῶν ἐπεξηγηματικῶν. Τὰ ἔργα τῶν ἔχουν ὡς σχέδια γεωμετρικὰ σχήματα. Μάλιστα τετράγωνα, μὴν τρίγωνον, αὐτὴ ἡμικύκλιον, ὅμοιοι τετράγωνα, ῥάχη παραλληλόγραμμον, σῶμα κύβοι ἐπάλληλοι.

Γυναικεῖα σῶματα ἐξετέθησαν μετὰ πόδας πελωρίους καὶ κεφαλὰς μικροσκοπικάς. Ἰσως ἐπεζητήσαν οἱ κυβισταὶ νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν ἀντοχήν αἱ γυναῖκες εἰς τοὺς περιπάνους, τοὺς χοροὺς, τὰς ἐκδρομὰς, ἀλλὰ σκέπτονται πολὺ ὀλίγον.

Ὁ κυβισμὸς εἰς τὸ θέατρον εἶνε ἐν συνονθύλευμα μαρμαρῶν, χρωμάτων, ἑνὸς κυκλῶν ὠήσεως, μουσικῆς καὶ ἡθοιοποιίας. Διὰ τὴν πρὸς τὴν ἀναπαράστασιν δὲν ἐδίδασσαν οἱ κυβισταὶ νὰ παρουσιάσουν ἐπὶ σκηνῆς γυναῖκα μετὰ περιβολὴν... Εὐὰς ἐπὶ εἰς ἕνα δίσκον, ἐνῶ εἰς τὸ προσκήριον ἦτο ἐρριμένον ἐν ἀληθινῷ πτώμα. Δὲν θὰ ἐπαυελήφθη, ὑποθέτω, ἡ παράστασις, διότι θὰ ἐχρειάζετο ἐν πτώμα κάθε θράδιν καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπώσει δὲν θὰ ἦτο πλέον αὐτὸ θέατρον, ἀλλ' ἀνατομεῖον.

Ὅταν ἠρώτησαν τὸν Πικασσὸς ποίας θεωρίας ἔχει, αἱ ποίας ἐξηγήσεις μπορεῖ νὰ δώσῃ διὰ τὰ ἔργα του ἀπήντησε:

— Δὲν ξέρω τίποτε. Ζωγραφεῖν ὅ, τι βλέπω, ὅπως τὸ βλέπω, ὅπως τὸ αἰσθάνομαι. Αὐτὸ εἶνε ὁ λόγος. Δὲν ὑπάρχουν ἐπεξηγήσεις. Καὶ προσέθηκε μετριοφρόνως:

«Ἐν ἀίποτε» ἰδοὺ τὸ πᾶν. Τὸ τὸ ἐννοῇ ὁ θεατὴς, νὰ τὸ αἰσθάνομαι...». Ἐνός τεχνολογίης ἔγραψε γενικῶς διὰ τὴν σύγχρονον τέχνην:

«Οἱ σημερινοὶ καλλιτέχναι στρογγύλονται φαντασίως. Ὅλοι ζωγραφίζουν τὰ ἴδια καὶ τὰ ἴδια. Ὅλοι ζοῦν ἐκτὸς τῆς ἐποχῆς τῶν. Καὶ δι' αὐτὸ ἴσως οἱ διάφοροι μελλοντισταὶ καὶ κυβισταὶ διαπράττουν τοὺς ἐσωφροτισμοὺς διὰ νὰ ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν μεγάλην φαντασίαν. Ἀλλ' ὁ αὐτὸς τεχνολογίης προσθέτει ἐν συνεχείᾳ: «Νὰ διακρίνωμεν τὸ κάλλος τῶν πραγμάτων εἶνε ἡ ὑψηλοτέρα βαθμὶς τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως. Καλλιτέχνης θὰ εἴπῃ δημιουργὸς ὡραίων πραγμάτων».

Ὁ δὲ ἰδικὸς μας Γούης συνίστα εἰς τοὺς μαθητὰς του νὰ εἶνε ἀρεπτιθῆναι, ἀληθινοί. Ἦθελαν μερικοὶ νὰ ζωγραφίσουν ἐπιδεικνυκὸς πίνακας. Τοὺς ἔσθνε. «Νὰ ζωγραφίσῃτε καθαρὰ καὶ ἀπλῶς»—ἔλεγεν.

Ἀπὸ μερικοὺς ἡ ἐκκεντριότης ἐκλαμβάνεται ὡς ἰδιοφυΐα. Ἀλλ' αὐτὸ δὲν εἶνε ἄλλο ἢ ἡ δημοσκοπία τῆς τέχνης. Ἐν ἔργον τέχνης πρόπει νὰ παρουσιάσῃ μίαν νέαν σκέψιν καὶ ὄχι ἀπλῶς μίαν νέαν τεχνολογίαν. Καλὸν ἔργον τέχνης εἶνε ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποῖον ἐφαρμόζονται οἱ νόμοι τοῦ Καλοῦ. Ἐν τὸς τοῦ πλατῶν κανόνων αὐτῶν δύναται ὁ καλλιτέχνης νὰ ἐργασθῇ ἐλευθέρως δίδων δύναμιν εἰς τὴν ἔκφρασιν καὶ ἀποτυπῶν τὸ ἐσωτερικὸν ἐγὼ του.

Οὔτε ἡ φαντασία μόνη, οὔτε ἡ πρωτοτυπία εἶνε ἱκαναὶ ν' ἀπικαταστήσουν τοὺς νόμους τοῦ Κα-

λοῦ. Ἐν ἔργον τέχνης πρόπει νὰ τὸ ἐννοῇ ὁ θεατὴς, νὰ τὸ αἰσθάνομαι. Ὁ γαιουραλισμὸς, ὁ ἰδεαλισμὸς, ὁ ἱμπεριοτισμὸς, ὅλοι αἱ σχολαὶ σκοποῦν πρόπει νὰ ἔχουν τὸ ἴδιον. Ἀλλως ἢ Τέχνη καταπίπτει εἰς τὸ χυδαῖον ἢ εἰς τὸν ἐκφυλισμὸν, ὃν ἐκπροσωπεῖ ἡ ἰσογὰ φαντασιοπληξία καὶ ἡ ἀκαταληψία.

Εὐελῶς οἱ ἰδικοὶ μας καλλιτέχναι δὲν παρεούθησαν εἰς τὰ εὐκόλα αὐτὰ ἀκροβατικὰ τερατοουργήματα. Πλὴν δύναται οἱ ὅποιοι ἐνεκλωπώθησαν τὸν ἱμπεριοτισμὸν, οἱ ἄλλοι παραμένοντες πιστοὶ εἰς τὰ διδάγματα τῆς ἀληθινῆς τέχνης. Διὰ τοὺς Ἕλληνας ἰδιαιτάτα καλλιτεχνίας ἐπιβάλλεται νὰ μὴ παραβλέπον τὸν Ἑλληνικὸν χαρακτῆρα εἰς τὰ ἔργα τῶν. Ἀντὶ νὰ πελαγοδρομοῦν εἰς ξενικὰς μιμήσεις ἢ εἰς ἀλλοκότους πρωτοτυπίας ἢ εἰς ἐφημέρους ἐπιδοσείας τῶν ἰδιοτροπειῶν τῆς μόδας, ἔχουν νὰ ἀποδώσουν τὴν Ἑλληνικὴν φύσιν καὶ τὰς Ἑλληνικὰς παραδόσεις, αἵτινες εἶνε ὄχι μόνον ὑπέρκοχοι, ἀλλὰ καὶ ἀνεκμειτάλλευτοι. Ἀπὸ τὴν σπουδὴν τῆς ἀπαραιμῆλου καὶ ἀνεξαντλήτου Ἑλλ. φύσεως καὶ ἀπὸ τὴν μελέτην τῶν Ἑλλήνων, παραδόσεων θὰ προέλθῃ ὁ μέγας Ἑλλήνων ζωγράφος καὶ γλύπτης, ὁ καλλιτέχνης ὁ «δημιουργός». Τὰ ξένα θέματα, αἱ ξένα σχολαὶ δὲν πρόπει νὰ ἐπηρεάσουν τὴν ἀγνὴν Ἑλλήνων ψυχὴν. Ὁ Ἑλλήνων, οὐρανός, ἢ Ἑλλ. θάλασσα, τὸ Ἑλλήνων δάσος, τὸ Ἑλλήνων βουνόν, ὁ Ἑλλ. κάμπος ἔχουν τόσην χάριν, λεπτότητα, διαύγειαν, ἐπιτυχίαν, τόσην λαμπρότητα φωτὸς ἀλλὰ καὶ τόσην γλυκύτητα οἰκίας, ὥστε ὁ Ἑλλήνων

ζωγράφος ήμπορει νά μεταχειρισθῇ, νά συνδυάσῃ, νά ἐξαντλήσῃ ὅλα τὰ χρώματά του. Οἱ ζωγράφοι μας καί οἱ γλύπται μας, λησμονοῦντες συμβολισμούς, μελλοντισμούς, ἐξπρεσιονισμούς ἄς ἀναπαραστήσουν τὴν Ἑλλην. φύσιν—τὸν μέγαν αὐτὸν διδάσκαλον—ἄς ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὴν πολύμορφον ἱστορίαν

τοῦ Ἑθνους ἡμῶν, ἃς δώσουν αἰαυτὸν εἰς τὴν καθεύδουσαν παράδοσιν, ἃς γράφουν πίνακας, οἱ ὁποῖοι νὰ ἀπευθύνονται ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν καρδίαν καὶ τὸν νοῦν, μὲ μόνον σκοπὸν τὴν ἐξυτηρέτην τοῦ Ὁραίου καὶ τοῦ Ὑψηλοῦ.

Δ. Ι. ΚΑΔΟΓΓΑΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΑΜΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΛΗΣΤΩΝ

Πολλές φορές ἠκούσθη δι' τολμηροὺς λησταί, ἐλήστευσαν ἐν μέσῳ ὁδῶ ὑπαλλήλους, οἱ ὁποῖοι μετέφερον ἀπὸ τραπέζης τινὸς τοὺς μεσσοὺς ἐργασιῶν καταστημάτων ἢ ἐργοστασίου. Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἡ Γαλλία μαστίζεται περισσότερο ἀπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν ληστῶν, αἱ δὲ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν τὸ ρεκόρ. Εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν εἰς τὸ Σικάγον συνέβησαν ἑνδεκα τοιούτου εἶδους ληστεῖαι.

Οἱ κακοποιοὶ εἰς ἐκάστην τῶν ἑνδεκα τοιῶν περιπτώσεων ἐπέπεσαν κατ' αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα μετέφερον ἀξιόλογα χρηματικά ποσά. Ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῶν ρεβόλβερ οἱ σωφῆρ καὶ οἱ ὑπάλληλοι δὲν εἶχον ἄλλο τι νὰ πράξουν εἰμὴ νὰ ὑψώσουν τὰς χεῖράς των. Οἱ ἐναντίον τῶν αὐτοκινήτων τοιούτοι λησταί θά εὗρουν εἰς τὸ ἐξῆς σοβαρὸν ἐχθρόν.

Εἰς τὸ Κιγκινῶτον μία ἐταιρεία ἰδρυθεῖσα ἐσχάτως, ἀναλαμβάνει εἰς ὅλας τὰς μεγάλας πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὴν μεταφοράν τῶν μισθῶν τοῦ προσωπι-

κοῦ διαφόρων ἰδρυμάτων.

Κατασκευάζει αὐτοκίνητα τεθωρακισμένα. Τὸ ὄχημα τοῦτο ζυγίζει 3 τόννους καὶ στοιχίζει 4000 δολλάρια καὶ δύναται ν' ἀναπύξῃ ταχύτητα μεγαλειτέραν τῶν 100 χιλιομέτρων κατ' ὥραν. Αἱ πλευραὶ αὐτοῦ ἀποτελοῦνται ἀπὸ πλάκας χάλιθος, τὸν ὅποιον δὲν δύναται νὰ διαπεράσουν σφαῖραι πολεμικῶν ὅπλων. Τὸ παρὸν καὶ τὰ παράθυρα εἶνε κατασκευασμένα ἐξ ἐνὸς εἶδου ὑάλου, ἥτις ἀντέχει ἐξ ἴσου εἰς τὰ βλήματα.

Αἱ ἀνώτεραι διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι, ὁ στρατὸς καὶ τὸ ναυτικὸν ἐπέγραψαν ἤδη μετὰ τῆς ἐταιρείας ταύτης συμφωνίας διὰ τὴν μεταφοράν μεγάλων χρηματικῶν ποσῶν, τὰ ὁποῖα θά ἐμπιστευθοῦν εἰς αὐτήν.

Α ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΜΑΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΜΑΛΕΙΟΝ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

(Ιδιαιτέρη ἐρευνά τοῦ «Θησαυροῦ» δι' ἐδικτῆς τακτικῆς συνεργάτιδος)

Τὸ Ἀμαλεῖον Ὁρφανοτροφεῖον ἰδρύθη τῷ 1855 ὑπὸ κυρίῳ τῶν ὁποίων προΐστατο ἡ εὐγενὴς δέσποινα Μαρία Ὑψηλάντη, κατόπιν τῆς φοβερᾶς ἐπιδημίας χολέρας, ἥτις, λυμαιομένη τὴν πρωτεύουσάν, κατέστησε πλείστα κοράσια ὀρφανά. Αἱ ὑπὸ τὴν Μαρίαν Ὑψηλάντη κυρία, ἀποφασίσασαι τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ὁρφανοτροφείου κοράσιον, ἀνεκοίνωσαν τὴν ἀπόφασιν αὐτῶν εἰς τὴν βασιλίσαν Ἀμαλίαν, παρ' ἧς ἔτυχον προθύμου ἐνίσχυσεως ἠθικῆς τε καὶ ὑλικῆς. Ἰδρυθείσης τῆς ἐταιρείας, ἐγκατέστη τὸ ὀρφανοτροφεῖον προσωρινῶς ἐν οἰκίᾳ τῆς πλατείας τῆς Ἐλευθερίας, τῇ σήμερον οἰκίᾳ Κομμουνιστοῦ, μετὰ μικρὸν δὲ ἀνηγειρετο τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Ἡρώδου τοῦ Αἰτικοῦ ὀρφανοτροφεῖον, ἐπονομασθὲν «Ἀμαλεῖον» ἐκ τοῦ ὀνόματος τῆς βασιλίσσης Ἀμαλίας, προσενεγκούσης πρὸς ἀνέγερσιν αὐτοῦ 65,000 δραχμῶν, αἵτινες συνελέγησαν τῇ μερίμνῃ αὐτῆς ἐν Πειρουπόλει διὰ λαχείου. Πλὴν τοῦ ποσοῦ τοῦτου ἡ βασιλίσα Ἀμαλία προσήνεγκε 16 χιλ. δραχμῶν ἀκόμη, αἵτινες τῇ μερίμνῃ αὐτῆς συνελέγησαν ὑπὸ φιλοπύχου ἐταιρείας ἐν Γερμανίᾳ. Ἀλλὰ καὶ αἱ ἰδρυταὶ κυρίαι, μάλιστα δ' ἡ Μαρία Ὑψηλάντη, εἰς γεναίας προσῆλθον εἰσφοράς. Καὶ

εὐεργέται οὐχὶ ὀλίγοι διὰ δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων ἐνίσχυσαν οικονομικῶς τὸ Ἀμαλεῖον Ὁρφανοτροφεῖον, ὅπερ σήμερον ἔχει ζηλευτὴν περιουσίαν, ὑπολογιζομένην ἐν ὧν εἰς 4.353.724 δραχμὰς χρυσῆς, ὡς προκύπτει ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ὁρφανοτροφείου κατὰ τὸ ἔτος 1917. Ἡ περιουσία αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ κτημάτων ἐν Ἀθήναις, ἐξ ἀπεράντου κτήματος ἐν Ὁρωπῷ, κληροδοτηθέντος ὑπὸ τοῦ μεγάλου εὐεργέτου Ἀνδρέου Συγγροῦ, καταλιπόντος πρὸς τοῦτοις ὑπὲρ τοῦ ὀρφανοτροφείου 15,000 λιρῶν καὶ πύργων ἐξ ἐτησίων σιδηρομῶν, ἐκ διαρκῶν χορηγιῶν καὶ ἐκ κληρονομῶν.

Ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ ἰδρυματος μέχρι τῆς σήμερον εὗρον ἐν αὐτῷ περιθαλψῇ περὶ τὰ 1500 κοράσια. Κατὰ τὸ Καταστατικὸν αὐτοῦ, ὁρος ἀπυρόβυτος παραδοχῆς κοράσιον ὑπογράφου, εἶνε ἡ ἀμφοτέρωθεν ὀρφανεία, ὀριζομένης ὡς ἀναγκαίας ἡλικίας τῶν 7 ἐτῶν καὶ ἐλάχιστον καὶ τῶν 10 ἐτῶν καὶ ἂν πῶτατον ὄριον, ἐπιτρέπεται καὶ ἡ παραδοχὴ ὀρφανῶν ἐξ ἐνὸς μέρους ἐκ πατρὸς δηλαδή ἢ ἐκ μητρός

ἀλλ' ἐπὶ μηνιαία καταβολή δραχμῶν 40· ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξ ἐνὸς μέρους ὀφφανῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίῃ τὸ ἐν δέκατον τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν τροφίμων. Σκοπὸς τοῦ ἰδρυματός εἶνε, καθ' ὃ ὀρίζει τὸ Καταστατικόν, νὰ μορφώσῃ ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδαιτωμένων κορασίων φρονήτους καὶ κοσμίας παρθένους, χρησίμους καὶ ἀγαθὰς εἰς τὴν κοινωνίαν γυναικας. Τὰ κοράσια διδάσκονται γράμματα ἐν Ἑσπεσίῳ σχολείῳ, ἀρτίως λειτουργοῦντι, ραπτικήν, κεντητικήν, ὑφαντικήν, μαγειρικήν «καὶ ὅσα καλὴ οἰκοδόμοι νὰ ὀφείλῃ νὰ γνωρίζῃ ἐντελῶς», ὡς προσφύεσται λέγει τὸ Καταστατικόν. Τὰ ἐν τῷ Ἀμαλείῳ Ὀρφανοτροφείῳ ὑπότροφα κοράσια ἀνέρχονται εἰς 220 ἐν μέσῳ ὧν καὶ ἔτος. Τὰ ἔσοδα τοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀνέρχονται τῷ 1918 εἰς δρ. 248.384.05 καὶ τὰ ἔσοδα εἰς δρ. 233.150.05· προκύπτοντος οὕτω περισσώματος δρ. 15.234. Τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔσοδα παρημένουσι τὰ αὐτὰ, ἐὰν ληφθῇ ἐπ' ὅφιν δι' ἡ δραχμὴ ἦτο ἰσότητος τοῦ φράγκου τῷ 1918 καὶ ὅτι ἡ ἐμφανίζομένη νῦν διαφορά ἐπὶ πλέον εἰς τε τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔσοδα προκύπτει ἐκ τῆς πτώσεως, τῆς υποτιμήσεως τῆς δραχμῆς.

Ἡ ὑπὲρ τῶν ὀφφανῶν μέριμνα εἶνε ὑπὸ πᾶσαν ἐποπὴν ἀξιόπαι-

ρος, δεδομένου δι' λαμβάνεται πρόνοια οὐ μόνον πρὸς μόρφωσιν αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τόνωσιν ὑγιεινῆς αὐτῶν. Ἐν τῷ κτήματι τοῦ Ὠρωποῦ, περιλαμβάνονται τὰ χωρία Σκάλαν Ὠρωποῦ, Μηλέας, Χαλκοῦτσι, Μαλακάσαν, τὰς γαῖας τῶν χωρίων Ὠρωποῦ, Μαργοπολίου, Καλάμου καὶ τὰς διὰ νταπέρων ἀγροῶν προσκτηθείσας, διατίθεται κατὰ τὸν χειμῶνα μὲν τὰ νταπέματα καὶ τὰ ἀσθενικά ἐκ τῶν ὀφφανῶν κατὰ τὸ θέρος δὲ πάντα τοῦ ἰδρυματος τὰ ὀφφανά, ἄγοντα ἐσοχῆς ὅσον ἐπιδιδόμενα εἰς σχολικὰς ἀσκήσεις, εἰς διδακτικούς περπατήτους, εἰς παιδιὰς ὑγιεινὰς, εἰς θαλάσσια λουτρά καὶ εἰς πᾶν τὸ χρήσιμον ἢ τὸ ὑγιεινόν. Τὸ Ἀμαλείον Ὀρφανοτροφεῖον, ἐπονομασθὲν Ἑθνικόν, μετὰ τὴν ἐξώσιν τοῦ Ὀδωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας ἀνέκτησεν ἀπὸ τοῦ 1881 τὸ παλαιὸν αὐτοῦ ὄνομα, κατόπιν ἀποφάσεως γενικῆς συνέλευσεως τῶν Κυριῶν. Τὸ ἴδρυμα τοῦτο διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς διοικήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν κυριῶν, ὧν μία πρόεδρος, καὶ ἐνὸς κυρίου, τοῦ ἐφόρου, ἀσφέντος οργάνου καὶ καὶ ἡγήτορα ταμίου. Τὰ μέλη τῆς διοικήσεως ἐπιτροπῆς ἐκλέγονται ὑπὸ γενικῆς συνέλευσεως τῶν μελῶν τῆς φιλοφρόνου εταιρείας τοῦ Ὀρφανοτροφείου.

ΣΕΛΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΘΛΟΥΣ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ

(Τοῦ τακτικοῦ μας συνεργάτου κ. Δημ. Δάλλα).

Ἐληξαν τέλος πάντων τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα τοῦ ἔτους τοῦτου μὲ τὴν ὥραιαν ἐσοτὴν τῆς πανηγυρικῆς ἀπονομῆς τοῦ ἐπάθλου εἰς τὴν πρωταθλήτριαν ὁμάδα τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου ἢ πρὸς τιμὴν τῆς ὀργάνωσης ἡ Ποδοσφαιρικὴ Ἑνωσις Ἐλλάδος εἰς τὸ Ν. Φάληρον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν.

Τὸ κύριον μέρος τοῦ προγράμματος τῆς ἐσοτῆς ἀπετελεῖτο ἀπὸ τῶν τελικῶν ἀγῶνα τῶν 2 Συνοδικῶν ὁμάδων τοῦ Πανιωνίου καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ὃν οἱ ὁμογεγεῖς ἰδίᾳ ἀνέμενον μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ ἀγὼν οὗτος ἐματαιώθη, διότι ἡ ὁμάδα τοῦ Ἀπόλλωνος, δι' οὗς λόγους ἔκρινεν ὀρθὸν δὲν προσήλθεν εἰς τὸ γήπεδον διὰ τὰ ἀγωνιστῆς πρὸς τὴν ἀναμενόμεσαν αὐτὴν ὁμάδα τοῦ Πανιωνίου, ἥτις καὶ ἀνεκρηγύθη νικήτρια ὑπὸ τοῦ διαιτητοῦ ἀνέν ἀγῶνος.

Ἐληκολούθησαν ποδοσφ. ἐπιδείξεις ὅλων τῶν ἄλλων ὁμάδων, μεθ' ὃ οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὰς ποδοσφαιρισταὶ ἐν ἄλῳ 77 ἐσπαιεῖς νέοι ἐν ἀθλητικῇ περιβολῇ παρήλασαν πρὸς τοῦ παρενρριθέντος κατὰ τὴν ἐσοτὴν ταύτην πρωθυπουργοῦ κ. Γονατᾶ, ὅστις μετὰ ὥραιαν προσφώνησιν καλέσας τὸν ἀ-

γῆγον τοῦ Πειραϊκοῦ Συνδέσμου κ. Χατζανδρέου ἀπένευκεν εἰς αὐτὸν τὸ κύπελλον τοῦ πρωταθλήματος ὑπὸ τὰ παλαῶδη χειροκροτήματα καὶ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους.

Κατὰ τὰ ἀποτελέσματα τῶν τελικῶν ἀγῶνων ἡ σειρά τῆς ἐπιτυχίας τῶν εἰς αὐτοὺς ἀγωνισθεῶν ὁμάδων ἔχει οὕτω:

Πειραϊκὸς Σύνδεσμος βαθμὸν 8 (κύπελλον).

Πανιώνιος Σύλλογος 5.

Ἀπόλλων Σμύρνης 3.

Πειραϊκὴ Ἑνωσις 3.

Παραθηναϊκὸς 1.

Κατάληκτος ὁ ἀθλητικὸς κόσμος τῆς Ἑυρώπης πληροφρορεῖται τὰς γιγαντιαίας προσόδους ἃς ἐπιτελοῦσιν οἱ ἀθληταὶ τοῦ Νέου Κόσμου, ἰδίᾳ δὲ ἡ Πανεπιστημιακὴ νεολαία.

Ἀκούσατε σεῖς ὅλοι οἱ προεστιάμενοι τῆς παιδείας, οἱ πρωτεῦντες τῶν 2 Πανεπιστημίων μας καὶ οὐ ἀκόμη ἀδικημένη ἀκαδημαϊκῇ Ἑλληνικῇ νεότης, τὰ ἀθλητικὰ θύματα τὰ ἀποτελεσθέντα ὑπὸ τῶν συνδεδειγμένων σφαιριστῶν τῶν 2 ἐνδόξων τῆς Ἀμερικῆς Πανεπιστημίων τοῦ Χέιβαρντ καὶ Πρίνστον κατὰ τοὺς ἐσχάτως διεξαχθέντας

ΝΕΑ ΝΕΑ
ΨΛΘΑΚΙΑ
ΚΟΜΥΑ ΣΤΕΡΕΑ

ΑΦΙΧΘΗΣΑΝ

ΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ

53 Σταδίου 53

ετρίους ἀνῶνας τῶν τριγύμων τῶν.

Ὁ Μὰν Κὺν ἔτρεξε τὰς 100 γυῖδας εἰς 9 8)19'' καὶ τὰς 2'0 εἰς 22 2)10.

Ὁ Βόρκε ἐπεβίβασε τὸ ρεκόρ τοῦ δρόμου 1 μιλίον (ρεκόρ ἐννοεῖται μετὰ τῶν 2 Πανεπιστημίων) εἰς 4' 24''.

Ὁ Τέυλορ τὸν δρόμον 440 γιὰρ δῶν 50 3)90''.

Ὁ περιφημὸς Τόμσον τὸν δρόμον 110 μ. μετ' ἐμποδίων εἰς χρ. 15 9)10''.

Ὁ Ράοφ Χίλλις ἔσχιζε τὴν σφαῖραν εἰς ἀπόστασιν 14 καὶ 96)ρο.

B

Ὁ Καρπέντερ εἰς τὴν ἐλευθέρῃ διακοβολίᾳ 39.99 μ.

Τὸ κατ'ἀπλήροον ἐν προκειμένῳ εἶνε ἡ ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς βελτίωσις τῶν ἐπιδόσεων τῶν Ἀμερικανῶν φοιτητῶν ἐπιμαρτυροῦσα τὴν καταβαλλομένην προσπάθειαν καὶ εἰδικὴν τέχνην καὶ προσοχήν, ἣν ἐφαρμόζουν οἱ Ἀμερικανοὶ εἰς τὴν προσπάθειαν τῶν σποδῶν καὶ πάσης νεότητος.

Ἡ ζωὴ ἦν διάγονοι οἱ Ἀμερικανοὶ φοιτηταὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῶν ἔχει οὐνιμοδῆ κατὰ τοιοῦτον ἐξαιρέτον τρόπον ὥστε καὶ τὰ ἀθλητικὰ ἀποτελέσματα νὰ μὴ εἶνε ἐκπληκτικά. Ὁ ἀθλητισμὸς εἰς τὰ Πανεπιστήμια ἔχει κυρίαρχον θέσιν, ἀσκεῖται δὲ μὲ λογικὸν σύστημα καὶ εἶνε ἡ λατρεία καὶ ἡ προσφιλεστέρα ἐνασχόλησις καὶ ἡ μοναδικὴ σκέψις τῶν φοιτητῶν. Δὲν πολιτικολογοῦσιν οἷτοι, δὲν σχολαστικίζουσιν, δὲν κατὰ τριβόρταιν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ τὰς πλατείας, δὲν ἀποφοιτοῦν τῶν Πανεπιστημίων τῶν μὲ κάτωχρα

πρόσωπα, μὲ καμπουριασμένον σῶμα, κουρασμένα, ἀναιμικά, ἀπορηγευμένα πλάσματα.

Διὰ τὰ προπαρὰσκευασθῆ ἕνα ἔθνος σοβαρῶς δι' Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας πρέπει νὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὸ Πανεπιστήμιον εἶνε ἡ Πολυτεία, εἶνε τὸ ὑποργεῖον τῆς Παίδειας. Ἐκεῖ ἐδρίσκεται τὸ ἄφρονον ὕλκων, ἐκεῖ τὸ ποιητικόν, ἐκεῖ ἡ ζωὴ ἐνός ἔθνους ἀναπαρίσταται. Ἄλλως αἱ μορμερεῖς προσπαθεῖται τῶν Γυμνασίων. Συλλόγων ὅσον φιλότιμοι καὶ ἀξιώπανοι εἶνε, δὲν εἶνε ἐπαρκεῖς ν' ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις ἀποτελεσματικῆς παραστάσεως ἐνός ἔθνους σεβόμενου ἑαυτοῦ εἰς ὀλυμπιακὰς συγκυρώσεις.

Δὲν εἶνε δυνατόν ὅπως λέγουσιν οἱ Γάλλοι νὰ προηγηθῇ τὸ κάρο τοῦ ἵππου, ὁ ὁποῖος τὸ σέρε.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΕΜΠΟΝ τὸν περιφημὸν Ἀμερικανὸν πυγμάχον τὸν κατανικήσαντα τὸν Γάλλον Καρπαντιέρο, ὁ ἐπιχειρηματίας αὐτοῦ Τὰξ Ὁρούγκεν ἐξεστράτευσεν ἐξ Ἀμερικῆς εἰς Εὐρώπην πρὸς εὐρεσιν ἐνός ἱκανοῦ πυγμάχου νὰ κτυπηθῇ μὲ τὸν Δέμπον.

Ὁ Ὁρούγκεν ἀντιπροσωπεῖται ἰσχυρὸν ὅμιλον Ἀμερικανῶν δολαριούχων, οἵτινες θέλουν νὰ θέσουν τὸν ἐθνικὸν τῶν πυγμάχων Ζάκ ἐπὶ τοῦ Ρίγκ ὅπως κτυπηθῇ με ἀντάξιόν του ἀντίπαλον.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς δὲν εὐρέθη ἀκόμα οὔτε εἰς τὴν Ἀγγλίαν οὔτε εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐὰν γὰρ κάθε ἐλπίδα καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας χώρας ὅπου θὰ συνεχίσῃ τὰς ἐρεῖνας του, εἶνε πιθανόν νὰ ἐπε-

κτείνῃ ταύτας καὶ μέχρι Ἑλλάδος ὅπου ἐπάρχει πιθανότης νὰ ἐπιτύχῃ, ἀρκεῖ ν' ἀνάγῃ τὸν φανὸν τοῦ Διογένης καὶ νὰ φωνήσῃ εἰς τὴν ὁδὸν Σταδίου «Ἄνθρωπον ζητῶ». Καὶ ὁ ἄνθρωπος θὰ εὐρεθῇ.

Ὁ Ὁρούγκεν ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν σχέσει πρὸς τὸν πυγμάχον Σίκι ἀπήντησεν ὡς οἷς ἑξῆς: Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ Σίκι θεωρεῖται ὡς ἄγριος καὶ οὐδέποτε αἱ ἀμερικανικαὶ ἀρχαὶ θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἐπανάληψιν ἐπεισοδίων, ὧν ἡ ἀνάμνησις διατηρεῖται ἔτι ζωηρά...

Ο ΣΟΥΗΛΟΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ πυγμάχος Ἐνὸν Πέροσον κατενίκησε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Στοκχόλμην τὸν Δανὸν Ζόργκεν θέσας αὐτὸν «κόνκ αὐτ» εἰς ἕνα Ρὸνδ.

Ὁ αὐτὸς εἰς τὴν Στοκχόλμην κατενίκησε τὸν Γερμανὸν Βορετιεν στράκτερο, τὸν ἐπονομαζόμενον ὁ «Καρπαντιέ τῆς Γερμανίας» εἰς τὸ 12ον ρόνδ.

Ὁ Πέροσον εἶνε περτοικισμένος μὲ ἑκτακτον ρώμην. Σκληρὸς, ἐνλύγιτος, τὸ δὲ θάρος του εἶνε ἀνάλογον πρὸς τὴν δύναμιν του. Εἶνε ὁ πυγμάχος τὸν ὁποῖον παρὰ κολυθῶν μετὰ προσοχῆς οἱ ἐνδία φερόμενοι.

Τηλεγράφημα ἐκ Ν. Ὑόρκης ἀγγέλλει ὅτι ἡ ἰατρικὴ ἐξέτασις τῆς παρούσης χειρὸς τοῦ Ἀμερικανοῦ πυγμάχου Μπέκετ ἐπιστοποίησεν ὅτι οὗτος θὰ δυνηθῇ νὰ πυγμαχῇ πρὸς τὸν Καρπαντιέρο 4. Ἰουλίου. Παρὰ ταῦτα ὁ Μπέκετ

ζητεῖ ἀναβολὴν 15 ἡμερῶν καὶ προσφέρει 1000 ἀγγλικὰς λίρας εἰς τὸν Καρπαντιέρο ἂν δεχθῇ αὐτήν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δὸκ Σμιθ πρὸς σφύρεθ νὰ ἀγωνισθῇ κατὰ τοῦ Καρπαντιέρο τὴν 4. Ἰουλίου ἂν ὁ Μπέκετ δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναλάβῃ τὸν ἀγῶνα.

Εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Σχολὰς Ἀλεξανδρείας παραλλήλως πρὸς τὰ λοιπὰ μαθήματα ἐξηπλώθη ἀρχοῦντος καὶ ὁ ἀθλητισμὸς, χάρις εἰς τὰς ἀόκτους προσπάθειας τοῦ ἀκαμάτου καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς κ. Σ. Σ. Συμεωνίδου, ὅστις δι καίως ἀπολαμβάνει τῆς ἐκτιμήσεως τῆς Διευθύνσεως Ἀλεξανδρινῆς κοινωνίας.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λούνα Παρκ τῶν Παρισίων ὁ Λεὼν Ἀνδρὲ κατέστρεψε τὸ ρεκόρ τῆς χορευτικῆς ἀποχῆς χορεύσας συνελθὼς ἐπὶ 51 ὥραν καὶ 57 λεπτά.

Κατὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους τούτου ἡ γαλλικὴ ἀεροπορικὴ ἐπιθεσία ἐσημείωσε τὴν οἷσιν κίνησιν.

2752 ταξιδιῶν δι' ἀεροπλάνων, Ἐναέριος διαδρομὴ 937.977 χιλιομέτρων 221.244 κοιλὰ ἐμπορευμάτων 21.706 κοιλὰ ταχυδρόμων, σάκων καὶ τέλος 2.188 ταξιδιῶν. Σημειωτέον ὅτι οἱ 4 αὐτοὶ μῆνες εἶνε χειμερινοὶ καὶ ἥκιστα βοηθητικοὶ δι' ἐναέρια ταξιδία.

Δ. ΔΔΛΛΑΣ

Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΠΤΑ

Ἐκτός τοῦ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τέ-
πτε ἀνευρίσκεται κατὰ πᾶσαν σχε-
δὸν σελίδα τῆς Ἀγίας Γραφῆς.
Ἔνεκα τῶν ἐπὶ ἡμερῶν κατὰ τὰς
ὁποίας ἐκτίσθη ὁ κόσμος, διότι ὁ
ἀριθμὸς οὗτος εἶνε ἱερὸς, ἔχομεν
ἐν τῇ ἀρχαίῳ τῇ ἐπὶ θαῦμα-
τα τοῦ κόσμου, τὴν ἐπιτακτικὴν
Ἔδραν, τὰς ἐπὶ παλαιότητας καὶ τὰς
ἐπὶ τῶν ἀγγελῶν, αἵτινες
προήγγελλον εἰς τὸν Φαραὼ ἐπὶ
τῇ εὐφροσύνῃ καὶ ἄλλα ἐπὶ ἀφο-
ρίας, τὸν πόλεμον τῶν οὐπὶ ἐπὶ
Θήβαις, τοὺς ἐπὶ σοφοὺς τῆς
Ἑλλάδος, τοὺς ἐπὶ λόφους τῆς
Ρώμης, τὴν πολιτείαν τῆς ἐπιση-
μον, τοὺς ἐπὶ ἀδελφούς, ὅπως ὁ-
νομάζονται, τὰ ἐπὶ ὄρη τῆς Τυρ-
ριανικῆς Μανουριανίας, τὰς ἐπὶ
θελάσας, ὅπως ὀνομάζονται ἄλλο-
τε τὰ ἐπὶ στόμα, δι' ὧν ἐξέ-
βαλλον εἰς τὴν Ἀδριατικὴν ὁ Πά-
δος, τὰ στόμα τοῦ Νείλου, τὸ ἐν
Κωνσταντινουπόλει Ἐπιτακτικόν,
τοὺς ἐπὶ λόφους τῆς Κωνσταντι-
νουπόλεως δι' ὃ καὶ Ἐπιτακτικὸς
καλεῖται, τοὺς ἐπὶ ἐπισκόπους ὁ-
τινες κατὰ τὴν ἱερὰν παράδοσιν ἀ-
πεσφάλαν εἰς Ἰσπανίαν ὑπὸ τοῦ
Πέτρου καὶ Παύλου, τὰ ἐπὶ τέ-
κνα τοῦ Ἀδά, ἐπίσημα ἐν τοῖς ἱ-
σπανικοῖς χρονικοῖς, τὸ θέμα ἐνὸς
τῶν δραμάτων τοῦ Λόπε δε Βέρα,
τοὺς ἐπὶ ἐκλέκτορας, τοὺς ἡγεμό-
νας δηλ. ὅσοι εἶχον ἄλλοτε τὸ δι-
κασίον νὰ ἐκλέγουν τὸν αὐτοκρά-
τορα τῆς Γερμανίας καὶ οἵτινες
ἐγκατεστάθησαν ἐν ἔτει 1292, τὸν
ἐπὶ τῇ πόλεμον, ἐφ' οὗ ἡ Προσω-

σία ἔγινε δύναμις πρώτης τάξε-
ως, τὸν ἐπὶ ἀγῶνα τῆς Ἑλ-
ληνικῆς Παλιγγενεσίας, 1821—
1827).

Σημειωτέον ἀκόμη, ὅτι καὶ ἐν
τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ ὁ ἀριθμὸς
ἐπὶ εἶνε συχνότερος. Ἡ ἑβδομάς
ἔχει ἐπὶ ἡμέρας, ἡ μουσικὴ ἐπὶ
τόνους καὶ τὸ ποίημα ἐπὶ χρώ-
μα, πλὴν τῶν τηλεσκοπικῶν, οἱ
πλανῆται εἶνε οὐπὶ. Ἐχομεν οὐπὶ
θανάσιμα ἁμαρτήματα καὶ ἐπὶ μου-
σικήν, ἐὰν δὲ πρόσῃ νὰ πιστεύ-
σωμεν τοὺς φυσιολογοῦντας, ἐπὶ
ἐπὶ ἐτῶν μεταβάλλεται τὸ ἀνθρώ-
πινον δέσμα. Οἱ Γάλλοι λέγουσι
πορομωδῶς πλὴν ἄλλων καὶ:
Πρόπει τὰ σιγῆς ἐπὶ τῆς τῆς
γλώσσης ἐνὸς στόματός σου
πρὶν λαλήσῃς. οἱ δὲ Ρώσοι: Οἱ
ἐπὶ δὲν προσμένουν τὸν ἕνα καὶ
οἱ Ἰσπανοὶ: Μὴ ἐπαίνει μηδὲ κα-
τηγόρει τινὰ πρὶν παρέλθῃς ὁ-
πὶ ἔτη. Λέγουσι κοινῶς, ὅτι οἱ
πλέον σοφοὶ ἄνθρωποι ἁμαρτάνου-
σιν ἐπὶ τῆς ἡμέρας καὶ ὅσας
οὐδ' ἀνέμεθα χαρὰν τινὰ τῶν ἡμε-
ρῶν, λέγουσι, ὅτι ἐξοικνόμεθα εἰς τὸν
ἑβδόμον οὐρανόν.

Διὰ Θεραπεύσιν

Καταρχάκτου, Στραβισμοῦ (ἀλ-
λοιθωρίας) Τραχυμῆτων κ.τ.λ.
δυνιστῶμεν τὴν τελειάν Κλι-
νικὴν

κ. Σπύριδον Χαραμῆ

τ. ὁφθαλμοῦ ὁφθαλμολόγος
21, Μεγάνδρου 27.

Τηλεφ. 654

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΗΡΟΔΟΤΟΥ

(Εκ τῆς συλλογῆς τοῦ συνεργάτου κ. Χ. Χρηστοδασίλη.)

Ἐκαστος Βαβυλώνιος ἐφόρει
εἰς τὸν δάκτυλόν του φραγίδα, καὶ
ἐκράτει χειροποίητον ῥάβδον, ἐπὶ
δὲ τῆς ῥάβδου ταύτης ἦτο γεγλυμέ-
νον μῆλον, ἢ ῥόδον, ἢ κριόν, ἢ ἄε-
τός, ἢ ἄλλο ἢ, διότι δὲν σιγήσειον
ποτε νὰ κρατοῦν βακτηρίαν ἀνεὶ δι-
ακριτικῶς τινος σημείου.

Τὰ πλοῖα τῶν Βαβυλωνίων ἦσαν
ἐσωτερικῶς μὲν πλεκτὰ ὡς κάνι-
στρα, ἐκ κλάδων ἱτέας, ἐξωτερικῶς
δὲ κεκαλυμμένα διὰ δερμάτων. Ἦ-
σαν καὶ στρογγυλὰ ὡς ἀσπίδες, χω-
ρὶς πῦρος καὶ πύργων. Τὰ μεγα-
λύτερα τῶν πλοίων τούτων ἐχώ-
ρουν ὅσους πέντε χιλιάδων ταλάν-
των. Εἰς ἕκαστον τῶν πλοίων τοῦ
των, διενθυνομένων ὑπὸ δύο να-
τῶν μόνον, μὲ μεγάλους κοντοὺς,
τοῦ ἐνὸς ἐμπρὸς καὶ τοῦ ἄλλου ὀπί-
σσω, ὑπῆρχεν ἀνὰ εἰς ὄνος, εἰς δὲ
τὰ μεγαλύτερα περισσότεροι 2 ὄνοι.
Τὰ πλοῖα ταῦτα κατήρχοντο μόνον
τὸν ποταμὸν καὶ δὲν τὸν ἀνήρχον-
το ποτε, διὰ δὲ ἐφθάνον εἰς τὴν
Βαβυλῶνα διελθόντες καὶ ἐπωλείτο
ἢ εἰλικρινῶς αὐτῶν, τὰ δὲ δέσματα ἐ-
φορτίζοντο εἰς τοὺς ὄνους καὶ με-
τεφέροντο εἰς τὴν Ἀρμενίαν διὰ
νὰ χρησιμεύουν εἰς ἄλλα ναυπηγού-
μενα, ὡς ἀνωτέρω εἶδομεν διὰ τὴν
μεταφορὰν ἐμπορευμάτων.

Πᾶσα Βαβυλωνία ἰθαγενῆς γυ-
νὴ ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ καθήσῃ α-
πὸς τῆς ζωῆς τῆς εἰς τὸν ναὸν
τῆς Ἀφροδίτης καὶ νὰ γνωρίσῃ
ξένον ἄνδρα. Βαβυλώνιοι, μεγαλο-
φροῦνοι διὰ τὰ πλούτη των, δὲν
κατεδέχοντο ν' ἀναιγνύωνται μὲ
τὰς ἄλλας, ἀλλὰ μετέβαινον εἰς
τὸν ναὸν ἐνὸς ὀχήματος κλειστοῦ
καὶ συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς δούλας
των. Αἱ περισσότεραι ὁμοῦς ἐπαι-
τον ὡς ἀκολούθως..

Εἰς τὸ ἱεμενὸς τῆς Ἀφροδίτης
ἐκάθητο πολλαὶ γυναῖκες ἔχουσαι
δεμένην τὴν κεφαλὴν μὲ ταινίαν,
καὶ ἄλλαι μὲν εἰσέρχοντο, ἄλλαι
δὲ ἐξήρχοντο. Μεταξὺ αὐτῶν, ἐξ
ὅλων τῶν περὶ, ἄφρονες εὐθεῖς
δρόμοις, διὰ τῶν ὁποίων διήρχον-
το οἱ ξένοι καὶ ἐξέλεγον. Ἀμα
γυνὴ τις ἐκάθητο ἐκεῖ, δὲν ἐπέ-
σπερε πλέον εἰς τὴν οἰκίαν τῆς,
πρὶν ξένος τις ῥῖψῃ εἰς τὰ γόνατά
τῆς νόμισμα καὶ γινώσκῃ μετ' αὐτῆς
ἔξω τοῦ ναοῦ. Ρίπτων τὸ νόμισμα
ὁ ξένος, ὥφειλε νὰ εἴπῃ:

— Ἐπικαλοῦμαι ὑπὲρ σοῦ τὴν
θεὰν Μόλιτταν.

Μόλιτταν δὲ ἐκάλουν οἱ Ἀσσύ-
ριοι τὴν Ἀφροδίτην. Ὅσον μι-
κρόν καὶ ἂν ἦτο τὸ δῶρον, δὲν
ὥφειλεν ἡ γυνὴ νὰ τὸ ἀπορρίψῃ,
οὐδὲ τῇ ἐπιστρέφετο, διότι τὸ ἀρ-
γύριον τοῦτο ἐθεωρεῖτο ἱερὸν. Ἡ-
κολοῦθει δὲ τὸν πρώτον, ὅστις τὴν
ἐφιλοδόρει καὶ δὲν ἀπεποιεῖτο κα-
νένα. Μετὰ τὴν γνωρίαν ἡγε-

ρίσκει τὴν θεὰν διὰ τῆς ἐκκληρώσεως τοῦ Νόμου. ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν της καὶ εἰς τὸ σῆς ὄσπιν μεγάλην ποσότητα ἀργυρίου καὶ ἂν τῇ προσέφερες, δὲν θὰ τὴν ἐπειδὴς νὰ παραδοθῇ εἰς σέ. Ὁ-σαι λοιπὸν ἦσαν ὠραῖαι καὶ ὕψη-λαὶ ταχέως ἀνεχώρουν ἐκεῖθεν, ὅσαι δὲ ἦσαν δυσειδεῖς προσέμενον πολὺν χρόνον μὴ δυνάμεναι νὰ ἐκ-πληρώσουν τὸν Νόμον. Τινὲς δὲ ἐθ' αὐτῶν ἔμενον οὕτω ἐκεῖ τρία καὶ τέσσαρα ἔτη.

Παραπλήσιος νόμος ὑπῆρχε καὶ εἰς τινὰ μέρη τῆς Κύπρου.

Οἱ Μασσαγῆται ἐγνώριζον κατὰ-πὸν τινὰ τὸν ὁποῖον ἔροιστον ἐν-τὸς πυρᾶς καὶ καθήμενοι πέριξ αὐ-τῆς ἐμέδνουν διὰ τῆς ἀσφορήσεως, ὅπως ἐμέδνουν οἱ Ἕλληνες διὰ τοῦ οἴνου.

Οἱ Μασσαγῆται συνομιλοῦντο μετὰ τῶν γυναικῶν των ἀναφαν-δὸν ὅπως τὰ πρόβατα.

Ἰδοὺ πῶς συνεβούλευσεν ὁ Κροῖστος, ὃν αἰχμαλώτισεν τοῦ Κύ-ρου, νὰ νικήσῃ τοὺς Μασσαγῆτας.

«Οἱ Μασσαγῆται, ὡς ἤκουσα, εἶνε ἄπειροι τῶν Περσικῶν ἀγα-θῶν καὶ ὅλως ἀσυνείδητοι εἰς τὰς ἀναπαύσεις τοῦ βίου. Ἄς σφάξω-μεν, ἄφθονα πρόβατα καὶ ἀφοῦ τὰ μαγειρεύσωμεν, ἄς ἐτοιμάσωμεν δι' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους πλουσι-οπάροχον γεῦμα εἰς τὸ στομάτε-δόν μας. Ἄς εὗρουν ἐπίσης πολ-λοὺς κρατήρας μὲ ἀκρατον οἶνον καὶ πολλὴν ποικίλιαν φραγῆτων Ἀ-φοῦ ἐτοιμασθῶν ὅλα αὐτὰ, ἄφρησε

ὡς ὀπισθοφυλακὴν ἀσθενὲς μέρος τοῦ στρατοῦ καὶ οἱ λοιποὶ ἄς ἐπι-στρέψουν πάλιν πρὸς τὸν ποταμὸν Ἀράξην. Ἐὰν δὲν ἀπαιτῶμαι, οἱ Μασσαγῆται, βλέποντες τόσα ἐξαί-ρετα πράγματα, θὰ ὀρμήσουν ἐπ' αὐτῶν καὶ τότε πλέον δὲν μᾶς μέ-νει ἄλλο παρὰ νὰ ἐκτελέσωμεν με-γάλα κατορθώματα».

Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐνι-κήθησαν πράγματι οἱ Μασσαγῆται, διότι ἔφαγαν καὶ ἐμέδνουν καὶ τοὺς κατέλαβον ἐν κραυγῇ οἱ Πέρσαι, οἵτε δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπε-ρασπισθῶν. Μεταξὺ δὲ τῶν ζω-γηθέντων ἦτο καὶ ὁ υἱὸς τῆς βα-σιλίσσης τῶν Μασσαγῆτῶν, τῆς Το-μόρης, ὁ Σπαργαπίσης. Ω

Ὁ Σπαργαπίσης αὐτὸς, αἶμα ἀ-νένηψεν ἐκ τῆς μέθης, παρεκάλεσε τὸν Κύρον νὰ τοῦ λύσῃ τὰ δεσμά, τοῦτον δὲ γενομένου, ἠτύχησεν ὁ σὺν ἀμέσως διὰ τὴν ἀποφύγῃ τὸ αἰ-σχος τῆς αἰχμαλωσίας.

Μάχης γενομένης μετὰ τὴν Κύ-ρου καὶ Τομόρης, μετὰ τὴν αὐτο-κτονίαν τοῦ υἱοῦ τῆς, αὕτη πληρώ-σασα ἀσπὸν ἀπὸ ἀνθρώπων αἷμα ἐξήρει τὸ πνῶμα τοῦ Κύρου με-ταξὺ τῶν φονευμένων Περσῶν, καὶ ἀφοῦ τὸ εὗρεν, ἐβύβισε τὴν κεφαλὴν του εἰς τὸν ἀσπὸν καὶ ὁ-βρίζουσα τὸν νεκρὸν εἶπε τὰ ἑξῆς:

— «Σὺ μὲν αἰχμαλωτίσας τὸν υἱόν μου μὲ δόλον μὲ ἠφάνισες ζῶσαν καὶ νικησάν σε, ἐγὼ δὲ, ὡς σὲ ἠπειλήσα, θὰ σὲ κορέσω αἵματος».

Ι. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗΣ

Νευρολόγος Ψυχίατρος

Δέχεται Βαλαωρίτου 9

ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΤΑ ΠΑΘΗΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΚΙΝΕΖΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

— Ἀλλὰ εἶναι περὶ τὸν εἶπεν ὁ Κῶ-Φό, ἀφοῦ ἀσφαλίζω τὴν μονο-μαχίαν καὶ τὴν αὐτοχειρίαν.

— Αἱ! φίλιτέ μου κύριε, ἀπε-κρίθη ὁ Γουλιέλμος Βίδουλφ με-διῶν, ξεύρετε ὅτι κυρία τις ἀσθέ-νεια ἠδύνατο νὰ σᾶς θανατώσῃ ἐν-τὸς ὀλίγων μηνῶν, καὶ τότε, ἡ ἔται-ρία θὰ ἐξεζῶνετο διακοσίας χιλι-άδας τάλληρα;

— Ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτοχειρία μου θὰ σᾶς ἐξημίωνε τὰ ἴδια, ὑποθέ-τω;

— Φίλιτε κύριε, ἐπέλαβεν ὁ πρόκτωρ λαμβάνων καὶ πλητῶν ἐλαφρῶς τὴν χεῖρά τοῦ Κῶ-Φό, εἶχον ἤδη τὴν τιμὴν νὰ σᾶς εἰπῶ, ὅτι πολλοὶ τῶν πελατῶν μας ἀσφα-λίζονται κατὰ τῆς αὐτοχειρίας, ἀλλ' οὐδέποτε αὐτοκτονοῦσιν. Ἐκ-τὸς δὲ τούτου δὲν μᾶς εἶνε ἀπηγο-ρευμένον νὰ τοὺς ἐπιτηρώμεν... Ὡ, ἐννοεῖται, μὲ ὅλας τὰς προφυλά-ξεις!

— Α! εἶπεν ὁ Κιν Φό.

— Προσθέτω δὲ, ὡς προσωπι-κὴν μου παρατήρησιν, ὅτι ἀπ' ὅλους τοὺς πελάτας τῆς Ἐκατοποῦτιδος, ἐκεῖνοι ἀκριβῶς μᾶς πληροῦνονσι περισσότερο καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἀσφαλιστῶν. Εἰπέτε μοι, σᾶς παρακαλῶ, —μεταξὺ μας— ποῖον λόγον θὰ εἶ-χεν ὁ πλούσιος Κιν Φό ν', αὐτοκτο-νήσῃ;

— Καὶ τί λόγον λοιπὸν ἔχει ὁ

πλούσιος Κιν Φό ν' ἀσφαλισθῇ; Ὡ! ἀπήντησεν ὁ Κ. Βίδουλφ, διὰ νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ ζήσῃ πολὺν καιρὸν ὥς πελάτης τῆς Ἐ-κατοποῦτιδος.

— Ἀδύνατος ἦτο περαιτέρω συζητήσις μετὰ τοῦ κυρίου πρόκτο-ρος τῆς διασήμεν ἀσφαλιστικῆς διακρίσεως, ἀφοῦ τόσην εἶχε πεποι-θῇ εἰς τοὺς λόγους του.

— Τώρα δὲ εἰς τίνος ὄφελος θὰ γείνη ἡ ἀσφάλεια αὕτη τῶν διακο-σίων χιλιάδων τάλληρων; Ποῖος θὰ ὠφελήθῃ ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου;

— Δύο θὰ ὠφελήθω, ἀπήντη-σεν ὁ Κιν Φό.

— Ἐξ ἑσού;

— Ὅχι, ἀντίως. Ὁ εἰς πενή-κοντα καὶ ὁ ἄλλος σκατὸν πενή-κοντα χιλιάδας τάλληρα.

— Πεντήκοντα λοιπὸν χιλιάδες τάλληρα ὁ κύριος...;

— Βάγγ.

— Ὁ φίλος σας Βάγγ.

— Μάλιστα.

— Καὶ ἑκατὸν πενήκοντα χιλι-άδας;

— Ἡ κυρία Λε Οὐ, ἐκ Πεκί-νου.

— Ἐκ Πεκίνου, προσέθεσεν ὁ Γουλιέλμος Βίδουλφ, ἐγγράφων ἀμφοτέρων τῶν δικαιούχων τὰ ὀ-νόματα.

— Καὶ πόσων ἐτῶν εἶνε ἡ κυ-

ρία Δὲ Οὐ; ἠρώτησεν ὁ πράκτωρ.
— Ἐγχοὶ καὶ ἐνός, ἀπήντησεν ὁ Κιν Φό.

— Ὡς ἴδὼν μία νέα κυρία, ἥτις θὰ εἶνε βεβαίως πολὺ γράϊα θῶαι θὰ πληρωθῇ τὸ ἀσφαλιζόμενον κεφάλαιον, ὑπέλαβε μειδιῶν ὁ διευθυντής.

— Διατί παρακαλῶ ἐ

— Διότι θὰ ζήσετε πλέον τῶν ἑκατῶν εἰδῶν, ἀγαπητέ μου κύριε. Ὁ δὲ φίλος σας Βάγγ πῶσων εἰδῶν εἶνε;

— Πενήκοντα πέντε.

— Ὁ φίλος σας δὲν θὰ λάβῃ ἀσφαλῶς τίποτε.

— Θὰ τὸ ἴδωμεν, κύριε.

— Ἄν ἤμην, κύριε μου, πενηκοντούτης, προσέθηκεν ὁ κ. Βίδουλφ, καὶ κληρονόμος ἀνθρώπου τριτάκου εἰδῶν, μέλλοντος νὰ γῆθῃ τὸ ἑκατοστὸν εἰς τῆς ἡλικίας του, βεβαίως δὲν θὰ εἶχα τὴν ἀπορροήν νὰ περιμένω τὴν κληρονομίαν.

— Δουλός σας, κύριε, εἶπεν ὁ Κιν Φό κατευθυνόμενος πρὸς τὴν θύραν τοῦ γραφείου.

— Ὅπως ὑμέτερος, ἀπήντησεν ὁ ἑκτίμος Βίδουλφ, προσκλίνων ἐνδοτικῶς τὸν νέον πελάτη τῆς Ἐκατοντούτιδος.

Τὴν ἐπαύριον ὁ ἰατρός τῆς εταιρίας συμφώνως πρὸς τὸ κατ'ασιατικὸν ἐπεσκέψθη τὸν Κιν Φό καὶ ἔγραψεν εἰς τὴν ἐκθεσὶν του: «Σῶμα σιδηροῦν, μὲς χαλυβδίνου, πνεύμονες ὁμοιάζοντες φρεσῶν».

Οὔτε ἡ Δὲ Οὐ οὔτε ὁ Βάγγ θὰ ση τὴν ἀσφάλειαν, τόσον ἀσφαλοῦς ἀνθρώπου, καὶ ἐπομένως τὸ συμβόλαιον υπεγράφη, παρὰ τοῦ Κιν Φό ἀφ' ἐνός, εἰς ὄφελος τῆς νεαρᾶς χήρας, καὶ τοῦ φιλοσόφου

Βάγγ καὶ ἀφ' ἑτέρου παρὰ τοῦ Γουλιέλμου Ι. Βίδουλφ ἀντιπροσωπεύοντος τὴν εταιρίαν.

Οὕτω ἡ Δὲ Οὐ οὔτε ὁ Βάγγ θὰ ἐμάνθανεν ποτε τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Κιν Φό διατεθέντα ἐκτός ἀπορροῦν τινός, τὸ ὁποῖον ἠνάγκασε τὴν εταιρίαν νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸ ἀσφαλισθὲν κεφάλαιον, δοτάντην γενναιοδωρίαν τοῦ πρώην ἐκατομμυριούχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

Ὁ κ. καὶ ἂν ἔλεγεν ἡ ἐσκέπειτο ὁ ἐντιμώτατος κύριος Βίδουλφ, τὸ ταμεῖον τῆς Ἐκατοντούτιδος ἠπειλείτο σπουδαίως διότι τὸ σχεδίων τοῦ Κιν Φό δὲν ἦτο ἐξ ἐκείνων τῶν ὁποίων τὴν ἐκτέλεσιν ἀναβάλλει τις ἀορίστως. Ὁ Μαθητὴς τοῦ Βάγγ κατεστραμμένος ἤδη οἰκονομικῶς εἶχε σοβαρῶς ἀποφασίσαι νὰ τετρατίσῃ βίον, ὅστις καὶ πλούσιος ὅτε ἦτο λύπας μόνον καὶ ἀντίαν ἐπροσέτει εἰς αὐτόν. Ἡ ὑπὸ τοῦ Σοῦν ἐγγχειρισθεῖσα ἐπιστολή, ὁκτώ ἡμέρας μετὰ τὴν ἀφίξίν της, προσήρχετο ἐξ Ἀγίου Φραγκίσκου, καὶ ἀνῆγγελε τὴν ἀναστολήν τῶν πληρωμῶν τῆς Κεντρικῆς Καλιφορνικῆς Τραπεζῆς.

Ἡ περιουσία δὲ τοῦ Κιν Φό ἀπετελεῖτο καθ' ὁλοκληρίαν σχεδὸν, ὡς γνωρίζομεν, ἐκ μετοχῶν τῆς Τραπεζῆς ταύτης, ἥτις ἐσχάτως ἦτο τόσον ἀσφαλῆς. Οὐδεὶς ὅμως ὑπελείπετο δισταγμός, ἡ δὲ εἰδησις ἦτο ἀληθὴς ὡς οὐκ ἔστιν. Αἱ ἐφημερίδες τὴν ἐβεβαίουν καὶ ὁ Κιν Φό κατεστρέφετο ἐντελῶς ὑπὸ τῆς κηρυχθείσης ἤδη πτωχεύσεως.

Πλὴν τῶν μετοχῶν ἐκείνων οὐδὲν τῷ ἀπέμεινεν. Ἡ ἐν Σαγκάη

κατοικία του, τῆς ὁποίας ἡ πώλησις ἦτο σχεδὸν ἀδύνατος, μόλις ἐλάχιστα θὰ τῷ ἀπέδιδεν αἱ ὀκτὼ χιλιάδες τάλληρα ὡς εἶχε πληρώσει ὡς ἀσφάλιστρα εἰς τὴν Ἐκατοντούτιδα καὶ μερικαὶ μετοχαὶ τῆς εταιρίας τῶν ἀεροκινήτων τοῦ Πέν Τοῖν, αἵτινες πωληθεῖσαι αὐθιμῶς, μόλις τοῦ παρείχον τὰ μέσα νὰ διέλθῃ ἀξιοπρεπῶς τὸν βίον.

Κάτοικος τῆς Δύσεως, Γάλλος ἢ Ἀγγλος, θὰ ἀπεδέχετο στοιχόπερον τὴν περιπέτειαν αὐτὴν τῆς ζωῆς. Κάτοικος ὅμως τοῦ Οὐρανίου Κράτους, ἄλλως ἐπρέπε νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ πράξῃ.

Ὁ Κιν Φό ἀληθὴς Κινέζος, καὶ ἄνευ ἐλέγχου συνειδήσεως, ἐξέλεγε τὴν αὐτοκτονίαν ὡς ἀπλούστερον μέσον ἀπαλλαγῆς μετὰ τῆς ἀπαθείας ἐκείνης, ἥτις χαρακτηρίζεται τὴν κωτὴν φυλὴν.

Ὁ Κινέζος ἔχει ἀδρανὲς μόνον θάρος ἀλλὰ τὸ ἔχει εἰς μέγιστον βαθμὴν.

Ἡ πρὸς τὸν θάνατον ἀδιαφορία του εἶνε πράγματι μοναδική. Ἀσθενῶν ἀναμένει αὐτὸν ἀπαθὴς κατάδικος καὶ ὑπὸ τὰς χεῖρας τοῦ δημίου τὸν περιμένει ἀροβός. Αἱ σιχαὶ δημόσια θανατικαὶ ἐπελέσεις, ἡ θέα τῶν φοβερῶν βασάνων, αἵτινες εἶνε ἐν χρήσει ἐν τῷ Οὐρανίῳ Κράτει, ἐξοικειωσαντοὺς Υἱοὺς τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν ἐγκοσμίων χωρὶς λύπην.

Εἰς πάσας τὰς οἰκογενεῖας ἡ ἰδέα τοῦ θανάτου εἶνε καθημερινή καὶ συνήθης ὁμιλία, δι' αὐτὸ συνήθης ὁμιλία. Δι' αὐτὸ συνήθως κλίνας βορρῶν, δῶρα γὰ γάμος καὶ διάφορα φέροτρα.

Ἡ διαρκὴς φροντίς τοῦ Κινέζου εἶνε ἡ ἀγορὰ φερέτρον.

Μεταξὺ τῶν σκευῶν τῆς οἰκίας τὴν πρώτην θέσιν κατέχει τὸ φέρετρον καὶ ὁ υἱὸς θεωρεῖ καθήκόν του, ὡς δείγμα ὑψίστης στοργῆς νὰ προσφέρῃ αὐτὸ εἰς τὸν ζῶντα πατέρα του. Τὸ πρὸς τοὺς νεκροὺς σέβας τοῦ Κινέζου ἀποτελεῖ τὴν βάσιν τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν διατήρησιν τῶν οἰκογενειακῶν δεσμών.

Επομένως ὁ Κιν Φό ἡσυχος ἐσκέπτετο τὸν τετρατίσμον τοῦ βίου του, ἀπὸ τὸ ἴδιον τοῦ τοῦ χέρι. Ἀσφαλείας τὸ μέλλον τῶν δύο προσφιλῶν αὐτοῦ ὄντων τί ἄλλο ἠδύνατο νὰ ἐπιθυμήσῃ; Οὐδέν. Οὐδὲ τὴν συνειδήσεως, προσενοῦσεν εἰς αὐτόν, διότι εἰς τὸν παράδοξον πολιτισμὸν τῶν λαῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀσίας θεωρεῖται πρᾶξις νομιμοτάτη, ἡ αὐτοχειρία.

Οὕτω ἡ ἀπόφασίς τοῦ Κιν Φό ἦτο μελετημένη καὶ οὐδεμία ἐπήλεια ἠδύνατο ν' ἀποτρέψῃ αὐτόν τῆς ἐκτελέσεώς της.

Ἄλλως τε ὁ φιλόσοφος ἠγγράει ἐντελῶς τὰ σχέδια τοῦ μαθητοῦ του. Ὁ Σοῦν ἐπίσης οὐδὲν περὶ αὐτῶν ἐγνώριζεν. Ἐν μόνον εἶχε παρατηρήσει ἅτι ἀπὸ τῆς ἐπιστοφῆς του ὁ Κιν Φό ἐφαίνετο αἰητικώτερος εἰς τὰς καθημερινὰς του ἀνοησίας.

Ὁ Κιν Φό παρήγγειλε τὸ φέρετρον αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν Μάου Τοῖν ὅπου κατασκευάζονται τὰ κάλιστα καὶ ἡρόδοτε ἕνα λευκὸν ἀλέκτορα, εἰς τὸν ὁποῖον κατὰ τὰς κινεζικὰς παραδόσεις ἐνσαρκούνται τὰ ἱπτάμενα πνεύματα. Εἴτα ἡτοιμάσε τὸ πρόγραμμα τῆς κηδείας

του και συνέταξε την διαθήκη του κληροδοτήσας εις μὲν τὴν νεαρὰν χήραν τὴν ἐν Σαγκάη οἰκίαν του, εἰς δὲ τὸν Βάγγ εἰκόνα τινὰ τοῦ αὐτοκράτορος Τάι Πιγγ, προσφι- λῆ εἰς αὐτόν.

Τὴν 20 Ὀκτωβρίου ἐφθάσεν ἀπὸ τὸ Μάου Τσὲν τὸ φέρετρόν του, οὐδείς ἐκ τῶν οἰκείων του ἐξεπλάγη, οὔτε ὁ Σὺν οὔτε ὁ Βάγγ οὔτε τις ἐκ τῶν ὑπηρετῶν του.

Τὸ νεκρικὸν αὐτοῦ ἀριστοτέχημα ἐποθετήθη εἰς τὸν θάλαμον τῶν προγόνων τῆς οἰκογενείας.

Πράγματι τὸ ἴδιον ἐκεῖνο θρόνον εἶχεν ἀποφασίσει ὁ Κὶν Φὸ νὰ ἀφήσῃ τὴν ζωὴν.

Ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἐφθάσε καὶ ἐπιστολὴ τῆς περιαλοῦς Δὲ Οὐ. Ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη ἀποπνέουσα ἐλιζοίνειαν καὶ ἀγάπην δὲν κατ'ὼρ ὥσπερ νὰ μετατρέψῃ τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ.

Ἡ νεαρὰ χήρα προσέφερεν εἰς τὸν Κὶν Φὸ τὴν μικρὰν περιουσίαν της. Τὰ πλοῦτή ἦσαν δὲ αὐτὴν ἀσήμαντα, ἔγραφεν ἡδύνατο νὰ τὰ στερηθῇ. Τὸν ἡγάπα τί περισσό- τερον τῆς ἐχρειάζετο; Δὲν ἡδύ- ναντο ἄραγε νὰ ζήσωσιν εὐτυχεῖς καὶ πτωχότεροι;

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΣ

Καταγγέλλεται ἡμῖν ἐκ διαφόρων πόλεων τοῦ ἐσωτερικοῦ διὰ πράκτορες τινες πωλοῦσι τὸν «Θησαυρὸν» πρὸς δρχ. 2.20—2.50 ἑκαστὸν τεῦχος.

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τοὺς ἀναγνώστας διὰ τὸ «Θησαυρὸς» πω- λεῖται μόνον πρὸς δύο δραχμάς. Ὅτιδήποτε ζητήσῃ ὁ πράκτωρ πε- ρισσότερον εἶναι κατάχρησις, διότι οὐδεμία δαπάνη δύναται νὰ δικαι- ολογησῇ τοῦτο. Ἐπομένως πᾶς τις νὰ πληρώσῃ μόνον 2 δραχμάς καὶ νὰ καταγγέλλῃ ἡμῖν πάντα πράκτορα ὁποδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἂν ζη- τεῖ περισσότερα.

—Ὁ θάνατός μου μόνος δύνα- ται νὰ τὴν πλουτίσῃ. Ἐσκέπτιο. Ἐμενεν ἡδὴ νὰ δοιθῇ ὁ χρόνος καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τῆς τελευταίας αὐτῆς πράξεως.

Ἡσθάνετο δὲ εὐχαρίστησιν κα- νονίζων τὰ κατ' αὐτὴν, καὶ ἐλπί- ζων δι' ἡ ὑστάτη του ὥρα δόξῃ καὶ ἂν ἦτο βραχεία, θὰ τοῦ χάριζε τοῦλάχιστον σιγμιαῖον τῆς καρδί- ας παλμόν.

Ἐπὶ τῆς περιοχῆς τοῦ Γιάμεν ἠγείροντο τέσσαρες ὁδοὶ οἰκιάδες ἐστολισμέναι δι' ὅλης τῆς φαντα- σίας τῆς κινεζικῆς τέχνης. Ὁνο- μάζοντο δὲ ἡ μὲν «Σκιάς τῆς Εὐ- νυχίας», ὅπου ὁ Κὶν Φὸ οὐδέποτε εἰσῆρχετο· ἡ δὲ «Σκιάς τοῦ Πλού- τιστος» ἦν ἐβλεπε μετὰ μεγί- στης περιφροήσεως· ἡ τρίτη «Σκι- ᾶς τῆς Ἡδονῆς», αἱ θύραι τῆς ὁ- ποίας ἀπὸ πολλοῦ ἦδη ἦσαν δι' αὐ- τὸν κλεισταὶ καὶ ἡ τετάρτη «Σκιάς τῆς Μακροβιότητος», αὐτὴν εἶχεν ἀποφασίσει νὰ κοιμηθῇ. Τὴν τε- λευταίαν ταύτην ἐθέλεξε καὶ ἀπε- φάσισε νὰ κλεισθῇ τὴν ἐπομένην νύκτα. Ἐκεῖ θὰ τὸν ἀνεύρισκον ἃ ποθαμένον καὶ εὐτυχῇ.

(Ακολουθεῖ)

ΤΟ ΧΩΡΑΦΙ

Ἡ Μοῖρα ποῦ ἀσυλλόγιστη
τὰ ριζικά μας γράφει,
τὸν κῆπον τὸν ἀνδόσπαρτο
τὸν ἔκανε χωράφι.
Τότε τὰ ρόδα ἐρέμιζαν
πανέρινα καὶ καλὰθια
καὶ ἰῶρα ἀπ' τὶς τριανταφυλλίδες
ἀτόμειναν τὰ ἀγκάδια.

Ἀχ! τὰ παλιὰ πῶς τ' ἄφησες,
καρδιά μου, καὶ πῶς ταῦρες!
τ' ἀηδόνι γκιώνης ἔργεινε
κ' οἱ πεταλοῦδες σαῦρες,
καὶ τ' ἀνοικτὸ καὶ γελαστὸ
κ' ὀλόφωτο καλῶδι
μνημα θοῦδ' κατήχησε
καὶ λείψανο ἕνα κοῦδει.

Φέγγει σὸ μνημα ὀλονυκτὶς
μὲ λάμψι κουρασμένη
σὰν ἀπὸ τὸ βασίλειμα
τοῦ ἡλίου ν' ἀπομένη
ὅς εἰν' ἀπ' τὸ βασίλειμα,
ὅς εἰν' ἀπ' τὴν σελήνη.
εἰν' ὀγκόκερι ποῦ ἄγρυπνο
θαμπὰ τὸ φῶς του χύνει.

Ἐσὺ καρδιά μου, εἶσαι ὑψηλὴ
—σάντα ὑψηλὴ δὲν ἦσουν!—
ζήτησ' ἀπὸ τὶς λύπες μου
μάτια νὰ σοῦ δανείσουν
νὰ δῆς μέσα σὸ μνημ' αὐτὸ
τ' ἀσκέπαστο σ' ἄγερσι
πῶς εἶσαι σὺ τὸ λείψανο
κ' ὁ ροῦς μου τ' ὀγκόκερι.

I. ΠΟΛΕΜΗΣ

A. O. Δ. O.

Τὸ γεγονός δι' ὁ Πρόεδρος
Χάρδιγκ ἀπήγγειλε λόγον εἰς μίαν
εὐρείαν ἀίθουσαν, ὅπου συνωδοῦν
Πολιτειῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐν-
δοξικῶν οἴκων τῶν Ἠνωμένων
Πολιτειῶν εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐν-
διαφέρον, καθόσον ὁ ρήτωρ ἀπο-
τελεῖ μίαν παγκοσμίως γνωστὴν
προσωπικότητα.

Πρὸ τοῦ ἀναλογίου, ὅπου ὁ ἐ-
πικρατὴς ρήτωρ ἐστηρίζετο, οἱ ὁρ-
γανιστὰς τῆς συγκεντρώσεως εἶχον
τοποθετήσῃ μίαν ἐδφευστάην συ-
σκευὴν, ἡ ὁποία ἀναπαρήγε τοὺς
λόγους του καὶ τοὺς μετέδιδεν εἰς
κεντρικὸν σταθμὸν ἀκουμάτων, ὁ-
τις τοὺς ἐξέπεμπεν εἰς πλείους
πόλεις τοῦ Κράτους.

Ἐνὰ παράδοξον ἐσωτερικὸν
δάνειον πρόκειται νὰ καλυφθῇ εἰς
τὴν Πορτογαλίαν. Οἱ τόκοι τοῦ δα-
νείου τούτου θὰ πληρῶνωνται εἰς
χρυσόν, ἐπὶ πλέον δὲ μολονταὶ ἡ
λίρα στερεὰ, στοιχίζει ἡδὴ 100
σκούδα (Σ. Θ. Πορτογαλ. νομισμ.
μονὰς) αἱ μετοχαὶ τοῦ δανείου θὰ
πωλοῦνται ἐπωφελέστατα διὰ τὸν
ἀγοραστήν, ὁπολογιζομένης τῆς λί-
ρας πρὸς 45 μόνον σκούδα. Κατ'
αὐτὸν τὸν τρόπον τὸ Δημόσιον θὰ
εἰσπράξῃ μόνον 100 ἑκατομμύρια
σκούδα, ἐνῶ θὰ πληρώσῃ τοκοχρε-
ωλύσιον 400 ἑκατομμυρίων. Ἐννο-
εῖται δι' ὑπὸ τοιοῦτος ὁρους ἡ ἐ-
πιτυχία τοῦ δανείου εἶνε ἐξησφαλι-
σμένη. Αἱ Τράπεζαι μάλιστα, διὰ
νὰ ἀνταποκριθῶσιν εἰς τὴν ζήτησιν
ἡραγκάσθησαν νὰ διπλασιάσουν τὸ
προσωπικὸν των.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΘΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ—ΒΟΣΤΙΤΣΑ—ΒΑΛΤΕΤΣΙ

Επανάστασις τοῦ 1821, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς ὀφείλει τὴν ἐλευθερίαν της, ἐξεδηλώθη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μὲ πολλὴν σφοδρότητα εἰς Πελοπόννησον. Τὸν

Μάρτιον τοῦ 1811 ὁ ηγεμὼν τῆς Μάνης

Πέτρος Μαυρομυχάλης προῖστατο χώρας καὶ φυλῆς, αἵτινες σὺν ἑπο- τε δὲ πᾶσι ὁλοσχερῶς εἰς τὴν ὁμαστικὴν κυριαρχίαν. Πρὸ δύο ἡ- δὴ μηνῶν ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρῶ- νης εἶχεν ἔλθειν εἰς Μάνην ἐκ τῶν Ἰονίων νήσων, ὅπου ὑπηρετεῖ μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου εἰς τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν. Οἱ δύο οὗ- τοι κατεπαινετοὶ καὶ πολέμισται ἀπε- τέλεσαν τὸν πυρῆνα μιᾶς πολέμι- κῆς δράσεως, ἣτις ἀνεσιτάωσε τὴν Πελοπόννησον ἀπ' ἀκροῦ εἰς ἄκρον, τοῦ ἀεινῆστον ἐπισκόπου Παλαι- ὶων Πατρῶν, εὐλογήσαντος τὴν ση- μαίαν τῆς Ἐπανάστασεως εἰς τὴν Μοῦνην τῆς Ἀγίας Λαύρας.

Πρὸς περιστολὴν τῆς τόσον ὀρμη- τικῶς ἐκκοραγείσης εἰς τὸν Μωρη- ᾶν Ἐπανάστασεως ὁ Χουρσί πα- σᾶς ἐξέπεμψεν ἐξ Ἰωαννίνων ἰ- σχυροτάτας δυνάμεις. Οὕτω ὁ μὲν Κιοσὲ Μεχμέτ πασᾶς ἔλθοιεν ἐν- τολὴν νὰ δοῦσιν πρῶτον τὴν Ἀνα- τολικὴν Ἑλλάδα καὶ ἔπειτα νὰ ἐσ- ἑλθῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον· ὁ δὲ Μουσταφάμπεης ἐστάλη κατ' εὐθεῖ- ἀν ἐναντίον τοῦ Μωρηᾶ διὰ τῆς δυ-

τικῆς Ἑλλάδος, ἣτις δὲν εἶχεν ἀ- κόμῃ κινηθῇ. Ὁ Μουσταφάμπεης κατήλθεν ἀκολούτως εἰς τὰς Πά- τρας, ὅπου μὴ εὐρὼν οὐδεμίαν ἀν- τίστασιν ἐλεηλάτησε τὴν πόλιν καὶ ἀκολούθως ἐφώρμησε κατὰ τοῦ Αἰ- γίου (Βοστίτσα) τὸ ὁποῖον ἔκτισεν ἐν θεμελίῳ. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς μικρὰν εὐρίσκειν ἀντίστασιν ἐπο- χώρησε διασκορπίσας τοὺς πολιορ- κοῦντας τὸν Ἀκροκόρινθον καὶ τὸ Ναύπλιον καὶ τέλος εἰσῆλθε τὴν- θην Μαῖου εἰς τὴν Τρίπολιν. Ἡ ἄ- φριξις τοῦ Μουσταφάμπεη κατεπτό- σε τοὺς πολιορκοῦντας. Ὁ Κολοκο- τρώνης προσέτεινεν ἀμέσως νὰ κα- ταληφθῇ ἰσχυρῶς τὸ Βαλιέτσι, ὁ δὲ Ἕλλας Μαυρομυχάλης ἐξετέλε- σε πρῶτος τὸ ἔργον· Ἀντόθι συνήλ- θον καὶ ἄλλοι ὀπλαρχηγοὶ καὶ οὗ- τω ἀπρητίσθη δύναμις ἐξ 845 ἀν- δρῶν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Κυ- ριακούλη Μαυρομυχάλη. Ὁ Κολο- κοτρῶνης ὠδήγησεν αὐτοὺς πῶς πρέπει νὰ ὀχυρωθῶσι, παρεσκεῖα- σε τὰ ἄλλα σήματα ἵνα δράμωσιν εἰς βοήθειαν ἐν καιρῷ εὐθέτω καὶ ἀεικίνητος ὢν ἐκονῆται εἰς Βα- λιέτσι, ἐγενναίεζεν εἰς Πάσαν καὶ ἐδείκνυε πᾶσι Χουρσίτοι. Το σπο- τῶπως, ὅτε ὁ Μουσταφάμπεης ἐ- πετίθη κατὰ τοῦ Βαλιετσίου, ἠτή- θη αἰσχυρῶς μόλις δὲ κατῴρθωσεν ὁ ἴδιος νὰ σωθῇ διὰ τῆς γυναι- κὸς τῆς ἑσπέρου. Εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἡμετέρων περιέπεσαν ἅ- πειρα λάφυρα, διότι οἱ φεύγοντες ἵ- να ἀναγκαιώσιν τὴν ὀρμὴν τῆς κα-

ταδιώξεως ἔρριπον τὰ ἐπύχρσα καὶ ἐπαρνηρωμένα αὐτῶν ὅπλα ἐγ- καταλείναντες καὶ τὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ φορητὰ καὶ τὰ πρὸς βόλα.

Τὸ ἐν Βαλιετσίῳ τρεῖς αἰῶν τοῦ ὑπῆρξεν ὁ θεμέλιος λίθος τῆς

ΣΕΝΑ ΗΘΗ

ΤΑ ΟΡΙΤΣΙΑ ΕΝ ΚΙΝΑ

Ἀπὸ τὰ περιεργα τοῦ κόσμου δύναται νὰ θεωρηθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κοριταῶν εἰς τὴν Κίνα. Ἰδοὺ πῶς περι- γράφει ταύτην εἰδικὸς ἀπεσταλμέ- ρος Γαλλικῆς ἐφημερίδος.

Καίτοι ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητι- ὶν εἰς τὰ ἀνώτερα παρθεναγω- γεῖα αὐξάνει ἀδιακόπως ἐν τοῦ- τοις αἱ μικραὶ κόραι τῆς Κίνας δὲν φοιοῦν σήμερον εἰς τὰ σχο- λεῖα εἰμὴ μέχρι τοῦ 19ου ἢ 11ου ἔτους καὶ κατότιν ὑπανδρεῖονται. Ἡ γυνὴ εἰς τὴν οὐκ ἐπὶ αἱ εὐ- κέρειας τῆς ὁδὸς μεταρ- ρίμει τῆς ἐκπαιδεύσεως, ἣτις εἰς τὰ κατώτερα σχολεῖα περιορίσθη σχε- δὸν μόνον εἰς ἡθικὴν, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης φροντίδος ἐξασκουμένην. Τὰ κοριτσάκια ἐκπαιδεύονται τῇ βοήθειᾳ λευκωμάτων μὲ εἰκόνας καὶ χωρὶς κείμενα. Αἱ μαθήτριά- τινες βλέπουν, ὁ διδάσκαλος ἐξηγεῖ. Ὁ- λίγον κατ' ὀλίγον ἐμφανίζονται με- ρικὰ ψηφία, ἔπειτα μικρὰ γρά- μματα καὶ τέλος ἀπλὰ κείμενα.

Ἡ παροιμιώδης Κινεζικὴ εὐ- γένεια διδάσκειται εἰς τὰ σχολεῖα, ὅπως καὶ εἰς τὸ σπίτι. Ἀπὸ νε- αρωτάτης ἡλικίας αἱ μαθήτριά- τινες μανθάνουν νὰ χαίρωσιν, νὰ δέ- χονται ἐπισκέψεις κατ' ὅλους τοὺς καιρούς τῆς ἐδιμοσιπίας, νὰ προσφέρουν τοῖς ἢ ὀμοφύλλοις εἰς

Πελοποννησιακῆς ἀνεξαρτησίας καὶ δικαίως ἐξυμνήθη ὡς ἐν τῶν μᾶλλον ἀξιωματικῶν ἐργῶν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἐπανάστασεως.

Ο ΙΣΤΟΡΙΚΟΣ

ἡλικιωμένον πρόσωπον κλπ. Αἱ ἐννοιαὶ τῆς ὑπηρετικῆς οἰκονομίας ἔχουν σαφῶς καταναχθῇ—οἰκιακὴ σύμπραξις μετὰ τῆς μητρὸς, ἐπι- μέλεια εἰς τὴν διατήρησιν τῶν δι- δάκτων ἢ ἄλλων ἀνικειμένων τοῦ πατρὸς, τέλεισις ἱεροτελεστιῶν. Τὸ τελευταῖον ἔτος ἀσκήσας καὶ παρ- οντικὴ ἐκπαίδεισις ἀρκετὰ ἐκτετα- μένη. Τὰ καθήκοντα τῆς νεαρᾶς οὐκ ἐπὶ ἑνὶ τῶν συγγενῶν καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀποτελοῦν ἰδι- αίτερον κεφάλαιον. Ἀπαιτοῦν με- γάλην ψυχικὴν δύναμιν καὶ σπου- δάζονται εἰς δύο λέξεις:—ὕπακο- ἡν καὶ αὐταπάνοσιν.

Ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ ὑποκινῇ τὸν οὐκ ἐπὶ τῆς, ὅστις θὰ ἔχῃ ἡλικί- αν 12—16 ἐτῶν, ὅπως φοιτᾷ εἰς τὰ σχολεῖα καὶ ἐργάζηται καλῶς. Νὰ συμμερίζεται τὴν πτωχείαν τοῦ καὶ νὰ εἴη ἐν δημοσίᾳ πρὸς τὰς ἀ- δελφὰς τὸν. Πρὸ πάντων δὲ νὰ ὑ- ποτάσσεται καθ' ὅλοκληρον εἰς τὴν πενθεράν της. Ἐάν ὁ οὐκ ἐπὶ τῆς λάβῃ καὶ δευτέραν γυναι- κα, ὀφείλει νὰ τὴν θεωρῇ ὡς ἀ- δελφὴν καὶ νὰ περιποιῇται τὰ τέ- κνα της ὡς ἰδικὰ της. Ἡ πίστις ἐν τῇ χηρείᾳ ἀπαιτεῖ παράδειγ- μα μεγίστης ἀρετῆς, εἰς δὲ τὰς ὑστάτας περιστάσεις ἡ γυνὴ προ- πει νὰ γνωρίζῃ νὰ θυσιάζῃ καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν της

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΜΙΑ ΣΚΛΗΡΑ ΜΟΔΑ

«Μία σιλουέττα χωρίς κορός, τῆς σὲν, μία εικόνα χωρίς κάδρον. Αὐτὴ ἡ σωστὴ παρατήρησις προέρχεται ἀπὸ μίαν ὠραιότητα Γαλλίδα ἡθοποιόν, ἡ ὁποία εἶχε τὴν σοφίαν ποτὲ νὰ μὴ ἀπερῶνῃ ψυχῇ τε καὶ σῶματι στὴν μόδα, ὥστε νὰ φθάσῃ σὶδ' ὑπερβολικὸν σημεῖον νὰ παρῶσι αἰσάζεται χωρὶς κορός, παρ' ὅλη τὴν ἐλευθερίαν ποὺ ἔδωκε τελευταίως ἡ μόδα γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Καὶ πράγματι ὅλον αὐτὸν τὸν τελευταῖον καιρὸν βλέπει καρεῖς κάθε τόσον σιλουέττες ἀφωσιωμένες μὲ τὴν

τοιο σημεῖον, ὥστε νὰ ὁμοιάζον σὲν κινούμενες σάρκες ἀρνιοῦ ἢ μᾶλλον βωδίου ἐπάνω σὲ σούστες. Καὶ ὅχι μόνον αὐτὸ ἀλλὰ ἡ ἔλλειψις τοῦ περιορισμοῦ τῶν σιμάτων ἐπέφερε καταστροφικὴν αὐξήσιν δόρους καὶ σαρκῶν σὲ πολλὰς καμαρωμένες σιλουέττες τῶν Ἀθηναίων. Τώρα ὅμως ποῦ ἡ σκληρὰ μόδα ἐξέδωκε νέον ἱκανὸν διὰ τοῦ ὁποίου ἐποχρεοῦνται αἱ κυραὶ νὰ ὑποβληθῶν σὲ ἀναγκαστικὰ δεσμά, θὰ βαρευναστενάζουν, ἀπὸ τὸ σφίξιμο τοῦ κορὸς. Ἀλλὰ θὰ γλυτώσῃ συγχρόνως ὁ κόσμος ἀπὸ τὸ ἀντιπαθητικὸν θέαμα.

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

ΑΘΗΝΑΙ

Νέον κέντρον προστέθη διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς γλεντζέδες ἢ μᾶλλον τοὺς χορευτὰς τῶν Ἀθηναίων, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖ ἡ μοναδικὴ ἐκδήλωσης τοῦ γλεντιοῦ νὰ εἶναι ὁ χορὸς.

— Εἰς τὸ καζίνο τοῦ Ν. Φαλήρου ἀπόγευμα καὶ βράδυ κοσμοπληθύνει ἐκεῖ μέσα Πειραιώτισσες, Πειραιῶται Ἀθηναῖοι, ξένοι, μία ποικιλία φυσιογνωμιῶν, τύπων, καὶ κοινωνικῶν τάξεων.

— Κυρίως τὸ βράδυ εἰς τὸ καζίνο τοῦ Ν. Φαλήρου ἐπικρατεῖ ζωηρότης μεγάλη, οἱ πατινάροντες εἰνε πολυαριθμοί, οἱ χορεύοντες ἐπίσης καὶ ἔτσι

ἐπικρατεῖ μεγάλη κίνησις.

— Μεταξὺ ἐκείνων ποὺ πατινάρουν πολὺ χαριτωμένα εἰνε τὰ Κυβελάκια, τὰ ὁποία εἰνε ἀκούραστα, πότε χορεύουν πότε πατινάρουν, συζητοῦν, καλαμπερίζουν, καὶ πότε νὰ τῆς δῇτε στὸ Καζίνο, σὲ λίγο τὰ βλέπετε στὸ Τροκαντερό καὶ μετὰ ἀπνευστεῖ αὐτοκίνητο καὶ πρόβει στὸ θέατρο, αἰκί νηπτε, καὶ αἱ δύο.

— Ἀπὸ τὰ τελευταῖα ἔργα ποῦ ἐπαίχθησαν ἡ κυριώτερα (προμείρα) ἦτο ὁ «Χορευτὴς τῆς Κυρίας» στὸ θέατρον Κυβέλης καὶ κάθε βράδυ γίνεται κοσμογαλασίᾳ. Ἰδίως παρατηρεῖται ὅτι εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον παρήλασαν ἀπὸ ἐκεῖ ὅλες αἱ μονταὶν τῶν Ἀθηναίων. Εἰ-

νε, βλέπετε, τὸ ἔργον ἐνδιαφέρον μίαν καὶ εἶνε παρμένο ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ζωὴν τους. Ντάντσιγκ χορὸς, ὁ χορευτὴς τους, αἱ συνηθεῖαι των, αἱ ἀντιλήψεις των.

— Ἡ κ. Κυβέλη παρουσιάζει τρεῖς τουαλέττες θαυμάσιες. Στὴν πρώτην πράξιν μία, ἀπὸ ζωρζέτ φουτικὴ ὁμοιο καπέλλο πλατύγυρον, μὲ ἀσημένια ἄνθη ἢ καὶ ἐπίσης ἀπὸ ζωρζέτ. Στὴν δευτέρᾳ πράξιν μία τουαλέττα ἀπὸ μπλε μαρὲν λαμπερῇ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μεγάλα βολὰν καὶ ἔχει τὰν τάλλια ὑψηλὰ ὅπως θὰ ἐπικρατήσῃ τὸν χειμῶνα.

— Ἀλλῇ ἐκπληξίς γούστου ἡ κοκκατρίαρὴ στὴν τρίτην πράξιν μὲ τουαλέττα ἀπὸ μαροκαὶν λευκὴ. Ἀπλὸ καὶ ὠραιόγραμμα ὡς μόνῃ γαρνιτούρα μίαν καμέλλια, ροδόχροη ἀπὸ μεταξωτὸ καὶ μία καὶ μικρὴ ἐπίσης ἀπὸ μαροκαὶν. Καπέλλο φουτικὴ καστόρι μεγάλο γαρνιρισμένο μὲ λουλούδια διάφορα χρώματα.

— Στὸ Σκαίτιγκ τῆς Κηφισίας ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ βιολιοῦ ἐνὸς δαιμονισμένου τσιγγάνου Ἀθηναῖοι καὶ Ἀτθίδες χορεύουν καὶ πατινάρουν. Ἰδίως τὴν Κυριακὴν ἡ κίνησις εἶνε ἀξιοθαύμαστος. Ἀμέτρητα αὐτοκίνητα μεταφέρουν εἰς τὸ δροσερὸν προάστειον κομψὸν, ὠραῖον, χαριτωμένον κόσμον.

— Κάθε ἐμφάνισις ἐκεῖ καὶ ἕνα κροκὶ παριζιάνικον μοντέλλον. Ἡ τακτικώτερα θαμὼν ἐκεῖ εἶνε ἡ ὠραία Ροκανίδη, κ. Βενετσάνου, ἡ ὁποία ἔσσε φορὲς ἐνεφανίσθη ἐκεῖ τόσες τουαλέττες ἐπαρουσίασε. Κυρίως ὅταν φορῇ ζωρζέτ μὲ χρώματα μῶδ, ρόζ, πράσινο, ἢ ἀσημένιο καὶ ὅμοια καπέλλα εἶνε θαυμάσια.

— Μετὰ τὸ φαγητὸν τὸ βράδυ ἐκεῖ θεῶνται κυρίες μὲ τουαλέττες χορροῦ, τόση πολυτέλεια ἐπικρατεῖ. Ἀντιθέτως

τὰ ἀπογεύματα ὅσες παραθερίζουν στὴν Κηφισίᾳ πηγαίνουν μὲ φορέματα λινὰ ἢ κρεπὸν ἀπλοῦστατα καὶ μεγάλα ψάθινα καπέλλα.

— Ἡ κυριώτερα ἀττρακτιὸν τοῦ Σπόρτιν-κλόμπ τῆς Κηφισίας εἶνε ὁ Τσιγγάνος βιολιστὴς, ἔχει ἔλθῃ ἀπὸ τὴν Πόλιν, ὅπου ἔπαιξε στοὺς Τοκατλιάν. Εἶνε ἕνας πολὺ περίεργος καὶ ἐνδιαφέρον τύπος, καὶ ἴσως ὁ καλλίτερος βιολιστὴς τοῦ εἶδους του, ποῦ ἔχομεν ἀκούσῃ.

— Πολλὲς κυρίες πηγαίνουν μόνον γιὰ νὰ ἀκούσουν τὸν Τσιγγάνον, καὶ μὴ ἀφριβάλλετε ὅτι τὰ μεράκια ἤρχισαν ἤδη, καὶ ὡς τὸ τέλος τοῦ καλοκαιριοῦ θὰ ἔχομεν αἰσθηματάκια καὶ σκανδαλάκια.

ΚΟΣΜΙΚΗ

ΠΕΝΙΕΣ

Ἐγνώσθη ὅτι οἱ χωροφύλακες τοῦ Πειραιῶς θὰ ἐκγυμνασθῶν κατὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα.

— Διὰ τὴν ἐκγυμνασίαν των θὰ προσληθῇ καὶ εἰδικὸς γυμναστής.

— Τοιοῦτοτρόπως θὰ ἔχομεν Ἀγγλοσουηδικὴν ἀστυνομίαν.

— Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Ἀγορανομίας, προβαίνουσα εἰς διατίμησιν τῶν γλυκυσμῶν, ἐλησμονήσῃ καὶ κλυκῦσμα κατ' ἐξοχὴν ἀγαπητὰ εἰς τοὺς Ἀθηναίους.

— Ἀφῆκεν ἔξω τὸν χαλδῶν, τὴν ὑπουργάτσιν, τοὺς λουκουμάδες, τὸ ριζόγαλον καὶ ἄλλα.

— Πωλοῦνται δὲ ὅλα αὐτὰ εἰς τιμὰς κανονιζομένας κατ' ἀρέσκειαν ὑπὸ τῶν καταστηματαρχῶν, δηλαδὴ αἱ σχροκερδῶν.

Χθὲς δύο σουφραζέτζοντα δεσποινίδια ὠδηγήθησαν ἐν πομπῇ εἰς τὴν πταῖσμα, διότι ἀνέδθησαν εἰς τὸ ἐν κί-

νήσει τῶν τῆς Καλλιθέας.

— Παρ' ἄλλην δὲ τὴν ρητορικὴν, τὴν ὁποῖαν ἀνέπτυσαν, δὲν κατωρθώσαν νὰ γλυτώσουν τὸ πρόστιμον.

✧ ✧

Πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηυθύνθη καὶ νέα ἀπειλητικὴ ἐπιστολή.

— Ὁ ἐπιστολογράφος δηλοῖ εἰς τὸν κ. Κορινθίαν ὅτι, ἐὰν δὲν... ἀνεβάσῃ καὶ πάλιν τὴν λίραν, διὰ νὰ ἐπανακτίσῃ ὁ γράφων τὰ χρήματα ποῦ ἔχασε κατὰ τὴν πτώσιν τῆς, θὰ τὸν δολοφονήσῃ.

— Σημειώτεον ὅτι εἶναι ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν τρομερὰ ἐπιστολή τὴν ὁποῖαν λαμβάνει ὁ κ. ὑπουργός.

✧ ✧

— Φωμί στοὺς δρόμους σὲ κάρρο!
— Τὸ ἐπιστεῦσατε ποτέ; Καὶ ὅμως εἶνε ἀληθές.

— Κάποιος ἐπιχειρηματίας καυορθώσας νὰ προμηθευθῇ ἄλευρα πέμφθηνα ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου παρασκευάζει ἄσπρο φωμί.

— Καὶ τὸ πουλεῖ ἐπὶ τὴν σὲ κάρρο στὶς γειτονιὰς πρὸς πέντεδραχμὲς τὴν ὀκά.

— Δηλαδή μιὰ δραχμὴ φθηνότερο ἀπ' τὸ φωμί τῶν φούρνων.

✧ ✧

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφάσισε ὅπως χορηγήσῃ καὶ νέον δικαίωμα εἰς τὰς γυναῖκας.

— Διὰ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἐπέτρεψε ὅπως διορίζωνται δικηγόροι καὶ γυναῖκες αἰτινὲς θὰ παρίστανται μόνον εἰς τὰ κατώτερα δικαστήρια καὶ οὐχί εἰς τὰ Ἐφετεία καὶ τὸν Ἀρειὸν Πάγον.

✧ ✧

— Ἡ Παιδαγωγικὴ ἐπιθεώρησις ἀπεφάσισε ὅπως διορίζωνται δικηγόροι καὶ γυναῖκες αἰτινὲς θὰ παρίστανται μόνον εἰς τὰ κατώτερα δικαστήρια καὶ οὐχί εἰς τὰ Ἐφετεία καὶ τὸν Ἀρειὸν Πάγον.

— Ἐπὶ τῇ θύρᾳ αὐτῆς, γνωστὸς ἀντι-

ζηλωτὴς ἠκούσθη λέγων·

— Κύριε Πρόεδρε, τὸν νοῦν σας, γιὰ τί ὅπου δὲν πίπτει λόγος, πίπτει ῥάβδος.

— Καὶ οἱ ἀκηκόετες ἐγέλασαν διὰ τὴν χαριτωμένην ἀναφώνησιν τοῦ ἀντιζηλωτοῦ.

✧ ✧

— Ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ ὑγειονομεῖον ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ναυτοεργατῶν τοῦ λιμένος.

— Ἐνίοτε ἀρπάζει ἡ τσιμπίδα καὶ μερικοὺς ἀνυποτάκτους ἐπισκέπτας, ἐμβολιαζομένους θέλοντας καὶ μὴ.

— Ὁ κ. Χρηστομάνος ἔχει ἀπόφασιν τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ ἐμβολιάσῃ ὅλους ἀνεξαίρετως τοὺς Ἑλληνας.

— Καὶ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ ἀσφαλῶς ἐὰν ἐπιμείνῃ μέχρι τέλους.

✧ ✧

— Τὰ αὐτὰ ὑπετιμήθησαν καὶ λογικῶς.

— Φαίνεται ὅτι ἡ κόττες ἔπαυσαν νὰ τροφοδοτοῦνται μὲ συνάλλαγμα.

✧ ✧

— Ὁ καφὲς εἰς τὰ καφενεῖα στοιχίζει μόνον 30 λεπτά.

— Καὶ ὅμως ἡ δαιτήσις τὸν ἔχει μίαν δραχμὴν.

— Τὸ πετρέλαιον ἐξακολουθεῖ νὰ πωλεῖται πρὸς 45 δραχμὰς τὴν ὀκά.

— Τὰ σπέρτα ἀκόμη πωλοῦνται 70 λεπτά τὸ κουτί!

— Καὶ τὸ ἀλάτι τρεῖς δραχμὰς τὴν ὀκά.

✧ ✧

— Οἱ πλανόδιοι ἀνθοπωλῆαι δὲν ἀφήνουν ζευγαράκι ἥσυχο.

— Ἄμα δοῦν κανένα νὰ κάθεται στὴ μύρα παρουσιάζονται καὶ προσφέρουν εἰς τὴν κυρία ἢ τὴν δεσποινίδα ἓνα μπουκέττο.

— Καὶ δὲν φύγουν ἂν δὲν ἐξαλλήσονται μερικὰ τάλληρα.

ΑΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΑΣ

ΑΙΓΙΟΝ

Στὴν πόλιν μας γίνεται μεγάλος θόρυβος μὲ τὰ ἐργατικά, γιὰτί ἰδρῶθησαν διάφορα ἐργατικά σωματεῖα καὶ προσφύγων, τὰ ὁποῖα συναγωνίζονται πρὸς τοὺς ἐντοπίους. Τέτοιαι συναγωνισμοὶ γίνονται ὥστε ὁ Σύλλογος Ἐργατῶν θαλάσσης ἀνέλαβε τὴν ἐκφύγωσιν ἐνὸς αἰτισπολοῦ μὲ ξυλείαν τοῦ κ. Ι. Παναγιωτοπούλου μὲ τὸ ἥμισυ τοῦ ἡμερομισθίου, τὸ ὁποῖον ἐλάμβανον πρότερον. Καὶ τοῦτο πρὸς ὠφέλειαν τοῦ πλοιαρχοῦ.

Τὴν περασμένην Κυριακὴν ἐν εὐρουτάτῳ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐγένοντο οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐκ Πατρῶν κ. Νικ. Θεοδοσίου μετὰ τῆς χαριτοεργουτοῦ διδῶς Τασίας Σκαρτίλα.

Ἐπίσης ἐτέλεσαν ἀρραβῶνας ὁ κ. Ἰω. Μαργάρης καὶ ἡ διὰ πολλῶν χαρισμάτων πεπρωκυμένη δις Ἑλένη Κούτα. Καὶ εἰς τὰ δύο ταιριαστὰ ζευγάρια εὐχόμεθα γρήγορα στέφανα.

Γ.Α.Α.

ΠΥΡΓΟΣ

Συνῆλθον οἱ πρόεδροι τῶν ἐνδιαφερομένων Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ ὑπογραφήν τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Μετοχικῆς Ἑταιρείας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ὑδάτων Ἀλφειοῦ καὶ Πηνειοῦ.

Τὸ καταστατικὸν ἐψηφίσθη καὶ ὑπεγράφη ὑπὸ τῶν προέδρων.

Κατόπιν ὤρισθη ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἐκ τῶν κ.κ. 1) Ἀντ. Μπελούση (Δεστρινῶν), 2) Β. Δρυμπέλα (ἀρβασαίνης), 3) Γ. Παναγιωτοπούλου (Ὀλυμπίων), 4) Γ. Μαστρογι-

αννοπούλου (Κρεσταίνης), 5) Γ. Παπανικολάου (Πηνειῶν) καὶ 6) Ἀγγ. Χρυσανθοπούλου, ἧτις θὰ μεταβῇ εἰς Ἀθήνας πρὸς ὑποβολὴν τοῦ καταστατικοῦ εἰς τὴν Κυβέρνησιν, θὰ φροντίσῃ διὰ τὴν ἀποστολὴν εἰδικοῦ συνεργείου Μηχανικῶν πρὸς μελέτην τοῦ ἔργου καὶ διὰ τὴν ἐξέδρασιν τοῦ δανείου.

Τέλος ἀπεφασίσθη ἡ ἐκτύπωσις τοῦ Καταστατικοῦ καὶ πρὸς τοῦτο ἐκάστη κοινότης κατέβαλεν 25 δραχμὰς.

Τὴν Κυριακὴν (24 Ἰουνίου) ἐγένοντο μετ' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας αἱ ἐξετάσεις τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου, παρρητήματος τοῦ ἐνταῦθα Λυκείου τῶν Ἑλληνίδων.

Παρευρέθησαν ἀρκεταὶ κυραὶ ὅλαι μέλη τοῦ Λυκείου, μετὰ τῶν ὁποίων διακρίνομεν τὴν Καν καὶ διδασ. Κοντοπούλου, τὰς διδασ. Χρηστοπούλου, τὴν κ. Μάρθαν Ψημένου, τὰς διδασ. Μητροπούλου, τὴν διδασ. Βούρδακη κλπ. Ἐπίσης ἡ δις Ἑλένη Παπακωνσταντίνου. Ἀεικίνητος, ζωηρὰ, ἐκούραστος ὑποδέχεται τοὺς προσκεκλημένους.

Ἡ ἐξέτασις τῶν μαθητῶν ὑπῆρξεν ἐπιτυχὴς, καταδεικνύουσα τὸν ζῆλον μετ' οὗ ἠργάσθη ὁ διδάσκαλος τοῦ Κυριακοῦ Σχολείου κ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ αἱ κ. καὶ δις Ἑλ. Παπακωνσταντίνου κλπ διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀναγέννησιν τῶν δυστυχῶν αὐτῶν πλασματῶν, τῶν θυμάτων τῆς θηριωδίας ἐνὸς ἀγρίου κατακτητοῦ.

Καθ' ἃ πληροφοροῦμεθα ὁ Σ. Μητροπολίτης Ἠλείας εἶνε ἐν πλήρει ὑγείᾳ καὶ εὐρίσκειται εἰς Ἀνδρον. Ἐκείθεν θὰ μεταβῇ εἰς Τήνον, Σὺ-

ρον και θα καταλήξῃ ἐνταῦθα τὴν 25ην Ἰουνίου π.η.

— Ο κ. Θεόδ. Ἀναγνωστόπουλος καὶ ἡ δι: Κωστούλα Ν Μπαφίτη ἠρξάνοντο ἡσυχάζοντες.

ΣΚΟΥΡΟΧΩΡΙΟΝ

Ἀληθῶς περίεργος εἶνε ἡ ἀπαγωγὴ ἢ συμβάσα τὴν προπαρελθούσαν Πέμπτην ἐνταῦθα, καὶ ἥτις κρατεῖ ἀνάστατον ὅλον τὸ χωρίον.

Ἡ Γεωργ. Π. Λιδέρη 20ετῆς καὶ ὁ 25ετῆς Δημ. Βλασσόπουλος, ἀγαπώμενοι, ἀπεφάσισαν νὰ ἀλληλοαπαχθῶσι. Τὴν ὥς ἂν ἡμέραν λοιπὸν ἡ Γεωργία ἐφοδιασθεῖσα μὲ ναρκωτικὸν ἐνάρκωσε τοὺς γονεῖς τῆς καὶ ἀδελφούς τῆς καὶ εὐρύσασα εὐκαιρίαν μὲ τῆς φέρειν ὅσα ροῦχα καὶ ἔπιπλα ἤθελεν εἰς ἄγνωστον εἰς τοὺς συγγενεῖς τῆς μέρος, ὅπου κατέφυγε μετὰ τοῦ ἐραστοῦ τῆς. Τὸ χρυσόφυγον τῶν ἐραστῶν ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἄγνωστον.

ΤΑΚΗΣ Ι. ΚΑΛΑΘΑΣ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

Οἱ ἐπιστήμονες φαρμακοποιοὶ τῆς πόλεως μας, κατόπιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἰδρῶσιν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχιακὰς πόλεις οἱ ἐμπειρικοὶ φαρμακοποιοὶ φαρμακεῖα, συνελθόντες ἀπέστειλαν ἔντονον τηλεγράφημα πρὸς τὴν Ἐπανάστασιν, ὅπως μὴ ποαγματοποιήσῃ τὴν ἀδικον ταύτην ἀπόφασιν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ θὰ ἠθέλομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τοὺς φαρμακοποιοὺς καὶ ἰατροὺς τῆς Τριπόλεως ὅπως ἐνωθῶσι καὶ ἀποτελέσωσι Σύλλογον καὶ ἐργασθῶν ἀπὸ κοινοῦ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως. Κατὰ τὴν γνῶμην μας δὲ ἐπρεπεν οἱ τρεῖς Σύλλογοι

Φαρμακοποιοῦ, Δικηγορικοῦ καὶ Ὑπαλληλικοῦ νὰ ἀποτελέσωσιν ἓνα συμπαγὲ Σύλλογον, ὅστις νὰ φροντίσῃ διὰ τὴν πνευματικὴν καὶ ἐν γένει κοινωνικὴν ἀνάπτυξιν τῶν συμπολιτῶν.

— Τὴν 19 τρέχ. ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία τοῦ παρὰ τὴν ὁδὸν Γορτυνίας ὑποκαταστήματος τῆς Τραπεζῆς Καλαμῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν διαφόρων μετόχων τῆς Τραπεζῆς ἐλθόντων ἐκ Καλαμῶν κ.κ. Πάστρα προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου Καλαμῶν, Ἰ. Σταματελάκη προέδρου τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Παν. καὶ Φωτ. Κωστοπούλου, Ν. Κυρινοπούλου, Π. Μουσχούτη, καὶ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπεζῆς κ. Τσατσαρόνη, τοῦ Νομάρχου μας κ. Φρεαρίτου, τοῦ φρουράρχου κ. Παπαγεωργίου, διαφόρων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων καὶ πληθῶρας ἐμπορικοῦ κόσμου. Μετὰ τὸν ἀγίασμόν προσεφέρθησαν εἰς τοὺς προσκεκλημένους διάφορα ἀναψυκτικά, τὸ δὲ ἐσπέρας παρετέθη γεῦμα ἐν τῷ ζυθιστατορίῳ τοῦ κ. Γ. Ἰατροῦ.

— Τὴν 23ην τρέχ. ἔξωθι τῆς πόλεως μαζία συμπλοκή μεταξὺ τοῦ λοιποῦ Γ. Στάματελου καὶ ἀποσπάσματος χωροφυλάκων, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξέλθει πρὸς καταδίωξιν του. Ὁ Σταματελὸς καταδιωκόμενος ἔσπριψε κατὰ τῶν χωροφυλάκων περὶ τοὺς 50 πυροβολισμοὺς ἀντιπροβολήθη παρ' αὐτῶν. Παρατυχὼν χωρὶς δυνάμει Ρῆμος καὶ ἐπιχειρήσας νὰ συλλάβῃ τὸν λαποδύτην ἐτραυματίσθη παρ' αὐτοῦ ἐλαφρῶς. Ἀλλὰ τέλος ἐτραυματίσθη καὶ ὁ Σταματελὸς εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὸν μηρόν. Ἐκ τῶν χωροφυλάκων ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς ὁ Δ. Διακάκος.

— Τὴν 23 τρ. ἐδημοσιεύθησαν τὰ ἀποτελέσματα ὧν τῶν σχολείων.

Περὶ τὰ μέσα τοῦ μηνὸς Ἰουλίου θὰ ἐκδοθῇ ἐνταῦθα φιλολογικὸν περιοδικὸν ὁ «Κόσμος» εἰς καλλιτεχνικώτατον σχῆμα καὶ μὲ πλουσίαν καὶ ἐκλεκτὴν ὕλην. Αἱ συνδρομαὶ ὀρίσθησαν τρίμηνος δρ. 12.50, ἐτήσια 50.

Β. Γ. Σπυρόπουλος

δυτικῶν ἐκκλησίας.

Τὸ πτόμα ἐν κακῇ καταστάσει μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον πρὸς ταφήν.

ασ. Φιλ.

ΓΥΘΕΙΟΝ

Πρὸ ἡμερῶν ἀπεστάλη πρὸς τὸν ταμίαν τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ ναοῦ Ἅγιος Γεώργιος κ. Π. Διαράκον τσέκ ἐκ δολλαρίων 22 συλλεγέντων τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς διαμένοντος κ. Σταύρου Τσιλιβάκου ἐκ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων συμπτολιτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἀγίου Γεωργίου.

— Τὴν 21ην Ἰουνίου ἐπισκέφθη τὴν πόλιν μας ὁ νομάρχης Λακωνίας κ. Ν. Κωνσταντόπουλος. Ἡ ἀφίξις τούτου ὀφείλεται καθότι σκοπὸν ἔχει τὸν καθορισμὸν τοπικῶν τιμῶν ζητημάτων.

— Ὁ κ. Νομάρχης μετὰ τινα χρόνον θὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς ἄλλας Κοινότητας, ἥτοι Κότρωνος, Λαγείας, Ἀρεοπόλεως, Γερολιμένος κλπ. ἵνα ἐκ τοῦ πλησίον γνωρίσῃ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

— Ἀφίκετο ἐπίσης ὁ ἐν Ἀθήναις ἐγκατεστημένος ἀγαπητὸς συμπολίτης μας κ. Γ. Μ. Λαμπρινάκος πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου καπνοπωλῶν Ἀθηνῶν καὶ ἀντιπρόεδρος τῶν ἐπαγγελματιῶν τῆς Ἑλλάδος.

— Τὴν 1ην Ἰουλίου ἡμέραν Κυριακὴν θὰ συνέλθωσι τὰ μέλη τῆς ἐνταῦθα Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως ἐν τῷ Καταστήματι τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης εἰς γενικὴν συνέλευσιν.

— Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούνιον εἰσῆχθησαν ἐνὸπιον τοῦ κακουργιοδικείου Γυθείου πρὸς ἐκδίκασιν αἱ οἷς ὑποθέσεις (κατὰ ἀνιούσαν χρονολογίαν).

ΛΕΥΚΑΣ

Τὸ βράδυ τῆς παρελθούσης Δευτέρας εἰς τὸ παραλιακὸν καφενεῖον «Πολύτης» παρετέθη δαῖπνον ἐκ μέρους τῆς Κοινοτικῆς ἀρχῆς πρὸς τιμὴν τῶν τὴν ἐπομένην ἀναχωρησάντων Ἀμερικανῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ζωηρὰ πάντοτε θὰ παραμείνῃ ἡ δρασὶς τῶν εἰς ὅλους ἰδίως δὲ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς πρόσφυγας, οἵτινες εἰς τὰς στιγμὰς τοῦ πόνου τῶν καὶ τῆς δυστυχίας τῶν ὡς ἄγγελοι παρηγορίας ἤρχοντο οἱ εὐγενεῖς ἔξνοι.

— Κατόπιν παραχωρήσεως εἰς τοὺς πρόσφυγας τμήματος καλλιεργησίμου γῆς εἰς τὴν περιφέρειαν Ἰωαννίνων, ἀνεχώρησαν καὶ ἀπ' ἐδῶ ἀρκετοί.

— Ἡ μουσικὴ μας μὲ τοὺς νέους τῆς μαθητὰς κάθε Κυριακὴν βράδυ παίζει στὴν πλατεῖαν.

— Εἰς τὸ μέλλον ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ χαρίζῃ λίγες εὐχάριστες ὥρες εἰς τοὺς συμπολίτας μας.

— Ἀφίχθη καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του ὡς πρόεδρος Πρωτοδικῶν ὁ κ. Ἀθ. Παπαδόπουλος.

— Συγγρόνως καὶ καθήκοντα προέδρου ἐπιτροπῆς Διατιμῆσεων, ἀποχωρήσαντος τοῦ προεδρεύοντος πρωτοδίκου κ. Ζαννετοπούλου.

— Τὸ Σάββατον, ἥτοι τὴν 23 τρέχοντος ὁ ἐκ Παξῶν κ. Διονύσιος Μάστορας ἠτύχησεν πάσχων ἐκ νευρασθενείας, ὅπισθεν τῆς πρώτης τῶν

Τὴν 2αν Ἰουνίου εἰσήχθη ἡ ὑπόθεσις τοῦ Κωνσταντοπούλου ἢ Ζουδῆ κατηγορουμένου διὰ συνέργειαν κλοπῆς. Ὁ κατηγορούμενος μετὰ τὴν ἀποδεικτικὴν διαδικασίαν ἠθωώθη.

Τὴν 7ην Ἰουνίου ἡ ὑπόθεσις τοῦ Δημ. Α. Ψαρροῦ κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποπείρᾳ ἀναιρέσεως. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη.

Ὁμοίως ἀνεβλήθη καὶ ἡ τὴν 9ην εἰσαχθεῖσα ὑπόθεσις τοῦ Π. Μαυρογιαννῆ κατηγορουμένου ἐπὶ ἀποπλανήσεως.

Τὴν 14ην ἡ ὑπόθεσις τοῦ Ἀριστείδου Γ. Γιαννακοπούλου κατηγορουμένου ἐπὶ ἀναιρέσει. Ἡ ὑπόθεσις ἀπεσύρθη.

Τὴν 20ὴν Ἰουνίου ἡ ὑπόθεσις τῆς Βασιλικῆς Κ. Κούβελα κατηγορουμένης ἐπὶ ἀναιρέσει τῆς ἀδελφῆς τῆς. Ἐπειδὴ ἡ πρᾶξις ἐγένετο διὰ λόγους τιμῆς τὸ δικαστήριον ἐκήρυξε ταύτην ἄθωαν.

Π. Α. Α-ς

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Πραχτὲς πολλοὶ πρόσφυγες παρουσιάσεντες ἐνώπιον τοῦ κ. Νομάρχου δισημαρτυρήθησαν διὰ τὴν κακὴν ποιότητα τοῦ παραχωρουμένου αὐτοῖς ἀραβοσίτου ὡς καὶ τὴν περικοπὴν τοῦ ἄρτου. Ὁ κ. Νομάρχης διέταξε νὰ δίδεται τακτικῶς ὁ ἄρτος, ἐτηλεγράφη-

σε δὲ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἀνάγκην ἐξακολουθήσεως παροχῆς ἄρτου εἰς τοὺς ἀπόρους πρόσφυγας.

— Ὁ κ. Νομάρχης ἐπεσκέφθη καὶ τὸ ὄρφανοτροφεῖον Κρατήγου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔμεινε λίαν εὐχαριστήματος τὸν διὰ τὴν καλὴν διοργάνωσιν ὅσον καὶ διὰ τὴν καθαριότητα αὐτοῦ.

— Ἀπὸ πενθημέρου ἤρχισεν ἡ περισυλλογὴ ἀνακαλυφθείσης ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ εἰς ἀπόστασιν 6 μιλίων ἀπὸ τὸν Μούριζουφλον Λήμνου ἐπιπλευούσης ξυλίας. Ἡδὲ μέγρι τῆς στιγμῆς ἔχουν μεταφερθῇ ὑπὸ τῶν ἐπὶ τούτῳ ἐκδραμόντων πλοιαρίων ἄνω τῶν 30 κυβικῶν μέτρων ξυλίας διαφόρων εἰδῶν. Καθὼς ἐξηκριβώθη πρόκειται περὶ τεραστίας ποσότητος, ἀλλὰ ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἐγνώσθη μέχρι τῆς στιγμῆς εἶνε ποῖον τὸ ναυαγῆσαν πλοῖον. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ Λήμνου ἀνεφέρθη σχετικῶς εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Ἡ ξυλία παρεδόθη εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Περιθάλψεως διὰ τηλεγραφημάτων τοῦ πρὸς τὴν ἐνταῦθα Νομαρχίαν γνωρίζει ὅτι ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δραχ. 75,000 διὰ τὴν χορηγίαν τοῦ δημοσίου πρὸς λειτουργίαν τοῦ Ἑθνικοῦ Ὀρφανοτροφείου ἀρρένων Μυτιλήνης χρήσεως 1923—1924.

— Χθὲς Τουρκικὸν ἀεροπλάνον προσερχόμενον ἐκ Ν. Δ. ἐσημειώθη ἄνωθεν Νεαπόλεως Κρατήγου περὶ τὴν

ΙΑΤΡΕΙΟΝ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α. ΚΑΜΠΑ

Πλατεία Κάνιγγος (Τζωρτζ 6) Τηλέφ. 30-74

Θεραπεύονται ἄνευ φαρμάκων δι' ἰδιαιτέρας ὁλως μηχανικῆς μεθόδου : Πευμκτισμοί, Ισχυαλγίαι, Στομαχικά, Προστάτις, Δυσκοιλιότης, Φαρμιάσις, Αιπνία, Αναιμία κτλ.

τὴν πρωΐνῃν. Ἐκτελέσαν ἐλιγμούς τινας ἐξηφανίσθη πρὸς τὴν αὐτὴν ἐξ ἧς προήγετο κατεύθυνσιν. Τὴν ἄνω εἰδησιν ἐξέδωκε ὡς ἀνακινωθὲν ἡ Γενικὴ Στρατ. Διοίκησις Νήσων Ἀρχιπελάγους.

Ἀφίκετο ὁ θίασος Ἡλ. Βεργόπουλου ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος κάμει ἑναρξιν εἰς τὸ νέον θέατρον «Ὀλύμπια».

Μ. Τ.

Θεούμεθα τρόφιμα κάπως εὐθηνά.

— Αἱ ἀκρίδες πάντοτε πολλαπλασιάζονται. Ἐφθασάν καὶ εἰς τὴν πόλιν μας. Ἀνάγκη μεγάλη οἱ πολῖται μας νὰ κινήθωσιν ὀλίγον πρὸς πρόληψιν μεγαλειτέρων κακῶν.

Γ. Π.

ΨΥΓΕΙΑ

Φίλιτρα ὕδατος, Παγωτομηχαναί, Ἀεριομητρες, Γαλακτομηχαναί, Σκευὴ οικιακά.

Δ. Γ. ΔΟΥΖΙΝΑΣ

Ὁδὸς Περματζόγλου 17

Μέγαρον Ἀρσναείου

Ἐναντι Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

Μεγάλαι ἐκπτώσεις ἕνεκα τῆς ὑποτιμήσεως τῆς Ἀγγλικῆς λίρας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΗ 1893

Κεφάλαιον καταβεβλ. Δρ. 48,000,000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἐκτελεῖται πᾶσι τραπεζικῇ ἐργασίᾳ Ἀγοραπωλησία Συναλλάγματος ἐπὶ τοῦ Ἑξωτερικοῦ

Πιστώσεις ἔναντι Φορτωτικῶν

Πιστώσεις ἔναντι Φορτωτικῶν

Προεξοφλήσεις καὶ Εἰσπράξεις Γραμματίων

Χρηματιστικαὶ ἐντολαί

Πιστωτικαὶ Ἐπιστολαὶ καὶ Ἐντολαὶ πληρωμῶν

Ἑννοκίσις Χρηματοκιβωτίων

Ταμειυτήριο ἐπὶ τόκῳ 4 ο/ο ἐτησίως.

Καταθέσεις ὅπως καὶ ἐπὶ προθεσίμῳ

« ΚΟΣΜΟΣ »

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33

ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΩΣ

ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ

Ο εὐφύμως γνωστὸς ὁμογε-
νὴς ἐκ Σμύρνης ἱατρὸς

ΠΑΛΟΣ ΛΟΥΓΊΖΙΔΗΣ

ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ, ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΣ ΚΑΙ
ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ

Εἰδικῶς σπουδάζας ἐν Παρισί-
οις τὰ Αφροδίσια εἰς τὰ Νοσο-
κομεῖα St Louis. Necker, La-
riboasiere,, ἐφαρμόζει τὰς τελευ-
ταίας καὶ νεωτάτας μεθόδους τῆς
ἐπιστήμης.

Λέχεται καθ' ἐκάστην ἐν τῇ κλι-
νικῇ του

21 ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 21. ΑΘΗΝΑΙ

Πάροδος οδοῦ Πειραιῶς (παρα-
πλεύρως ὁφθ. κλινικῆς Χαράμῃ)

Ὡραὶ ἐπισκέψεων

9— 2 π. μ. καὶ 3—7 μ. μ

ΜΕΓΑΣ

ΕΜΠΟΡΡΟΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ

Γ. ΜΠΑΛΑΣΚΑ

Παρέλθε μεγάλην συλλογὴν
Ἀγγλικῶν κασμηριῶν τῆς οαι-
ξδν. κάπαρνίνες, σεβίδι μαύρα,
μπλου, χρωματιστὰ φρεσκο, λευ-
κάς φανέλλας πανταλονίων. ΔΙ-
ΝΑ ΔΕΥΚΑ ΔΕΙΩΜΑΤΙΚΩΝ
καὶ ΧΑΚΙ σετακράτες Καλκού-
τας μὲ τιμὰς ἀνταγωνίστους. Ὁ
ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου 4, ἀρ. 4.
Τηλ. 13—46. Εἰς τὴν Δευτέραν
ἰεράστην καὶ Παρασκευὴν ἐκπώ-
σιν 50 ο.ο.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

Μετοχικὸν Κεφ.	Δρχ.	20000000
Αποθεματ.	„ „	50000000
Καταθέσεις	„ „	150000000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Άγιος Νικόλαος	Εδεσσα	Κυπαρισσία	Πύργος
Αγρίνιον	Ζάκυνθος	Λαμία	Πύλος
Αδριναούπολις	Ηράκλειον	Λάρισα	Ραιδεστό
Αίγιον	Θεσσαλονίκη	Λεβάδεια	Ρέθυμνον
Αλμυρός	Θήβαι	Λευκάς	Σάμος
Αμαλιάς	Ιθάκη	Μεγαλόπολις	Σαρ. Εκκλησία
Αμφισσα	Ιωάννινα	Μεσολόγγιον	Σέρραι
Αργαστέλιον	Καβάλλα	Μεσσήνη	Σουφλίου
Αργαί	Καλάβρυτα	Μυτιλήνη	Σπάρτη
Αταλάντη	Καλάμαι	Ναύπαιτος	Σύρος
Βάμος	Καρδίτσα	Ναύπλιον	Τρίκαλα
Βόλος	Καστοριά	Σάνθη	Τρίπολις
Γκιουμουλτζίνα	Κέρκυρα	Παζοί	Φλώρινα
Ύθειον	Κοζάνη	Πάτρα	Χαλκίς
Δεδέαγαγες	Κόρινθος	Πειραιεύς	Χανιά
Δημηγάρτα	Κύθηρα	Πόρος	Χίος
Δράμα	Κύμη	Πρέβεζα	